

Lietas Nr.16870001615
Lietas arhīva Nr.K71-0019-21/8

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
2021. gada 21. janvārī

VIDZEMES RAJONA TIESA šādā sastāvā:
tiesnesis Kārlis Jansons
piedaloties prokurorei Evitai Masulei
aizstāvjiem Jeļenai Kvjatkovskai, Varim Klotiņam, Jānim Rozenbergam, Laurim Matisānam
ar tulkiem Dmitriju Dombrovski, Ingu Bogdanoviču, Sergeju Ivančenko, Daini Treiju
izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēti
/pers.A/, personas kods /personas kods/, Krimināllikuma 320. panta trešajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā, un
/pers.B/, personas kods /personas kods/, dzimis /gads/ /mēnesis/, Igaunijas Republikas pilsonis, Krimināllikuma 323. panta otrajā daļā paredzēto noziegumu izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

Tiesas izmeklēšanā tiesa

k o n s t a t ē j a:

Šajā lietā /pers.A/ apsūdzēts pēc Krimināllikuma 320. panta trešās daļas par to, ka viņš, būdams valsts amatpersona, pieņēmis kukuli, tas ir materiālu vērtību lielā apmērā, par kādu jau izdarītu likumīgu darbību citas personas interesēs, izmantojot savu dienesta stāvokli, un konkrēti par to, ka:

-laika posmā no 2014. gada beigām līdz 2015. gada sākumam, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā līdz 2015. gada 14. martam, /pers.B/, kurš bija:

-Igaunijas AS “/Nosaukums/” (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/) Uzraudzības padomes priekšsēdētājs;

-AS “/Nosaukums A/” (turpmāk- “/Nosaukums A/”) Padomes priekšsēdētājs;

-Igaunijas koncerna AS “/Nosaukums B/”, kam pieder AS “/Nosaukums/”, (kas savukārt ir lielākais /Nosaukums A/ akcionārs), vienīgais īpašnieks,

AS “/Nosaukums/” interesēs esot vienojies ar VAS “/Nosaukums C/” prezidentu, vienlaicīgi VAS “/Nosaukums C/” valdes priekšsēdētāju /per.A/, kuram saskaņā ar 2010. gada 8. oktobra darba līgumu un amata aprakstu, Prezidentu padomes nolikumu, Investīciju komitejas nolikumu, 2014. gada 16. jūnija līgumu par VAS “/Nosaukums C/” valdes

priekšsēdētāja pienākumu izpildi un saistošajiem ārējiem normatīvajiem aktiem (Publiskas personas kapitāla daļu un kapitālsabiedrību pārvaldības likumu un Komerclikumu), bija gan tiesības pieņemt lēmumus, kas saistoši citām personām, gan tiesības rīkoties ar valsts kapitālsabiedrības finanšu līdzekļiem, tas ir- ar valsts amatpersonu Krimināllikuma 316. panta pirmās daļas izpratnē, par to, ka /pers.B/ nodos un /pers.A/ pieņems kukuli, tas ir- materiālu vērtību, konkrēti- naudu 800 000 EUR apmērā.

No apsūdzības izriet, ka /per.B/ un /per.A/ ir vienojušies, ka minēto summu /pers.A/ saņems par to, ka viņš, ņemot vērā viņam kā VAS “/Nosaukums C/” prezidentam un Valdes priekšsēdētājam piešķirtās tiesības, tajā skaitā Prezidentu padomes nolikumā minētās tiesības koncerna atkarīgajās sabiedrībās ar ierobežotu atbildību pieņemt vienīgā dalībnieka lēmumus, kā arī Investīciju komitejas nolikumā minētās tiesības izvērtēt atkarīgo sabiedrību investīciju projektu atbilstību stratēģijai un biznesa mērķiem un apstiprināt investīciju plānu, izrādīs labvēlīgu attieksmi un atbalstīs /pers.B/ pārstāvēto AS “/Nosaukums/” saistībā ar tās piedalīšanos “/Nosaukums C/” meitas sabiedrības SIA “/Nosaukums D/” rīkotajā sarunu procedūrā “Četru 2TE116” sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegāde, kas izpaudīsies labvēlīgu lēmumu pieņemšanā saistībā ar minēto iepirkumu, tas ir- piekritīs, ka SIA “/Nosaukums D/” no AS “/Nosaukums/” iegādājas četras 2TE116 sērijas lietotas dīzeļlokomotīves, kā arī piekritīs SIA “/Nosaukums D/” budžeta grozījumu apstiprināšanai un kredītsaistību ņemšanai 8 330 000 EUR apmērā, lai sabiedrība no AS “/Nosaukums/” varētu iegādāties minētās četras lokomotīves, tādā veidā veicinās AS “/Nosaukums/” uzvaru minētajā iepirkumā, un nodrošinot AS-bai “/Nosaukums/” iespēju gūt peļņu.

Kā arī, /pers.B/ un /pers.A/ apsūdzēti par to, ka viņi vienojušies, ka /pers.A/, ņemot vērā, ka viņa kā VAS “/Nosaukums C/” prezidenta atbildībā saskaņā ar prezidentu padomes nolikumu bija ārējo sakaru un komunikācijas ar ārējo vidi jautājumi, kā arī to, ka viņam kā “/Nosaukums C/” vadītājam, kurš minētos amatus ieņēma jau ilgstoši, un kuram viņa ilgo darba attiecību laikā bija izveidojušās ļoti labas attiecības ar Krievijas Federācijas atklātās akciju sabiedrības “/Nosaukums E/” augstākajām amatpersonām, konkrēti- tās prezidentu /pers.C/ un pirmo viceprezidentu /pers.D/, panāks pasūtījumu piegādi no Krievijas Federācijas AAS “/Nosaukums E/” /Nosaukums A/, kuras lielākais akcionārs bija AS “/Nosaukums/”, un tieši- sarunu ceļā ar /pers.C/ un /pers.D/ panāks, ka AAS “/Nosaukums E/” augstākās amatpersonas noorganizē tikšanos starp AAS “/Nosaukums E/” un /Nosaukums A/ atbildīgajām amatpersonām par lokomotīvu remontu, un par to, ka AAS “/Nosaukums E/” turpina piegādāt savas lokomotīves remontam /Nosaukums A/, un noslēdz atbilstošus līgumus par šiem pasūtījumiem.

Saskaņā ar šo noziedzīgo vienošanos, kopējā kukuļa summa tika piesaistīta dīzeļlokomotīvu, kuras AS “/Nosaukums/” pārdos SIA “/Nosaukums D/” tās rīkotajā iepirkuma procedūrā, vērtībai un skaitam, kā arī /pers.B/ un /pers.A/ vienojās, ka kukuļa summu veidos 200 000 EUR par katru no četrām SIA “/Nosaukums D/” nopirktajām dīzeļlokomotīvēm, un kopējā kukuļa summa tika noteikta 800 000 EUR, tas ir- lielā apmērā.

2014. gada 25. augustā /Nosaukums A/ valdes priekšsēdētāja /pers.E/ AS “/Nosaukums/” interesēs nosūtīja vēstuli SIA “/Nosaukums D/” ar

piedāvājumu iegādāties septiņas AS “/Nosaukums/” piederošas 2TE116 sērijas dīzeļlokomotīves. 2014. gada 10. septembrī SIA “/Nosaukums D/” Ražošanas un stratēģiskās attīstības direktors /pers.F/ nosūtīja /Nosaukums A/ atbildi, kurā atteicās no piedāvājuma iegādāties septiņas 2TE116 sērijas lokomotīves, pamatojot atteikumu ar to, ka 2014. gada nogalē sabiedrībā tiks uzsākta lokomotīvu 2M62U modernizācija, kuras rezultātā tiks iegūtas lokomotīves ar palielinātu dzinēja jaudu, un uz to, ka SIA “/Nosaukums D/” budžetā nav plānoti līdzekļi lokomotīvu iegādei.

Neskatoties uz minēto atteikumu, 2015. gada 11. februārī SIA “/Nosaukums D/” valde nolēma izsludināt sarunu procedūru ar publikāciju “Četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegāde”.

2015. gada 22. aprīlī SIA “/Nosaukums D/” valde nolēma apstiprināt Iepirkuma komisijas 2015. gada 7. aprīļa sēdes protokolu Nr.2 un izbeigt lokomotīvu iepirkuma procedūru, jo Iepirkumu komisija konstatēja, ka AS “/Nosaukums/” iesniegtie dokumenti neatbilst sarunu procedūras ar publikāciju nolikuma tehniskās specifikācijas prasībām. 2015. gada 13. aprīlī AS “/Nosaukums/” lokomotīvu biznesa virziena vadītājs /pers.G/ nosūtīja vēstuli SIA “/Nosaukums C/”, kurā piedāvāja samazināt savu Finanšu un tehnisko piedāvājumu Nr.12/334 par 50 000 EUR, samazinot divu dīzeļlokomotīvu cenu.

2015. gada 30. aprīlī ar SIA “Nosaukums D” rīkotājdirektore /pers.H/ rīkojumu tika izveidota Iepirkuma komisija četru lietotu 2TE116 sērijas dīzeļlokomotīvu iegādei, piemērojot sarunu procedūru bez publikācijas.

2015. gada 3. jūnijā SIA “Nosaukums D” valde nolēma apstiprināt Iepirkumu komisijas 2015. gada 5. maija protokolu Nr.1 un 2015. gada 19. maija sēdes protokolu Nr.2, un lūgt sabiedrības vienīgā dalībnieka-VAS “/Nosaukums C/”- piekrišanu četru lokomotīvu iegādei un kredītsaistību ņemšanai 8 330 000 EUR apmērā, pēc piekrišanas saņemšanas noslēgt līgumu ar AS “/Nosaukums/” par četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu piegādi par līguma kopējo summu 8 330 000 EUR, kā arī lūgt VAS “/Nosaukums C/” iepriekšējo piekrišanu SIA “/Nosaukums D/” 2015. gada budžeta grozījumu apstiprināšanai.

2015. gada 8. jūnijā SIA “/Nosaukums D/” valdes priekšsēdētāja /pers.H/ nosūtīja vēstuli VAS “/Nosaukums C/” prezidentam /pers.A/ par dalībnieku sapulces vai vienīgā dalībnieka iepriekšējas piekrišanas saņemšanu minēto četru lokomotīvu iegādei un kredītsaistību ņemšanai 8 330 000 EUR apmērā, kā arī 2015. gada budžeta grozījumu apstiprināšanai.

2015. gada 12. jūnijā SIA “/Nosaukums D/” rīkotājdirektore /pers.H/ nosūtīja VAS “/Nosaukums C/” prezidentam /pers.A/ izskatīšanai un apstiprināšanai SIA “/Nosaukums D/” investīciju projekta “Lokomotīvu 2TE116 iegāde (4 gab.)” pamatojumu.

Ievērojot iepriekš panākto vienošanos ar /pers.B/, 2015. gada 16. jūnijā /pers.A/, izmantojot viņam kā VAS “/Nosaukums C/” prezidentam piešķirtās tiesības vadīt VAS “/Nosaukums C/” Investīciju komitejas sēdes un piedalīties lēmumu pieņemšanā, tai skaitā to lēmumu, kas skar VAS “/Nosaukums C/” meitas sabiedrību intereses, izskatot jautājumu par piekrišanu četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegādei, zinot, ka labvēlīga rezultāta gadījumā viņam paredzēta prettiesiska atlīdzība no /pers.B/, piekrita četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegādei no

AS “/Nosaukums/”, un konkrēti- parakstīja Investīciju komitejas sēdes protokolu Nr.3.

Vienlaikus, tajā pašā dienā, 2015. gada 16. jūnijā, vadot VAS “/Nosaukums C/” prezidentu padomes sēdi un apzinoties, ka viņam paredzēta prettiesiska atlīdzība no /pers.B/, /pers.A/, izmantojot savu dienesta stāvokli un viņam piešķirtās tiesības vadīt VAS “/Nosaukums C/” Prezidentu padomes sēdes, un piedalīties lēmumu pieņemšanā, tajā skaitā to lēmumu, kas skar VAS “/Nosaukums C/” meitas sabiedrību intereses, piekrita SIA “/Nosaukums D/” 2015. gada 3. jūnija valdes sēdes lēmumiem “Par SIA “/Nosaukums D/” 2015. gada budžeta grozījumu apstiprināšanu”, un “Par sarunu procedūras bez publikācijas “Četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegāde” rezultātu apstiprināšanu un līguma noslēgšanu”, kā arī piekrita četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegādei no AS “/Nosaukums/” un kredītaistību ņemšanai 8 330 000 EUR apmērā, parakstot Prezidentu padomes lēmumu Nr./numurs/.

Tā kā tika saņemta VAS “/Nosaukums C/” Prezidentu padomes piekrišana, 2015. gada 17. jūnijā starp SIA “/Nosaukums D/” un A/S “/Nosaukums/” tika noslēgts pirkuma pārdevuma līgums Nr.līguma numurs par četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu pārdošanu un piegādi.

Turpinot realizēt savu noziedzīgo nodomu, /pers.B/ 2015. gada 15. jūlijā ieradās /pers.A/ dzīves vietā /Adrese/, kur sarunas laikā lūdza /pers.A/ samazināt kukuļa summu, un tieši- lūdza kukuļa summu samazināt no 200 000 EUR par katru lokomotīvi uz 100 000 EUR par katru lokomotīvi. /pers.A/ tik mazai summai nepiekrita un piedāvāja summu samazināt uz 150 000 EUR par katru lokomotīvi, beidzot vienojās par 500 000 EUR par visām četrām lokomotīvēm, samaksājot visu summu vienā reizē. Abi vienojās, ka /pers.B/ nodos kukuli 500 000 EUR apmērā līdz 2015. gada 11. augustam, vai 2015. gada septembra sākumā.

Pildot ar /pers.B/ panākto vienošanos, /pers.A/ laika posmā no 2015. gada 16. jūlija līdz 20. jūlijam, atrodoties komandējumā Portugālē, Lisabonā, kur viņš kā VAS “/Nosaukums C/” vadītājs bija komandēts piedalīties “Eiropas dzelzceļu vadītāju ikgadējā samītā”, tikās ar AAS “/Nosaukums E/” prezidentu /pers.C/ un lūdza rast iespēju “/Nosaukums E/” piederošās lokomotīves remontēt /Nosaukums A/. Apspriežot šo jautājumu, /pers.A/ nodeva /pers.C/ arī /pers.B/ iedoto saraksti starp /Nosaukums A/ un AAS “/Nosaukums E/”.

2015. gada 24. jūlijā /pers.A/ telefoniski informēja /pers.B/ par to, ka viņš ticies ar /pers.C/, kurš paņēmis /pers.B/ nodoto saraksti starp /Nosaukums A/ un AAS “/Nosaukums E/”, un ka tagad nedēļu būtu jāgaida viņa reakcija. Ja reakcija nesešos, /pers.A/ apsolīja tikties ar AAS “/Nosaukums E/” pirmo viceprezidentu /pers.D/.

Saskaņā ar 2015. gada 17. jūnija līguma Nr.līguma numurs nosacījumiem, 2015. gada 31. jūlijā SIA “/Nosaukums D/” pārskaitīja AS “/Nosaukums/” pirmo maksājumu 628 500 EUR apmērā.

2015. gada 3. augustā /pers.A/ piezvanīja /pers.B/ un jautāja, vai pēc viņa tikšanās ar /pers.C/ kāds ir sazinājies ar /Nosaukums A/ un noorganizējis tikšanos. Saņemis noraidošu atbildi, /pers.A/ apsolīja nākamajā dienā tikties ar /pers.D/ un lūgt viņam noorganizēt tikšanos starp AAS “/Nosaukums E/” un /Nosaukums A/ atbildīgajām amatpersonām par lokomotīvu remontu. Sarunas beigās /pers.A/ un

/pers.B/ vienojās, ka, lai saņemtu naudu, par kuru iepriekš vienojušies, /pers.A/ 6. augustā ap plkst. 16.00 aizbrauks uz Pērnavu, Igaunijas Republiku.

Turpinot pildīt ar /pers.B/ panākto vienošanos, /pers.A/ 2015. gada 4. augustā kā VAS “/Nosaukums C/” vadītājs, atrodoties komandējumā Maskavā, izmantojot savu dienesta stāvokli, tikās ar AAS “/Nosaukums E/” pirmo viceprezidentu /pers.D/ un lūdza arī viņam rast iespēju AAS “/Nosaukums E/” piederošās lokomotīves remontēt /Nosaukums A/, kā arī nodeva viņam /pers.B/ iedoto saraksti starp /Nosaukums A/ un AAS “/Nosaukums E/”.

2015. gada 5. augustā telefonsarunā ar /pers.A/ /pers.B/ apstiprināja, ka nākamajā dienā viņš ir gatavs nodot /pers.A/ naudu.

2015. gada 6. augustā /pers.A/ nolūkā saņemt no /pers.B/ kukuli par AS “/Nosaukums/” uzvaru SIA “/Nosaukums D/” iepirkumā, un tāvad par to, ka AS “/Nosaukums/” guva iespēju pārdot “/Nosaukums D/” četras lietotas 2TE116 sērijas lokomotīves, kā arī par savām veiktajām darbībām, tiekoties ar AAS “/Nosaukums E/” augstākajām amatpersonām /pers.C/ un /pers.D/, /pers.A/ ar dienesta automašīnu “/TL marka/” ar reģistrācijas numuru /numurs/ iebrauca Igaunijā un ap plkst. 17.28 apstājās uz Rīgas- Tallinas šosejas, 137. kilometrā, pie autobusu pieturas RAE, kur viņu mikroautobusā “/TL marka/” ar Igaunijas reģistrācijas numuru /numurs A/ gaidīja /pers.B/, kurš, piebraucot /pers.A/, izkāpa no automašīnas, piegāja pie /pers.A/ un nodeva viņam naudu 499 500 EUR apmērā, par kuru abi bija vienojušies iepriekš, un kura bija ielikta papīra maisā. /pers.A/ minēto naudu pieņēma un ielika to dienesta automašīnas “/TL marka/” ar reģistrācijas numuru /numurs/ bagāžniekā. Pēc īsas sarunas ar /pers.B/, /pers.A/ iekāpa dienesta automašīnā un devās atpakaļ Latvijas virzienā, kur Latvijas Republikas teritorijā netālu no Igaunijas robežas tika aizturēts.

Tādā veidā /pers.A/, būdams valsts amatpersona, no /pers.B/ pieņēmis kukuli lielā apmērā par to, ka viņš kā VAS “/Nosaukums C/” prezidents un valdes priekšsēdētājs, izrādījis labvēlīgu attieksmi un atbalstījis /pers.B/ pārstāvēto akciju sabiedrību, pieņemot labvēlīgus lēmumus AS “/Nosaukums/” interesēs, SIA “/Nosaukums D/” rīkotajā iepirkumā “Četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegāde”, un tādā veidā veicināja AS “/Nosaukums/” uzvaru minētajā iepirkumā, kā arī pieņēmis kukuli lielā apmērā par to, ka viņš, izmantojot savu dienesta stāvokli, kā valsts AS “/Nosaukums C/” prezidents un valdes priekšsēdētājs, kura atbildībā bija ārējo sakaru un komunikācijas ar ārējo vidi jautājumi, un kuram viņa ilgo darba attiecību laikā bija izveidojušās ļoti labas attiecības ar Krievijas federācijas AAS “/Nosaukums E/” augstāko vadību, nodeva dokumentus un veica pārrunas ar “/Nosaukums E/” prezidentu /pers.C/ un pirmo viceprezidentu /pers.D/, lai pēc /pers.B/ lūguma “/Nosaukums A/” lielākā akcionāra AS “/Nosaukums/” interesēs panāktu to, ka AAS “/Nosaukums E/” turpina piegādāt savas lokomotīves remontam “/Nosaukums A/” un noslēdz attiecīgus līgumus par šiem pasūtījumiem.

Šāda /pers.A/ rīcība ir kvalificēta kā Krimināllikuma 320. panta trešajā daļā paredzētais noziegums.

/pers.B/ apsūdzēts par to, ka viņš piedāvāja kukuli, tas ir- materiālas vērtības lielā apmērā valsts amatpersonai, lai tā, izmantojot savu dienesta stāvokli, izdarītu kādu darbību citas personas interesēs, un konkrēti:

Laika posmā no 2014. gada augusta līdz 2015. gada sākumam, bet ne vēlāk kā līdz 2015. gada 14. martam, /pers.B/, būdams

-Igaunijas AS “/Nosaukums/” (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/) Uzraudzības padomes priekšsēdētājs,

-AS “/Nosaukums F/” Padomes priekšsēdētājs,

-Igaunijas koncerna AS “/Nosaukums B/”, kam pieder A/S “/Nosaukums/”, kas savukārt ir lielākais “/Nosaukums A/” akcionārs, vienīgais īpašnieks,

AS “/Nosaukums/” interesēs vienojās ar VAS “/Nosaukums C/” prezidentu, vienlaicīgi arī VAS “/Nosaukums C/” valdes priekšsēdētāju /pers.A/, kuram saskaņā ar 2010. gada 8. oktobra darba līgumu un amata aprakstu, Prezidentu padomes nolikumu, Investīciju komitejas nolikumu, 2014. gada 16. jūnija līgumu par VAS “/Nosaukums C/” valdes priekšsēdētāja pienākumu izpildi un saistošiem ārējiem normatīviem aktiem- Publiskas personas kapitāla daļu un kapitālsabiedrību pārvaldības likumu un Komerclikumu- bija gan tiesības pieņemt lēmumus, kas saistoši citām personām, gan tiesības rīkoties ar valsts kapitālsabiedrības finanšu līdzekļiem, tas ir- valsts amatpersonu Krimināllikuma 316. panta pirmās daļas izpratnē, par to, ka /pers.B/ nodos un /pers.A/ pieņems kukuli, tas ir- naudu 800 000 EUR apmērā, un šo kukuli /pers.A/ pieņems par to, ka viņš, ņemot vērā viņam kā VAS “/Nosaukums C/” prezidentam un valdes priekšsēdētājam piešķirtās tiesības, tai skaitā Prezidentu padomes nolikumā minētās tiesības koncerna atkarīgajās sabiedrībās ar ierobežotu atbildību pieņemt vienīgā dalībnieka lēmumus, kā arī Investīciju komitejas nolikumā minētās tiesības izvērtēt atkarīgo sabiedrību investīciju projektu atbilstību stratēģijai un biznesa mērķiem, un apstiprināt investīciju plānu, izrādīs labvēlīgu attieksmi un atbalstīs /pers.B/ pārstāvēto AS “/Nosaukums/” saistībā ar tās piedalīšanos koncerna “/Nosaukums C/” meitas sabiedrības SIA “/Nosaukums D/” rīkotajā sarunu procedūrā “Četru lietotu 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegāde”, kas izpaudīsies labvēlīgu lēmumu pieņemšanā saistībā ar minēto iepirkumu, tas ir- piekritīs, ka SIA “/Nosaukums D/” iegādājas no AS “/Nosaukums/” četras lietotas 2TE116 sērijas lietotas dīzeļlokomotīves, kā arī piekritīs “/Nosaukums D/” budžeta grozījumu apstiprināšanai un kredītsaistību ņemšanai 8 330 000 EUR apmērā, lai iegādātos minētās lokomotīves, un tādā veidā veicinās AS “/Nosaukums/” uzvaru iepirkumā, nodrošinot AS “/Nosaukums/” iespēju pārdot lokomotīves un gūt peļņu, kā arī par to, ka /pers.A/, ņemot vērā, ka viņa atbildībā saskaņā ar Prezidentu padomes nolikumu, bija ārējo sakaru un komunikācijas ar ārējo vidi jautājumi, kā arī to, ka viņam kā VAS “/Nosaukums C/” vadītājam viņa ilgo darba attiecību laikā, pildot savus amata pienākumus, bija izveidojušās ļoti labas attiecības ar Krievijas federācijas atklātās akciju sabiedrības “/Nosaukums E/” augstākajām amatpersonām- prezidentu /pers.C/ un /pers.D/, panāks pasūtījumu piegādi no AAS “/Nosaukums E/” /Nosaukums A/ kuras lielākais akcionārs bija AS “/Nosaukums/”, un tieši- /pers.A/ sarunu ceļā ar /pers.C/ un /pers.D/ panāks, ka tiek noorganizēta tikšanās starp AAS “/Nosaukums E/” un /Nosaukums A/ atbildīgajām amatpersonām par “/Nosaukums E/” lokomotīvu remontu, un AAS “/Nosaukums E/” turpina piegādāt savas lokomotīves remontam /Nosaukums A/, un noslēdz attiecīgus līgumus par šiem pasūtījumiem.

2014. gada 25. augustā /Nosaukums A/ valdes priekšsēdētāja /pers.E/ AS "Nosaukums" interesēs nosūtīja vēstuli SIA "/Nosaukums D/" ar piedāvājumu iegādāties septiņas AS "/Nosaukums/" piederošas 2TE116 sērijas dīzeļlokomotīves. 2014. gada 10. septembrī SIA "/Nosaukums D/" ražošanas un stratēģiskās attīstības direktors /pers.F/ sniedza /Nosaukums A/ atbildi, kurā atteicās no piedāvājuma iegādāties minētās lokomotīves, un pamatoja, ka 2014. gada nogalē sabiedrībā tiks uzsākta lokomotīvu 2M62U modernizācija, kuras rezultātā tiks iegūtas lokomotīves ar palielinātu dzinēja jaudu, kā arī atteikumu pamatoja ar to, ka SIA "/Nosaukums D/" budžetā nav paredzēti līdzekļi lokomotīvu 2TE116 iegādei.

Neskatoties uz minēto atteikumu, 2015. gada 11. februārī SIA "/Nosaukums D/" valde nolēma izsludināt sarunu procedūru ar publikāciju "Četrus lietotu 2TE116 sērijas dīzeļlokomotīvu iegāde".

2015. gada 22. aprīlī SIA "/Nosaukums D/" valde nolēma apstiprināt Iepirkumu komisijas 2015. gada 7. aprīļa sēdes protokolu Nr.2 un iepirkuma procedūru izbeigt, jo Iepirkumu komisija konstatēja, ka AS "/Nosaukums/" iesniegtie dokumenti neatbilst sarunu procedūras ar publikāciju nolikuma tehniskās specifikācijas prasībām.

2015. gada 13. aprīlī AS "/Nosaukums/" lokomotīvu biznesa virziena vadītājs /pers.G/ nosūtīja vēstuli SIA "/Nosaukums D/", piedāvājot samazināt savu Finanšu un tehnisko piedāvājumu Nr.12/334, samazinot divu dīzeļlokomotīvu cenu par 50 000 euro.

2015. gada 30. aprīlī ar SIA "/Nosaukums D/" rīkotājdirektores /pers.H/ rīkojumu tika izveidota Iepirkuma komisija četrus lietotu 2TE116 sērijas lokomotīvu iegādei, piemērojot sarunu procedūru bez publikācijas.

2015. gada 3. jūnijā SIA "/Nosaukums D/" valde nolēma apstiprināt Iepirkumu komisijas 2015. gada 5. maija sēdes protokolu Nr.1 un 2015. gada 19. maija sēdes protokolu Nr.2, un lūgt sabiedrības vienīgā dalībnieka VAS "/Nosaukums C/" piekrišanu:

-četrus lokomotīvu iegādei un kredītsaistību ņemšanai 8 330 000 EUR apmērā;

-līguma noslēgšanai ar AS "/Nosaukums/" par četrus lietotu 2TE116 sērijas lokomotīvu piegādi;

-SIA "/Nosaukums D/" 2015. gada budžeta grozījumu apstiprināšanai.

2015. gada 8. jūnijā SIA "/Nosaukums D/" valdes priekšsēdētāja /pers.H/ nosūtīja VAS "/Nosaukums C/" prezidentam /pers.A/ vēstuli par dalībnieku sapulces vai vienīgā dalībnieka iepriekšējas piekrišanas saņemšanu četrus lokomotīvu iegādei un kredītsaistību ņemšanai 8 330 000 EUR apmērā, kā arī 2015. gada budžeta grozījumu apstiprināšanai.

2015. gada 12. jūnijā SIA "/Nosaukums D/" rīkotājdirektore /pers.H/ nosūtīja VAS "Nosaukums C" prezidentam /pers.A/ izskatīšanai un apstiprināšanai SIA "Nosaukums D" investīciju projekta "Lokomotīvu 2TE116 (4 gab.) iegāde" pamatojumu.

Ievērojot iepriekš panākto vienošanos ar /pers.B/, 2015. gada 16. jūnijā /pers.A/, izmantojot savu dienesta stāvokli, tas ir- viņam kā "/Nosaukums C/" prezidentam piešķirtās tiesības vadīt "/Nosaukums C/" Investīciju komitejas sēdes un piedalīties lēmumu pieņemšanā, tai skaitā jautājumos, kas skar "/Nosaukums C/" meitas sabiedrību intereses, izskatot jautājumu par piekrišanu četrus 2TE116 sērijas lietotu lokomotīvu iegādei, zinot, ka labvēlīga rezultāta gadījumā viņam

paredzēta prettiesiska atlīdzība no /pers.B/, piekrita četru 2TE116 sērijas lokomotīvu iegādei no AS “/Nosaukums/”, parakstot Investīciju komitejas sēdes protokolu Nr.3. Vienlaikus, tajā pašā dienā, 2015. gada 16. jūnijā, vadot VAS “/Nosaukums C/” prezidentu padomes sēdi un apzinoties, ka viņam paredzēta prettiesiska atlīdzība no /pers.B/, /pers.A/, izmantojot savu dienesta stāvokli un viņam piešķirtās tiesības vadīt VAS “/Nosaukums C/” Prezidentu padomes sēdes, un piedalīties lēmumu pieņemšanā, tajā skaitā jautājumos, kas skar “/Nosaukums C/” meitas sabiedrību intereses, parakstot Prezidentu padomes lēmumu Nr./numurs/.

Ņemot vērā, ka tika saņemta VAS “/Nosaukums C/” Prezidentu padomes piekrišana, 2015. gada 17. jūnijā starp SIA “/Nosaukums D/” un AS “/Nosaukums/” tika noslēgts līgums Nr.līguma /numurs/ par četru lietotu 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu pārdošanu un piegādi.

Turpinot realizēt savu noziedzīgo nodomu, /pers.B/ 2015. gada 15. jūlijā ieradās /pers.A/ dzīves vietā /adrese/, un apzinoties, ka /pers.A/ ir valsts amatpersona, piedāvāja /pers.A/ kukuli- naudu 500 000 EUR apmērā par sarunu procedūras bez publikācijas “Četru lietotu 2TE116 sērijas lokomotīvu iegāde” rezultātu apstiprināšanu un līguma noslēgšanu”, un piekritis attiecīgi četru lietotu 2TE116 sērijas lokomotīvu iegādei no AS “/Nosaukums/” un kredītsaistību ņemšanai 8 330 000 EUR apmērā.

Ņemot vērā, ka tika saņemta VAS “/Nosaukums C/” Prezidentu padomes piekrišana, 2015. gada 17. jūnijā SIA “/Nosaukums D/” un AS “/Nosaukums/” noslēdza līgumu Nr. /līguma numurs/ par četru lietotu 2TE116 sērijas lokomotīvu pārdošanu un piegādāšanu.

Turpinot realizēt savu noziedzīgo nodomu, 2015. gada 15. jūlijā /pers.B/ ieradās /pers.A/ dzīves vietā /adrese/, un zinot, ka /pers.A/ ir valsts amatpersona, piedāvāja viņam kukuli- naudu 500 000 EUR apmērā. /pers.B/ sarunas laikā piedāvāja samazināt /pers.A/ maksājamā kukuļa summu no 200 000 EUR par katru lokomotīvu uz 100 000 EUR par katru lokomotīvu. /pers.A/ tik mazai summai nepiekrita, un tad /pers.B/ piedāvāja noteikt kukuļa summu 500 000 EUR par visām četrām lokomotīvēm, samaksājot visu summu vienā reizē. Šādam piedāvājumam /pers.A/ piekrita, un abi vienojās, ka /pers.B/ kukuli 500 000 EUR apmērā nodos /pers.A/ līdz 2015. gada 11. augustam, vai 2015. gada septembra sākumā.

Pildot ar /pers.B/ panākto vienošanos, /pers.A/ laika posmā no 2015. gada 16. jūlija līdz 20. jūlijam, izmantojot savu dienesta stāvokli, atrodoties Portugālē, “Eiropas dzelzceļu vadītāju ikgadējā samitā”, tikās ar AAS “/Nosaukums E/” prezidentu /pers.C/ un lūdza rast iespēju “/Nosaukums E/” piederošās lokomotīves remontēt /Nosaukums A/. Apspriežot šo jautājumu, /pers.A/ nodeva /pers.C/ /pers.B/ iedoto saraksti starp /Nosaukums A/ un AAS “/Nosaukums E/”.

2015. gada 24. jūlijā /pers.A/ telefoniski informēja /pers.B/ par to, ka ir ticis ar AAS “/Nosaukums E/” prezidentu, kurš paņēmis saraksti starp /Nosaukums A/ un AAS “/Nosaukums E/”, un tāvad nedēļu būtu jāgaida /pers.C/ reakcija. Ja reakcija nesekos, /pers.A/ apsolīja tikties ar AAS “/Nosaukums E/” pirmo viceprezidentu /pers.D/.

2015. gada 31. jūlijā, pamatojoties uz 2015. gada 17. jūnija līgumu Nr.līguma numurs, SIA “/Nosaukums D/” pārskaitīja AS “/Nosaukums/” pirmo maksājumu 628 500 EUR apmērā.

2015. gada 3. augustā /pers.A/ piezvanīja /pers.B/ un interesējās, vai kāds ir sazinājies ar /Nosaukums A/ un noorganizējis tikšanos. Saņēmis noraidošu atbildi, /pers.A/ apsolīja nākamajā dienā tikties ar /pers.D/ un lūgt viņam noorganizēt tikšanos starp AAS “/Nosaukums E/” un /Nosaukums A/ atbildīgajām amatpersonām par lokomotīvu remontu. Sarunas beigās /pers.A/ un /pers.B/ vienojās, ka lai saņemtu naudu, par kuru iepriekš vienojušies, /pers.A/ 2015. gada 6. augustā aizbrauks uz Pērnavu, Igaunijas Republiku.

Turpinot pildīt ar /pers.B/ panākto vienošanos, /pers.A/ 2015. gada 4. augustā kā VAS “/Nosaukums C/” prezidents, atrodoties komandējumā Maskavā, tikās ar AAS “/Nosaukums E/” pirmo viceprezidentu /pers.D/ un lūdza arī viņam rast iespēju AAS “/Nosaukums E/” piederošās lokomotīves remontēt /Nosaukums A/, kā arī nodeva viņam /pers.B/ iedoto saraksti starp /Nosaukums A/ un AAS “/Nosaukums E/”.

Šāda /pers.B/ rīcība ir kvalificēta kā Krimināllikuma 323. panta otrajā daļā (redakcijā pēc 2013. gada 1. aprīļa) paredzētais noziedzīgais nodarījums.

Bez tam, /pers.B/ apsūdzēts par to, ka viņš nodeva kukuli, tas ir materiālas vērtības lielā apmērā valsts amatpersonai, lai tā, izmantojot savu dienesta stāvokli, izdarītu kādu darbību citas personas interesēs (kukuļa nodošana), un konkrēti:

2015. gada 6. augustā /pers.B/ nolūkā nodot kukuļa priekšmetu materiālas vērtības- /pers.A/, ar mikroautobusu “/TL marka/” ar Igaunijas reģistrācijas numuru /numurs A/ brauca pa Tallinas- Rīgas šoseju Latvijas Republikas virzienā un apstājās šosejas 137. kilometrā pie autobusu pieturas RAE, kur gaidīja atbraucam /pers.A/. Ap plkst. 17.28 pie pieturas RAE ar dienesta automašīnu /TL marka/ ar reģistrācijas numuru /numurs/ piebrauca /pers.A/. /pers.B/ izkāpa no savas automašīnas, piegāja pie /pers.A/ un nodeva viņam naudu 499 500 EUR apmērā, kas bija ielikta papīra maisā. /pers.A/ minēto naudas summu pieņēma un ielika to dienesta automašīnas “/TL marka/” aizmugurējā bagāžas nodalījumā. Pēc īsas sarunas, /pers.A/ iekāpa dienesta automašīnā un devās atpakaļ uz Latviju, kur Latvijas Republikas teritorijā netālu no Latvijas un Igaunijas robežas tika aizturēts.

Šāda /pers.B/ rīcība ir kvalificēta kā Krimināllikuma 323. panta otrajā daļā (redakcijā pēc 2013. gada 1. aprīļa) paredzētais noziedzīgais nodarījums.

Motīvu daļa

Apsūdzētais /pers.A/ tiesas sēdē 2019. gada 29. novembrī, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 503. panta trešo daļu, nolasīja savas rakstveida liecības (20. sēj. 70.-81. lapa), no kurām izriet, ka viņš savu vainu neatzīst un par lietas faktiskajiem apstākļiem var liecināt, ka uz apsūdzību attiecināmajā laikā viņš ieņēmis VAS “/Nosaukums C/” valdes priekšsēdētāja amatu un vienlaikus bijis arī šīs AS prezidents.

Ar /pers.B/ ir pazīstams aptuveni desmit gadus, attiecības ar viņu bijušas lietišķas. 2014. un 2015. gadā viņš ticies ar /pers.B/ regulāri, tikšanās pārsvarā bijušas VAS “/Nosaukums C/” telpās, dažas reizes /pers.B/ bijis atbraucis pie viņa uz mājām adrese, tikšanās ar /pers.B/ pārsvarā bijušas saistībā ar viņa biznesa interesēm dzelzceļa jomā. Viņš (/pers.B/) aktīvi lobējis AS “/Nosaukums A/” intereses. Ņemot vērā, ka rūpnīca ir nozīmīgs uzņēmums Latgalei un visai Latvijai, viņš- /pers.A/- palīdzējis atrast biznesa kontaktus un uzturēt biznesa attiecības gan

Latvijā gan ārvalstīs. /Nosaukums A/ bijis pasūtījumu trūkums, un arī šajos jautājumos /pers.B/ nācis pie viņa pēc palīdzības, un iespēju robežās viņš /pers.B/ arī palīdzējis veikt privātas pārrunas ar AAS “/Nosaukums E/” amatpersonām, par šo jautājumu runājis ar personīgi pazīstamām /Nosaukums E/ augstākajām amatpersonām- pirmo viceprezidentu /pers.D/ un prezidentu /pers.C/.

Nepiekrīt apsūdzībā norādītajam, ka laikā no 2014. gada beigām līdz 2015. gada sākumam viņš būtu vienojies ar /pers.B/, ka viņš /pers.A/ nodos naudu 800 000 EUR apmērā par to, ka viņš- /pers.A/- izrādīs labvēlīgu attieksmi un atbalstīs AS “Nosaukums” saistībā ar šī uzņēmuma piedalīšanos SIA “/Nosaukums D/” rīkotajā sarunu procedūrā par četrus 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegādi, un pieņems labvēlīgus lēmumus saistībā ar minēto iepirkumu, kā arī piekritīs SIA “/Nosaukums D/” budžeta grozījumu apstiprināšanai un kredītsaistību ņemšanai 8 330 000 EUR apmērā. /pers.A/ nav vienojies ar /pers.B/, ka par katru pārdoto lokomotīvu saņems 200 000 EUR. Nekad nav solījis /pers.B/ pieņemt viņam vai AS “/Nosaukums/” labvēlīgus lēmumus ne par atlīdzību, ne arī bez tās.

Nevar detalizēti komentēt AS “/Nosaukums F/”, AS “/Nosaukums/” un SIA “/Nosaukums D/” saraksti, kas minēta apsūdzībā, jo šajā sarakstē viņš nav piedalījies.

Nekādas detalizētas liecības viņš nevar sniegt par SIA “/Nosaukums D/” rīkotajām iepirkuma procedūrām, jo tajās nav piedalījies, un par tām neviens nekādas detalizētas atskaites nav sniedzis.

2015. gada 16. jūnijā viņš kā VAS “/Nosaukums C/” prezidents, pildot savus amata pienākumus, vadījis Investīciju komitejas sēdi un kopā ar pārējiem šīs komitejas locekļiem: /pers.I/, /pers.J/, /pers.K/, /pers.L/, /pers.M/ un /pers.N/, pēc SIA “/Nosaukums D/” valdes locekļa /pers.F/ ziņojuma uzklaušanās vienbalsīgi pieņēmuši lēmumu izteikt piekrišanu četrus 2TE116 sērijas dīzeļlokomotīvu iegādei no AS “/Nosaukums/”. Iepriekš 2015. gada 12. jūnijā “/Nosaukums C/” finanšu komiteja bija izskatījusi minēto jautājumu un atbalstījusi šo SIA “/Nosaukums D/” valdes lēmumu. Tajā pašā dienā viņš vadījis VAS “/Nosaukums C/” prezidentu padomes sēdi un kopā ar pārējiem padomes locekļiem viceprezidentiem /pers.I/, /pers.J/ un /pers.K/ vienbalsīgi izteikuši piekrišanu SIA “/Nosaukums C/” 2015. gada 3. jūnija valdes lēmumiem par budžeta grozījumu apstiprināšanu un iepirkuma procedūras rezultātu apstiprināšanu, kā arī par līguma noslēgšanu par šo dīzeļlokomotīvu iegādi un kredītsaistību ņemšanu 8 330 000 EUR apmērā. Par nevienu no šiem lēmumu projektiem nekādas diskusijas nav bijušas, lēmumi bijuši ekonomiski pamatoti un to pieņemšana bijusi objektīvi nepieciešama. Visi lietas iztiesāšanas laikā nopratinātie apsūdzības liecinieki apstiprinājuši, ka neviens ar viņu- /pers.A/- šo lokomotīvu iegādi nav apspriedis, nekādu interesi par šo lokomotīvu iegādi viņš- /pers.A/- nav izrādījis, un nekādā veidā viņš nav ietekmējis nevienu personu, kas piedalījās šajā iepirkuma procedūrā. Viņam nav bijis nekāda pamata iebilst pret šo lēmumu pieņemšanu, un šo lēmumu nepieņemšana tikai kaitētu koncerna un arī valsts interesēm. Šos lēmumus viņš atbalstījis, jo arī šobrīd viņš ir pārliecināts, ka minēto lokomotīvu iegāde bijusi stratēģiski un ekonomiski pamatots pirkums.

Līdz šo lēmumu pieņemšanai /pers.B/ viņam- /pers.A/- nebija apsolījis nekādu atlīdzību, un viņš- /pers.A/- nav /pers.B/ prasījis nekādu atlīdzību

par šādu lēmumu pieņemšanu. /pers.A/ noraida apsūdzībā izteikto apgalvojumu, ka viņš piedalījies šo lēmumu pieņemšanā un atbalstījis šos lēmumus tādēļ, ka viņam par atbalstīšanu iepriekš būtu apsoluta kāda prettiesiska atlīdzība.

AS “/Nosaukums/” šajā iepirkumā pieteicies un uzvarējis bez jebkāda viņa atbalsta vai aizbildniecības. Teikto nepārprotami apstiprina visi lietas izskatīšanas laikā pārbaudītie rakstveida pierādījumi un apsūdzības liecinieku liecības. Vienīgā viņa saistība ar šo iepirkumu esot piedalīšanās apsūdzībā norādīto divu lēmumu (2015. gada 16. jūnija VAS “/Nosaukums C/” Investīciju komitejas sēdes protokola un Prezidentu padomes sēdes protokola) parakstīšana. Prezidentu padomes sēdē viņš kopā ar viceprezidentiem /pers.I/, /pers.J/ un /pers.K/ vienbalsīgi izteikuši piekrišanu SIA “/Nosaukums D/” 2015. gada 3. jūnija valdes lēmumiem par budžeta grozījumu apstiprināšanu un līguma noslēgšanu par šo dīzeļlokomotīvu iegādi un kredītsaistību ņemšanu 8 330 000 EUR apmērā. Lēmumu projekti bijuši ekonomiski pamatoti un šādu lēmumu pieņemšana bijusi objektīvi nepieciešama. Arī visi tiesas sēdēs nopratinātie apsūdzības liecinieki apstiprinājuši, ka ar viņiem /pers.A/ šo lokomotīvu iegādi neviens nav apspriedis, nekādu interesi par šo lokomotīvu iegādi viņš nav izrādījis, nekādā veidā nav ietekmējis nevienu personu, kas piedalījās šajā iepirkuma procedūrā. Šos lēmumus viņš atbalstījis, jo četru lokomotīvu iegāde bijusi stratēģiski un ekonomiski pamatots pirkums. Līdz šo lēmumu pieņemšanai /pers.B/ nav viņam solījis un viņš nav /pers.B/ prasījis nekādu atlīdzību par šādu lēmumu pieņemšanu.

AS “/Nosaukums/” šajā iepirkumā pieteicies un uzvarējis bez jebkāda viņa- /pers.A/- atbalsta. Viņa vienīgā saistība ar šo iepirkumu ir piedalīšanās apsūdzībā norādīto divu lēmumu pieņemšanā, un neko viņš šajā iepirkumā nav varējis ietekmēt ne iepirkuma procedūras gaitā, ne arī iepirkuma rezultātu apstiprināšanā.

Investīciju komitejā lēmums ticis pieņemts vienbalsīgi, visiem septiņiem klātesošajiem komitejas locekļiem atbalstot lēmumu. Pat ja viņš- /pers.A/- kaut kādu iemeslu dēļ nebūtu piedalījies balsojumā, vai bez jebkāda pamata būtu balsojis pret, lēmums tik un tā būtu pieņemts.

Saskaņā ar Investīciju komitejas nolikumu, Investīciju komiteja ir paredzēta VAS “/Nosaukums C/” Prezidentu padomes institūcija VAS “/Nosaukums C/” investīciju projektu un meitas sabiedrību attīstības projektu izvērtēšanai. Investīciju komitejas sastāvā ietilpst ļoti plašs VAS “/Nosaukums C/” darbinieku loks, kas garantē jautājumu objektīvu izskatīšanu.

Pirms investīciju komitejas sēdes jautājumi tiek skatīti VAS “/Nosaukums C/” Direkcijās un VAS “/Nosaukums C/” Finanšu komitejā. Arī šajā gadījumā 2015. gada 12. jūnijā VAS “/Nosaukums C/” Finanšu komiteja izskatījusi minēto jautājumu un atbalstījusi SIA “/Nosaukums D/” valdes lēmumu par četru lokomotīvu iegādi. Arī Prezidentu padomes sēdē viņa- /pers.A/- balsojums neko neizšķīra, jo visi Prezidentu padomes locekļi šo lēmumu atbalstīja.

Katram no četriem Prezidentu padomes locekļiem ir tikai viena balss un lēmumi tiek pieņemti ar vienkāršu balsu vairākumu. Situācijā, kad iepirkumu veic VAS “/Nosaukums C/” meitas sabiedrība SIA “/Nosaukums D/”, viņa ietekme uz lēmumu pieņemšanu objektīvi aprobežojas tikai ar divu apsūdzībā norādīto lēmumu pieņemšanu, un būtu absurdi solīt un

maksāt par katru no diviem balsojumiem 400 000 EUR, pie tam šie balsojumi pēc būtības neko neizšķir, kā arī par diviem viņa- /pers.A/- parakstiem uz lēmumiem, kurus viņš pēc pozitīva balsojuma nemaz nedrīkst neparakstīt.

Turklāt, kā tiesas sēdē liecinājuši liecinieki gan no SIA “/Nosaukums D/” puses, gan no AS “/Nosaukums/” puses, šis iepirkums bijis izteikti izdevīgs SIA “/Nosaukums D/”, bet nav bijis izdevīgs pārdevējam- “/Nosaukums/”. Šādā situācijā, kad četru minēto lokomotīvu pārdošana bijusi klaji neizdevīga /pers.B/, būtu dīvaini vēl piedevām maksāt “kukuli” /pers.A/ par to, ka SIA “/Nosaukums D/” nopērk iepriekš pieminētās četras lokomotīves. Lietas izskatīšanā no apsūdzības liecinieku liecībām noskaidrojies, ka AS “/Nosaukums/” piekritis darījumam vienīgi sava spiedīgā ekonomiskā stāvokļa dēļ.

Bez tam, /pers.A/ savās rakstveida liecībās norāda, ka viņam kā VAS “/Nosaukums C/” prezidentam un valdes priekšsēdētājam saskaņā ar Prezidentu padomes nolikumu nav bijis tiesību koncerna atkarīgajās sabiedrībās ar ierobežotu atbildību pieņemt vienīgā dalībnieka lēmumus. Saskaņā ar Prezidentu padomes nolikumu viņam bijušas tiesības VAS “/Nosaukums C/” Prezidentu padomes sēdēs piedalīties lēmumu pieņemšanā balsojot, taču visi lēmumi tiek pieņemti ar vienkāršu balsu vairākumu. Prezidentu padome ir VAS “/Nosaukums C/” valdes koleģiāla izpildinstitūcija, kas sastāv no Prezidenta un viceprezidenti atsevišķās sabiedrības pārvaldības jomās. Viņa kā Prezidenta atbildības joma bijusi Sabiedrības vispārējā vadība, bet par Sabiedrības budžeta, investīciju un iepirkumu jautājumiem atbildējis Viceprezidents finanšu jautājumos /pers.I/, kurš bijis arī VAS “/Nosaukums C/” Finanšu komitejas loceklis. Savukārt par tehniskajiem jautājumiem atbildējis Viceprezidents tehniskās ekspluatācijas jautājumos /pers.J/. Vēlas papildināt, ka saskaņā ar Komerclikuma normām, VAS “/Nosaukums C/” meitas uzņēmumi ir saimnieciski patstāvīgas sabiedrības ar ierobežotu atbildību, un VAS “/Nosaukums C/” lēmumiem attiecībā uz šīm sabiedrībām ir tikai rekomendējošs raksturs. Uzskatāms piemērs ir iepriekš minētais dzelzlokomotīvu iepirkums. Kaut gan SIA “/Nosaukums D/” saņēma VAS “/Nosaukums C/” piekrišanu kredīta ņemšanai lokomotīvu iegādei, tā vēlāk pati, izmantojot savu saimniecisko patstāvību, tiesības ņemt kredītu tā arī neizmantoja.

Par turpmākajiem apsūdzībā norādītajiem notikumiem /pers.A/ liecina, ka 2015. gada 15. jūlijā /pers.B/ atbraucis ciemos uz viņa- /pers.A/- dzīves vietu /adrese/, lai nodotu viņam- /pers.A/- saraksti starp “/Nosaukums D/” un “/Nosaukums E/” par lokomotīvu remonta pasūtījuma iegūšanu, un šī sarakste viņam- /pers.A/- tikusi nodota, lai viņš- /pers.A/- šos dokumentus varētu nodot nākamajā dienā AAS “/Nosaukums E/” prezidentam /pers.C/. 2015. gada 16. un 17. jūlijā Lisabonā bijusi paredzēta Eiropas dzelzceļa vadītāju tikšanās, un viņš- /pers.A/- zinājis, ka uz tikšanos ieradīsies arī /pers.C/.

Tikšanās laikā ar /pers.B/ pārrunājuši AS “/Nosaukums A/” biznesa kontaktu uzlabošanu un pasūtījumu iegūšanu no “/Nosaukums E/”. Saruna ar /pers.B/ notikusi mājas ārpusē zem nojumes. /pers.B/ bijis zināms, ka viņam- /pers.A/- ir labas, privātas draudzīgas attiecības ar Krievijas un arī Kazahstānas dzelzceļa augstākajām amatpersonām. No /pers.B/ kļuvis zināms, ka pēdējā laikā AAS “/Nosaukums E/” sācis atteikties no AS “/Nosaukums A/” pakalpojumiem, samazinot pasūtījumu

apjomu. Sakarā ar šo situāciju, /pers.B/ lūdzis viņam privātā kārtā lobēt viņa intereses /Nosaukums E/, ko iespēju robežās arī centies darīt, zinot, ka /Nosaukums A/ ir darba devējs aptuveni 1000 /pilsēta/ iedzīvotājiem. Faktiski /Nosaukums A/ centies nodrošināt viņa- /pers.A/- atbalstu sava uzņēmuma interešu privātai lobēšanai attiecībā ar /Nosaukums E/. Sākotnēji viņš no /pers.B/ par palīdzību biznesa kontaktu dibināšanā nekādu atlīdzību nav prasījis un nav arī saņēmis. Tomēr, apzinoties, ka viņam- /pers.A/- nav nekāds pienākums nodarboties ar /pers.B/ un viņa uzņēmumu privātu lobēšanu AAS “/Nosaukums E/”, viņš pats- /pers.B/- kaut kad 2015. gada pirmajā pusē piedāvājis viņam- /pers.A/- samaksāt kādu atlīdzību par centieniem privāti (ne kā VAS “/Nosaukums C/” amatpersonai) atbalstīt viņa uzņēmumu saimniecisko darbību. Sākumā nekādu precīzu atlīdzības summu /pers.B/ nav nosaucis. Kādā no viņu vēlākajām tikšanās reizēm /pers.B/ piedāvājis par privātiem lobēšanas pakalpojumiem samaksāt viņam- /pers.A/- 800 000 EUR. Viņam- /pers.A/- nav bijis iebildumu, ka viņa darbs privātu pārrunu vešanā ar AAS “/Nosaukums E/” amatpersonām tiek šādā veidā novērtēts. Viņa- /pers.A/- pūliņu rezultātā /pers.B/ būtu ieguvis labu peļņu no “/Nosaukums E/” pasūtījumiem un būtiski celtos /Nosaukums A/ likviditāte. Viņam bijis skaidrs, ka agrāk vai vēlāk būs jādomā par to, kā šo naudu saņemt, kā deklarēt un kā no saņemtās naudas samaksāt nodokļus.

Viņš- /pers.A/- nav devis nekādu ieganstu /pers.B/ uzskatīt, ka daļu no saņemtās naudas viņš- /pers.A/- varētu nodot tālāk kādām AAS “/Nosaukums E/” amatpersonām. Sarunās ar /pers.B/ viņš minējis, ka atbalsta /pers.B/ sadarbību ar “/Nosaukums E/”, un centīsies panākt ar /pers.C/ vai viņa vietnieka /pers.D/ palīdzību, bet nekad nav minējis, ka plāno šīm “/Nosaukums E/” amatpersonām vest un nodot naudu. Šajās iepriekšējās sarunās šīs naudas summas iegūšana nekādi nav bijusi saistīta ar apsūdzībā norādīto lokomotīvu iepirkumu. /pers.B/ viņam teicis, ka viņš plānojis viņam- /pers.A/- maksājamās naudas līdzekļus ņemt no saviem privātajiem ietaupījumiem, kurus viņš uzkrājis vai saņēmis dividenžu veidā no saviem uzņēmumiem. To, ka viņam- /pers.A/- maksājamo naudas līdzekļu avots tiek piesaistīts četru lokomotīvu pārdošanai, viņš uzzinājis tikai neilgi pirms 15. jūlija tikšanās vai pat tikai 15. jūlijā, kad /pers.B/ sācis stāstīt, ka viņam- /pers.B/- lokomotīvu pārdošanas darījums izrādījies neizdevīgs, un ienākumus no lokomotīvu pārdošanas viņš neesot guvis sakarā ar augstām SIA “/Nosaukums D/” izvirzītajām prasībām par šo lokomotīvu kvalitāti. Viņi abi vienojušies, ka /pers.B/ par viņa interešu privātu lobēšanu AAS “/Nosaukums E/” samaksās 500 000 EUR. Ar šo naudu viņš- /pers.A/- nav plānojis ne ar vienu dalīties. Par to liecina tas, ka viņš- /pers.A/- bez lielas tirgošanās vienojies ar /pers.B/ par maksājamo summu, jo ne ar vienu citu viņam šī summa nebija jāsaskaņo. Turklāt, tā kā pats /pers.B/ pēc savas iniciatīvas viņam pirms tam piedāvājis šo atlīdzības samaksu par privātiem lobēšanas centieniem /Nosaukums E/, tad arī neuzskatījis, ka būtu pamats iebilst pret atlīdzības summas samazināšanu, jo viņš nav nekādu summu /pers.B/ prasījis, un būtu centies palīdzēt arī bez atlīdzības. Turklāt, viņam bijis vienalga, no kādiem avotiem /pers.B/ šo naudu ņems, par to viņš nav interesējies. Lai arī 15. jūlija sarunā /pers.B/ par pamatu summas noteikšanai ņēmis pārdoto lokomotīvu skaitu, tam nav bijis nekāds sakars ar pašu iepirkuma procedūru, ne ar viņa koleģiāli pieņemtajiem lēmumiem iepirkuma rezultātu apstiprināšanai, jo jau iepriekš /pers.B/

viņam solījis samaksāt par viņa interešu lobēšanu /Nosaukums E/. Arī tikšanās reizē 15. jūlijā U.Magoņa dzīves vietā /adrese/ viņi apsprieduši gan progresu pārrunās ar /Nosaukums E/, un /pers.B/ uzņēmumu izredzes iegūt no /Nosaukums E/ pasūtījumus /Nosaukums A/. Apsprieduši arī /pers.B/ iespējas iznomāt Kazahstānas dzelzceļa kompānijām viņa uzņēmumiem piederošās dzelzceļa cisternas, kā arī apsprieduši viņa- /pers.A/- atlīdzības apmēru par /pers.B/ interešu privātu lobēšanu.

Pēc lietas materiālu saņemšanas /pers.A/ iepazīnīes ar viņa un /pers.B/ 2015. gada 15. jūlija sarunas ierakstu, un apgalvo, ka šis ieraksts nesatur viņa un /pers.B/ sarunas saturu pilnā apjomā. Atceras, ka sarunā ar /pers.B/ viņi plašāk nekā tas dzirdams ierakstītajā sarunā, apsprieduši pārrunu plānus ar /Nosaukums E/ amatpersonām, bez tam saruna par /pers.A/ domāto atlīdzību sākās ar to, ka apsolīto summu par lobēšanu /Nosaukums E/ vispirms nosauca /pers.B/. Arī tas nav dzirdams sarunas ierakstā.

Nākošajā dienā 16. jūlijā viņš devies uz Eiropas dzelzceļa vadītāju tikšanos Lisabonā, kur ticīes arī ar AAS “/Nosaukums E/” vadītāju /pers.C/ un cita starpā aicinājis apsvērt iespēju par izdevīgām cenām remontēt lokomotīves /Nosaukums A/, tādā veidā cenšoties uzlabot /Nosaukums E/ amatpersonu attieksmi pret /pers.B/ un panākt kādu lokomotīvu remonta pasūtījumu nodošanu AS “/Nosaukums A/”. Nākamajā dienā viņš privāti satīcies ar /pers.C/ un nodevis viņam dokumentus- saraksti starp AS “/Nosaukums A/” un AAS “/Nosaukums E/”, ko viņam iedevis /pers.B/. Tā kā /pers.C/ ir visai aizņemts cilvēks, viņš viņu uzklausījis, dokumentus paņēmis un nodevis tālāk saviem palīgiem.

2015. gada jūlija beigās vai augusta sākumā /pers.A/ sazvanījies ar /pers.B/ un vaicājis, vai viņš ir saņēmis kādu ziņu no /Nosaukums E/, uz ko /pers.B/ atbildējis noliedzoši. Apsolījis /pers.B/ parunāt par iespējamiem AAS “/Nosaukums E/” pasūtījumiem AS “/Nosaukums A/” ar /pers.C/ vietnieku /pers.D/. 2015. gada 3. vai 4. augustā Maskavā privātu vakariņu laikā ar /pers.D/, vēlreiz izteicis viņam priekšlikumu par AAS “/Nosaukums E/” iespējamo izdevīgo sadarbību ar AS “/Nosaukums A/” un nodevis viņam /Nosaukums A/ saraksti ar /Nosaukums A/, kuru iepriekš bija iedevis /pers.B/. /pers.D/ uz šo lūgumu reaģējis pozitīvi un solījis organizēt savu padoto tikšanos šā jautājuma tālākai risināšanai ar pārstāvjiem.

Tātad, lai panāktu lokomotīvu remonta pasūtījumu nodošanu AS “/Nosaukums A/”, viņš nav izmantojis savu amatpersonas stāvokli VAS “/Nosaukums C”, bet gan privātas un draudzīgas attiecības ar AAS “/Nosaukums E/” augstākajām amatpersonām, /pers.C/ un /pers.D/, pie tam šīs attiecības bija radušās ne jau pamatojoties uz viņa- /pers.A/- amatu /Nosaukums C/. Līdz ar to, viņš neatzīst, ka /pers.B/ viņam nodotā nauda būtu bijis kukulis par viņa- /pers.B/- interešu lobēšanu AAS “/Nosaukums E/”.

Kas attīecas uz viņa- /pers.A/- attīecībām ar AAS “/Nosaukums E/” amatpersonām, var teikt, ka ar toreizējo AAS “/Nosaukums E/” vadītāju /pers.C/ un viņa vietnieku /pers.D/ viņam ir labas un draudzīgas attīecības. Viņa- /pers.A/- attīecības ar /pers.C/ bijušas ne tikai koleģīālas kā divu kaimiņvalstu uzņēmumu vadītājiem, bet viņu draudzīgās attīecības radušās, pamatojoties uz ārpus darba pienākumiem kopīgi pavadīto laiku un apspriestajiem tematiem. Pateicoties viņa un /pers.C/ personīgajai draudzībai, VAS “/Nosaukums C/” dzelzceļnieku sabīedrība

bijusi liela autoritāte. Viņa- /pers.A/- draudzības dēļ ar /pers.C/, neskatoties uz sankcijām pret Krieviju, VAS “/Nosaukums C/” izdevies saglabāt tranzītkravu apjomus no Krievijas.

Savukārt, pēc /pers.A/ apcietināšanas un atbrīvošanas no darba, kravu apjomi no Krievijas krasī samazinājušies, un šis fakts ir pierādījums iepriekš apgalvotajam. Viņam- /pers.A/- ar Krievijas dzelzceļa augstākajām amatpersonām bijušas privātas un draudzīgas attiecības, kādas daudzu citu valstu dzelzceļa uzņēmumu vadītājiem un pārstāvjiem ar Krievijas dzelzceļu nebija.

Apsūdzībā tālāk aprakstītie notikumi risinājušies atbilstoši apsūdzībā norādītajam, kā rezultātā 2015. gada 6. augustā viņš Igaunijas Republikas teritorijā uz Rīgas- Tallinas šosejas ceļa malā ticis ar /pers.B/ un saņēmis no viņa papīra maisiņu ar naudu, kur bija jābūt solītajiem 500 000 EUR. Viņi savu rīcību nav slēpuši, jo nav darījuši neko noziedzīgu. Savas automašīnas viņi apstādinājuši šosejas ceļmalā, un aiz viņiem ceļmalā apstājusies automašīna ar aptumšotiem stikliem, un izskatījies, ka no šīs automašīnas tiek veikta slepena mana un /pers.B/ tikšanās videofilmēšana. Pēc tam, kad viņa- /pers.A/- automašīnā bagāžas nodalījumā bija ielikts maisiņš ar naudu, viņš bagāžnieku aizvēris. Pie naudas nodošanas viņš /pers.B/ īsumā atstāstījis par viņa tikšanos ar /pers.D/, prognozējot, ka tuvākajā laikā ar /Nosaukums A/ varētu sazināties par lokomotīvu remontiem atbildīgie /Nosaukums E/ pārstāvji. Tikšanās laikā uz Rīgas- Tallinas šosejas četru lokomotīvu iepirkums vispār nav ticis pieminēts. Viņš uzskatījis /pers.B/ doto naudu par likumīgi saņemtu un aizturēšanas laikā jau Latvijas teritorijā Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turmāk- KNAB) darbinieki no viņa dienesta automašīnas bagāžas nodalījuma izņēmuši naudu 499 500 EUR apmērā.

Apsūdzētais /pers.B/ tiesas sēdē nolasītajās liecībās savu vainu viņam inkriminētajās apsūdzībās neatzina, un liecināja, ka visu savu apzināto dzīvi ir bijis saistīts ar dzelzceļu, un ir apguvis vairākas ar dzelzceļu saistītas profesijas. Laika gaitā viņš kļuvis par Baltijā lielākā privātā dzelzceļa uzņēmuma, Igaunijas lepnuma AS “Nosaukums/”, kura aktīvu vērtība pārsniedz 200 000 000 EUR, īpašnieku un Padomes priekšsēdētāju. Koncerna parkā ir 9000 vagonu, desmitiem lokomotīvu, divas rūpnīcas, un citi aktīvi.

Latvijā AS “Nosaukums” pieder daži uzņēmumi, tai skaitā SIA “Nosaukums F/” un AS “Nosaukums A/”, kurš esot šīs krimināllietas galvenā figūra un viens no /pilsētas/ pilsētveidošajiem uzņēmumiem, tas ir- uzņēmums, no kura ir atkarīgi daudzu /pilsēta/, un visas Latgales, iedzīvotāju likteņi.

/Nosaukums A/ ir lielākā lokomotīvu remonta rūpnīca Eiropā- tajā darbs norit cauru diennakti, 3 lokomotīvu sekcijas kapitālam remontam katru diennakti, 4500 nodarbināto. Viņa dzīve kopš 1984. gada ir nesaraujami saistīta ar šo rūpnīcu, tāpēc viņš vienmēr ir atbalstījis rūpnīcu, un arī turpmāk atbalstīs cik vien būs naudas un spēka, neskatoties uz visām nelaimēm, tostarp arī Latvijas Prokuratūras bezrūpīgo un nežēlīgo darbību dēļ. Formāli prokuratūras darbības ir vērstas pret viņu, kā ārvalsts investoru, bet patiesībā vislielākie zaudējumi tiek nodarīti /Nosaukums A/, tās strādniekiem un Latvijas valstij.

Rūpnīcas ienākumu pamatavots vēsturiski vienmēr bijuši pasūtījumi no AAS “/Nosaukums E/”. Diemžēl, bet tik lielai rūpnīcai kā AS “Nosaukums A/” nepietiek ar pasūtījumiem no rietumiem, un vietējiem pasūtījumiem, tāpēc bez /Nosaukums E/ pasūtījumiem šodien izdzīvot ir ļoti grūti, kaut arī izdevās daļēji aizvietot Krievijas pasūtījumus ar pasūtījumiem no Ukrainas un Vācijas, bet tā tomēr nav dzīve, bet tikai izdzīvošana.

2014. gadā attiecības starp Latviju un Krieviju mainījās uz sliktu pusi, un viss AS “/Nosaukums A/” business sabruka. AAS “/Nosaukums E/” pat atņēma rūpnīcai nepabeigto pasūtījumu- lokomotīves, kas vēl nebija saremontētas. /Nosaukums A/ vadītāji- /pers.O/, /pers.E/ un citi rūpnīcas vadītāji darīja visu iespējamo, lai dabūtu pasūtījumus no /Nosaukums E/. Kopējais sekciju daudzums, kurus /Nosaukums E/ plānoja mums dot, bija 10 lokomotīvu sekcijas mēnesī jeb 120 sekcijas gadā, naudas izteiksmē tas ir apmēram 40 000 000 EUR gadā.

Taču, vadoties pēc Krievijas Federācijas valdības rīkojumiem, AAS “Nosaukums E/” augstākā vadība aizliedza visus līgumus ar Eiropas Savienības uzņēmumiem.

2014. gada rudenī /pers.E/ vērsusies pie viņa- /pers.B/- ar konkrētu lūgumu pēc palīdzības. Viņa pastāstījusi, kas darīts, lai atjaunotu sadarbību ar AAS “/Nosaukums E/”, un ka šo jautājumu var atrisināt tikai /pers.C/ personiski. /pers.E/ zinājusi, ka viņam- /pers.B/- ir labas attiecības ar /pers.A/, un par viņa labajām privātajām attiecībām ar /Nosaukums E/ prezidentu. /pers.E/ lūgusi viņam, lai viņš sarunātu ar /pers.A/ viņa labo personisko saišu izmantošanu attiecībā par /Nosaukums E/ lokomotīvu remontēšanu /Nosaukums A/.

Ar /pers.A/ viņš ir pazīstams jau kādus desmit gadus, un viņam ar /pers.A/ ir lietišķas un labvēlīgas attiecības. Viņš ļoti ciena /pers.A/ kā profesionāli, un uzskata, ka viņš ir godprātīgs cilvēks. Visu viņu attiecību laikā /pers.A/ nav viņu ne reizi piemānījis vai pievīlis. Dzelzceļnieku aprindās /pers.A/ bijis ļoti nozīmīga persona dēļ tuvām draudzīgām attiecībām ar /Nosaukums E/ prezidentu /pers.C/ un šīm labajām attiecībām bijusi milzīga nozīme tai skaitā arī VAS “/Nosaukums C/” labklājībai, salīdzinot ar citām Baltijas valstīm. Piemēram, Latvijai bija rekordlieli kravu apgrozījumi, kamēr Igaunija katru gadu zaudēja miljonu tonnu kravu. /pers.A/ varējis vienkārši piezvanīt /pers.C/ un atrisināt jautājumus, par kuriem citu dzelzceļu vadītāji pat vaicāt nevarēja. Ir absolūti skaidrs, ka /pers.A/ amatam nav un nevarēja būt ne mazākās saistības ar viņa attiecībām ar /pers.C/. Iedomāties, ka VAS “/Nosaukums C/” prezidents varētu ietekmēt AAS “/Nosaukums E/” vadītāju, būtu tas pats, kas iedomāties, ka Krievijas Federācijas prezidents V.Putins varētu būt atkarīgs no Latvijas prezidenta E.Levita.

Tieši pateicoties savas sievas radniecīgajām attiecībām /pers.A/ bija iespējams risināt ar /pers.C/ biznesa jautājumus.

Kad /pers.E/ viņam pateikusi, ka jau ir vērsusies pie /pers.A/ un viņš solījis palīdzēt, kā pieredzējis cilvēks sapratis, ka par /pers.P/ saišu izmantošanu būs jāsamaksā. Viņam- /pers.B/- bijis skaidrs, ka jebkurš darbs un jebkuri sakari kaut ko maksā. Tāpēc viņš nolēmis vērsties pie /pers.A/ un piedāvāt viņam atlīdzību par to, ka /pers.P/ aprunāsies ar savu radnieku, lai viņš ļautu AAS “/Nosaukums E/” lokomotīvu dienestam parakstīt līgumu ar AS “Nosaukums A/” par lokomotīvu remontu.

/pers.B/ ar /pers.A/ ticies /pilsētas/ 2014. gada rudenī, un šis tikšanās laikā viņi panākuši vienošanos, ka /pers.A/ nodrošinās AAS “/Nosaukums E/” prezidenta /pers.C/ lēmumu noslēgt līgumu ar AS “/Nosaukums A/” par dīzeļlokomotīvu remontiem, un /pers.B/ samaksās /pers.A/ kā privātpersona privātpersonai. Par komisijas naudas apmēru runa nav bijusi, jo /pers.A/ tobrīd nav bijis skaidrības par to, cik lokomotīves un, par kādu cenu tiks remontētas, un viņam vajadzēja šo jautājumu izpētīt. Līdz ar to, parādījušās cerības, ka iespējams rūpnīcu varēs izglābt. Taču, tuvāko mēnešu laikā nekāda darbība nav notikusi, rūpnīcai bijuši milzīgi zaudējumi, un viņi no Tallinas katru mēnesi seguši rūpnīcas zaudējumus vairāk kā 200 000 EUR apmērā.

2015. gada martā /pers.A/ jubilejā viņš jautājis /pers.A/, kāpēc viņš novilcina /pilsētā/ noslēgto darījumu, bet /Nosaukums A/ ir miljoniem lieli zaudējumi. /pers.A/, acīmredzot, lai liktu viņu mierā, vaicājis, kāpēc lai nebūtu 1 000 000 EUR par vienošanos. Šī summa nav bijusi norēķinu summa, bet šo summu /pers.A/ nosaucis, lai liktu viņu mierā. Taču viņa-/pers.B/- nostāja bijusi ļoti nopietna, jo /Nosaukums A/ liktenis bijis pilnībā atkarīgs no /pers.A/ palīdzības, un viņš piedāvājis /pers.A/ 800 000 EUR, un ar to tobrīd saruna beigusies.

Tomēr, ņemot vērā, ka darījuma apmēram starp AS “/Nosaukums A/” un AAS “/Nosaukums E/” bija jābūt vairāk nekā 40 miljoniem EUR, tad honorāra apmērs nemaz nebija tik milzīgs. Normāla komisija lielākajā daļā gadījumu ir 2% no darījuma summas, turklāt rūpnīcas zaudējumi tajā brīdī pārsniedza jau 2 miljonus EUR. Tātad arī no šī viedokļa komisijas apmērs bija pamatots. Viņš-/pers.B/- uztvēris minēto naudas summu kā komisiju /pers.A/ par /Nosaukums A/ un /Nosaukums E/ līguma lobēšanas pakalpojumiem, kurus viņš var sniegt pateicoties /pers.A/ sievai.

/pers.A/ nekad nav prasījis viņam naudu, lai nodotu to kādām amatpersonām Krievijā vai kur citur. /pers.A/ nekad nav pieprasījis naudu priekš sevis.

/pers.B/, komentējot tiesai savas iepriekšējās liecības, kuras viņš sniedzis kā aizdomās turētais, liecināja, ka tā nauda, kuru viņš nodevis /pers.A/, iespējams bijusi domāta nodošanai /Nosaukums E/ vadībai. Viņš-/pers.B/- teicis arī, ka tikšanās laikā /pers.A/ jubilejā tieši viņš-/pers.A/- saistījis šīs naudas samaksu ar dīzeļvilcienu iepirkšanas konkursu.

Tā nav bijusi taisnība, bet gan aizstāvības pozīcija, kura lieliski nostrādājusi, jo tikuši panākti visi izvirzītie mērķi. Kaut kad 2015. gada jūnijā /pers.A/ paprasījis steidzīgi atvest dokumentus par attiecībām starp AS “/Nosaukums A/” un AAS “/Nosaukums E/”. Dokumentus bija jāatved /pers.A/ līdz 2015. gada 6. jūnijam, jo /pers.A/ bija jālido uz Lisabonu uz izšķirošo tikšanos ar /pers.C/. 15. jūnijā viņš atbraucis pie /pers.A/ uz mājām, atvedis dokumentus un sīki stāstījis par līgumu starp /Nosaukums E/ un /Nosaukums A/. Viņš arī izmantojis situāciju, lai tirgotos par komisijas apmēriem, jo tajā brīdī parādījies ļoti labs arguments- tas, ka VAS “/Nosaukums C/” meitas uzņēmums SIA “/Nosaukums D/” faktiski aplaupījis AS “/Nosaukums/”. Ir saprotams, ka SIA “/Nosaukums D/” cīnījās, lai dabūtu izdevīgākus nosacījumus lokomotīvu iegādei, kurus SIA “/Nosaukums D/” arī dabūja.

SIA “/Nosaukums D/”, tostarp izmantojot negodīgu spiedienu, izdevies nopirkt no AS “/Nosaukums A/” četras 2TE116 sērijas lokomotīves, samazinot cenu zem tirgus vērtības, un piespiežot /Nosaukums A/ remontēt lokomotīves uz sava rēķina. SIA “/Nosaukums

D/" faktiski saņēma no AS "/Nosaukums A/" bezprocentu kredītu uz 9 mēnešiem, kā arī tika noteiktas bargas soda naudas, un tika noteikti neadekvāti garantijas nosacījumi, kādi nepastāv šajā tirgū. Viņš, protams, ir izmantojis šos faktus, lai samazinātu /pers.A/ honorāru. Viņu abu 2015. gada 15. jūlija tikšanās laikā /pers.A/ mājās viņam izdevies samazināt honorāra apmēru līdz 500 000 EUR. Turklāt viņš- /pers.B/- piekritis samaksāt šo naudu kā priekšapmaksu, kaut arī /pers.A/ jau bijis paveicis lielu darbu savās pārrunās ar Krievijas pusi, bet reālu līgumu noslēgt tad vēl nav izdevies.

Kā viņš vairākkārt teicis, sniedzot liecības KNAB, /pers.A/ maksājamās summas piesaiste konkrētām lokomotīvēm bijis vien iegansts /pers.A/ honorāra summas samazināšanai par viņa pakalpojumiem /Nosaukums A/ interešu lobēšanā /Nosaukums E/.

Patiesībā no viņa telefona sarunām ar /pers.A/, un personīgām sarunām vajadzētu būt skaidram, ka šīs sarunas bijušas veltītas vienīgi Krievijas tematam, konkrēti- AAS "/Nosaukums E/" lokomotīvu remontam /Nosaukums A/. Viņš- /pers.B/- nav plānojis maksāt /pers.A/ no naudas par lokomotīvu pārdošanu, jo tas nav juridiski iespējams, turklāt komisija no zaudējumiem nepastāv, jo AS "/Nosaukums/" šajā darījumā neko nenopelnīja. /pers.A/ ir maksāta /pers.B/ personīgā nauda, kuru viņš saņēmis kā dividendes no AS "/Nosaukums B/", un no šīs naudas ir samaksāti visi nodokļi.

Attiecībā par sarunu ar /pers.A/ 2015. gada 15. jūlijā pie viņa mājās, vēlas piebilst, ka šīs sarunas ierakstu pirmoreiz dzirdējis tikai pēc tam, kad lieta tikusi nodota tiesai. Viņš ir absolūti pārliecināts, ka saruna ir ierakstīta nepilnīgi, un iespējams pat sagrozīta. Ieraksts sastāv no 32 gabaliem, dažbrīd tie vispār nav saistīti viens ar otru. Milzīgi sarunas fragmenti iztrūkst vispār. Pat prokuratūras pieaicinātie eksperti nevarēja atzīt sarunas ierakstu par īstu, un tas noteikti norāda uz to, ka sarunas ieraksts ir falsificēts. Skaidri atceras, ka viņi ar /pers.A/ gandrīz visu laiku runājuši par Krievijas lietām, apsprieduši arī to, ka samaksa /pers.A/ par pasūtījumiem no Krievijas būs kā avanss vēl pirms rezultātu sasniegšanas, tas ir- vēl pirms pasūtījumu saņemšanas. Viņš gribējis piespiest /pers.A/, lai viņš pasaka konkrētus datumus, kad AS "/Nosaukums A/" sāks saņemt pasūtījumus, taču ierakstā kaut kāda iemesla dēļ tas iztrūkst.

Šajā procesā tiek apsūdzēts viens no lielākajiem ārvalstu investoriem Latvijā un uzmanība šim procesam no ārvalsts investoru puses ir pievērsta ļoti liela. Kopš šī kriminālprocesa sākuma ārvalstu investīcijas Latvijā ir dramatiski samazinājušās. Nekad savās liecībās viņš nav teicis, ka /pers.A/ nodotā nauda ir kaut kādā veidā saistīta ar lokomotīvu iepirkšanas konkursu. Apsūdzība šajā daļā ir absurda, jo visi apsūdzības liecinieki vienbalsīgi apgalvoja, ka /pers.A/ nekādā veidā neietekmēja un arī nevarēja ietekmēt lokomotīvu iepirkšanas konkursu, turklāt darījums bija daudz izdevīgāks SIA "/Nosaukums D/", nevis AS "/Nosaukums/".

Turpinot savas liecības, /pers.B/ liecināja, ka viņam bijusi jāizpilda sava "/pilsēta/ vienošanās" daļa, un tieši- jānodod /pers.A/ nauda, kuru /pers.A/ gribējis saņemt skaidrā naudā. Tāpēc viņš- /pers.B/- nolēmis konsultēties ar Igaunijas juristiem, lai pārliecinātos, ka šis darījums ir likumīgs. No juristiem saņēmis precīzas atbildes:

-darījums uzskatāms par likumīgu tikai tad, ja tas pilnā apmērā veikts Igaunijas Republikas teritorijā, jo viņiem nav kompetences sniegt juridiskus padomus par citu valstu likumiem;

-saskaņā ar Igaunijas Republikas likumiem, viņam- /pers.B/- ir tiesības samaksāt komisijas maksu jebkuram par privātās ietekmes izmantošanu, tajā skaitā arī ierēdnim un jebkādā veidā, tostarp arī skaidrā naudā. Skaidras naudas darījumi jebkādos apmēros Igaunijas Republikā ir absolūti legāli;

-darījumi starp privātpersonām Igaunijas Republikā arī ir legāli;

-darījuma veikšanas laikā ir nepieciešams liecinieks, kurš varēs apstiprināt naudas nodošanas faktu Igaunijas Republikas teritorijā, un šis darījums nevar būt vērsts pret darījuma pušu interesēm.

Apspriežot šo jautājumu arī ar savu korporatīvo juristi /pers.R/, viņa atbildējusi, ka nav iemeslu apšaubīt advokātu kompetento viedokli. Tātad, viņš izņēmis no bankas naudu un ar savu šoferi /pers.S/ aizbraucis uz /pilsēta/, lai tiktos ar /pers.A/. Viņam- /pers.B/- būtu labāk nodot naudu /pilsēta/ baņķieru vai advokātu klātbūtnē, taču /pers.A/ ļoti steidzies un nevarējis atbraukt uz /pilsēta/, tāpēc viņš piekritis atbraukt uz /pilsēta/. Par liecinieku vajadzēja kļūt šoferim /pers.S/.

/pers.B/ vēlas piebilst, ka viņš uzticējies savam šoferim, kuram bijis zināms par viņa lietām un pārrunām, un viņa liecības, kuras tika nolasītas tiesā, gandrīz pilnībā atbilst realitātei.

Tā pamazām pienācis 2015. gada 6. augusts. Viņš vienmēr zinājis, ka viņa tālrūni noklausās Igaunijas drošības policija, un viņš zinājis, ka notiek viņa videonovērošana, it īpaši, kad viņš tiekas ar ārvalstniekiem. 6. augustā /pers.A/ kavējies, un prasījis piebraukt tuvāk robežai, viņš apstājies uz ceļa nomales. Drīz parādījusies /pers.A/ automašīna, kurai sekojusi Igaunijas drošības policijas automašīna. Viņa- /pers.B/- automašīnas šoferis /pers.S/ savulaik strādājis kā autovadītājs Igaunijas Komunistiskajā partijā, tātad viņš bijis pieredzējis, speciāli apmācīts un ļoti vērīgs cilvēks, viņš uzreiz pievērsis uzmanību, ka notiek filmēšana no drošības policijas automašīnas. Pie mums piebrauca mašīna ar tonētiem stikliem, kurā atradās divi cilvēki un filmēja mūs no apmēram 8 metru attāluma. Naudas nodošana /pers.A/ notika tieši drošības policijas kameras priekšā. /pers.A/ pavaicājis, kas tie par puisiem, uz ko viņš- /pers.B/- atbildējis, ka viss ir kārtībā un no savas policijas mēs nebaidāmies.

Viņam- /pers.B/- bijis svarīgi, lai tikšanās notiktu "liecinieku", konkrēti- drošības policijas darbinieku klātbūtnē, tāpēc viņš un /pers.A/ nav mēģinājuši slepeni nodot /pers.A/ naudu. Viņi parunājušies, tad viņš atdevis /pers.A/ naudu un aizbraucis mājās. No lietai pievienotā ieraksta ir absolūti skaidrs, ka naudas nodošana notiek atklāti un neslēpjoties.

Tālākie notikumi risinājušies šādi: viņš piebraucis pie savas mājas /pilsēta/ un viņu satikuši drošības policijas darbinieki un uzrādījuši dokumentu par to, ka latvieši tur viņu aizdomās par kukuļdošanu. Vienojušies, ka viņš nākošajā dienā ieradīsies Igaunijas Drošības policijā (turpmāk-KaPo) un atbildēs uz Latvijai interesējošiem jautājumiem. Pēc šīs sarunas viņš vērsies pie KaPo ģenerāldirektora, kurš ieteicis sadarboties ar KNAB, lai krimināllieta tiktu izbeigta pēc iespējas ātrāk, vai arī lieta netiktu ierosināta vispār. Viņš vēlējies, lai KNAB pirms tikšanās nevienam nekur nenosauca viņa- /pers.B/- vārdu, un "Nosaukums G" nosaukumu. Tas bijis ļoti svarīgi viņa reputācijai un

“/Nosaukums G/” spējām turpināt nodarboties ar biznesu. KNAB šim nosacījumam piekritis. Tikšanās ar KNAB izmeklētāju /amatpersona/ notikusi Latvijas vēstniecībā /pilsētas/. Izmeklētāja atskaņojusi pilnīgi neko nepierādoša ieraksta gabaliņu no /adrese/, un teikusi, ka viņu- /pers.B/- tur aizdomās par kukuļa došanu /pers.A/ un piedāvājusi viņam divus turpmākās rīcības variantus:

-pirmais- viņš atsakās no liecību sniegšanas, KNAB juridiskās palīdzības ietvaros lūdz Igaunijas pusi viņu- /pers.B/- arestēt, un paziņo medijos, ka viņš ir kukuldevējs.

-otrais- viņš sadarbojas ar KNAB, konkrēti pastāsta par kukuli, un tad neviens viņu neaiztiek, un mediji nekādu informāciju nedabū. Nepieciešams novērtēt to, ka KNAB ir pildījis savu solījumu un līdz lietas nodošanai prokuratūrai viņi nekur nebija minējuši viņa statusu.

Viņš īpaši nav baidījies tikt arestētam Igaunijā, jo zinājis, ka Igaunijas specdienesti bijuši lietas kursā par to darījumu, un neuzskatīja to par kriminālu, taču publicitāte nozīmētu viņa biznesa beigas, simtiem cilvēku atlaišanu, uzņēmumu slēgšanu, un tamlīdzīgi. Tas daļēji arī noticis, kad pēc pusotra gada Latvijas ģenerālprokurors televīzijā pirmo reizi nosaucis viņa uzvārdu. Tas neesot bijis glīti no ģenerālprokurora puses, jo prokuratūra viņam apsūdzusi, nekad neapstiprināt, ka /pers.B/ ir apsūdzētais šajā lietā. Bijis ļoti svarīgi novilcināt laiku, jo ar laiku jebkuras problēmas asums pāriet. Tāpēc, jo ilgāk lieta tiek vilcināta, jo mazāk zaudējumu tiek nodarīti valsts ekonomikai. Turklāt viņš bijis pārliecināts, ka izmeklētāja visu noskaidros un lietu izbeigs. Par to, ka viņam nauda, kas bija paredzēta /pers.A/, ir jānosauc par kukuli, ļoti skaidri lika saprast tieši KNAB izmeklētāja.

Viņam ar advokātu īsā laikā bijis jāizdomā, kam un par ko šis it kā kukulis bijis domāts. Ņemot vērā, ka visas viņa sarunas ar /pers.A/ bijušas par līgumu starp AAS “/Nosaukums E/” un AS “/Nosaukums A/”, vienīgais, ko varējis iedomāties, bijis tas, ka nauda bijusi domāta AAS “/Nosaukums E/” prezidentam /pers.C/, un /pers.A/ būtu bijis tā persona, kas naudu nodos. Advokāts skaidrojis, ka apsūdzētais var grozīt savas liecības kaut katru dienu, un tāpēc viņš nav riskējis, bet ieguvis laiku, samazinājis triecienu viņa uzņēmumiem no banku un klientu puses, tātad aizstāvības taktika izvēlēta absolūti pareizi.

Bez tam, no apsūdzības izriet, ka prokurore neapsūdz viņu par kukuļa došanu /pers.C/, tātad arī viņa pati nav noticejusi šai izdomātajai versijai. Tālāk sekojuši tādi notikumi, kuri mudinājuši viņu pieturēties pie sākotnējās versijas, pie tam viņš bijis pārliecināts, ka šī krimināllieta tiks izbeigta, un viņam noteikti nevajag sarežģīt situāciju, grozot savas liecības. Kādu laiku pēc KNAB izmeklētājas /amatpersona/ vizītes, viņam- /pers.B/- zvanījis viņa advokāts, un teicis, ka /pers.T/ kungs vēlas aprunāties. Kā viņam paskaidrojis drošības dienesta priekšnieks, tas nozīmē tikai to, ka KNAB nekas pret viņu nav, viņi ir kļūdījušies, un tagad viņiem vajag iziet no šīs situācijas ar cieņu. Viņš- /pers.B/- teicis, ka uz Latviju nebrauks, un ja /pers.T/ vajag, lai /pers.T/ brauc pie viņa.

Tikšanās vietu /pers.T/ izvēlējies neparastu- mežā starp /pilsēta/ un /pilsēta/ Igaunijas Republikas teritorijā. /pers.T/ piedāvājis sadarbību un palīdzību KNAB nopietnāko noziegumu atklāšanā. Viņš- /pers.B/- sapratis, ka lietai pret viņu nav perspektīvu un viss notiekošais ir KNAB operatīvo darbinieku kļūda, apsūdzība netiks izvirzīta, it sevišķi, ja viņš sadarbosies

ar KNAB, kura darbinieki garantējuši viņam personīgo drošību Latvijas teritorijā.

Prokurore E.Masule savā debašu runā ir norādījusi sekojošo:

-ne /pers.A/, ne /pers.B/ savu vainu nav atzinuši, taču novērtējot lietā esošo pierādījumu kopumu, apsūdzībai nav šaubu par abu apsūdzēto vainu viņiem inkriminēto noziegumu izdarīšanā. Lietā nepastāv strīds par to, ka /pers.A/ no /pers.B/ ir pieņēmis materiālu vērtību lielā apmērā, kā arī nav strīds par to, ka /pers.A/ Krimināllikuma 316. panta pirmās daļas izpratnē bija valsts amatpersona, kura nozieguma izdarīšanas brīdī pildīja dienesta pienākumus valsts kapitālsabiedrībā.

Lietā ir strīds par to, vai /pers.A/ 2015. gada 6. augustā pieņēma no /pers.B/ materiālu vērtību lielā apmērā kā valsts amatpersona par kādu jau izdarītu likumīgu darbību Igaunijas Republikā reģistrētās komercsabiedrības AS “/Nosaukums/” interesēs, izmantojot savu dienesta stāvokli, tas ir- par /pers.A/ kā VAS “/Nosaukums C/” prezidenta izrādīto labvēlīgo attieksmi un atbalstu četru lietotu 2TE116 sērijas dīzeļlokomotīvu iegādei no AS “/Nosaukums/”, kā arī /pers.A/ panāks /Nosaukums E/ augstāko amatpersonu tikšanos ar /Nosaukums A/ amatpersonām.

Tāpat, apsūdzības ieskatā ir strīds par to, vai /pers.A. laika posmā no 2015. gada 16. jūlija līdz 4. augustam pēc /pers.B/ lūguma ir veicis pārrunas ar AAS “/Nosaukums E/” amatpersonām par līgumsaistību atjaunošanu ar /Nosaukums A/ kā privātpersona vai valsts amatpersona.

Kā arī, lietā strīds ir par to, vai /pers.B/ 2015. gada 15. jūlijā ir piedāvājis un 2015. gada 6. augustā arī nodevis /pers.A/ materiālu vērtību lielā apmērā kā valsts amatpersonai, lai /pers.A/, izmantojot savu dienesta stāvokli, izdarītu iepriekš minētās darbības komercsabiedrības AS “/Nosaukums/” interesēs.

Apsūdzības ieskatā, valsts amatpersonai ir pienākums, pieņemot lēmumus vai piedaloties lēmumu pieņemšanā pastarpināti, rīkoties tā, lai novērstu jebkādas šaubas par labvēlīgu attieksmi pret atsevišķiem privāto tiesību subjektiem.

Savukārt tiesas ieskatā, par “labvēlīgu attieksmi” tādā gadījumā var uzskatīt jebkuru valsts amatpersonas rīcību, kuras rezultātā kāda privātpersona vai juridiska persona iegūst sev kādu pamatotu labumu, un tātad iznāk, ka šī “labuma iegūšana” varētu būt par pamatu valsts amatpersonas saukšanai pie atbildības.

Turpinot debašu runu, prokurore dod hronoloģisku notikumu izklāstu par notikumiem laikā no 2014. gada 4. augusta līdz 2015. gada 6. augustam, un konkrēti:

-2014. gada 4. augustā starp /pers.A/ un /pers.B/ notiek telefonsaruna;

-2014. gada 25. augustā AS “/Nosaukums A/” nosūta vēstuli SIA “/Nosaukums H/” un SIA “/Nosaukums D/” ar piedāvājumu iegādāties septiņas 2TE116 sērijas dīzeļlokomotīves;

-2014. gada 1. septembrī SIA “/Nosaukums H/” nosūta vēstuli SIA “/Nosaukums D/” par to, ka ir ieinteresēts izmantot kravu pārvadājumos lielas jaudas lokomotīves, un ja SIA “/Nosaukums D/” sērijas lokomotīvu vietā, ar nosacījumu, ka pirms lokomotīvu iegādes tiek saskaņota nomas cena;

-2014. gada 9. septembrī AS “/Nosaukums A/” nosūta SIA “/Nosaukums D/” papildus vēstuli par piedāvāto dīzeļlokomotīvu cenu, un

konkrēti- ja tiek pirktas visas 7 lokomotīves vienlaicīgi, tad vienas lokomotīves cena ir 2 095 000 EUR;

-2014. gada 10. septembrī SIA “/Nosaukums D/” nosūta AS “/Nosaukums A/” vēstuli, kurā atsakās no AS “/Nosaukums A/” priekšlikuma iegādāties minētās 7 lokomotīves, kā pamatojumu norādot, ka SIA “/Nosaukums D/” budžetā nav plānoti līdzekļi lokomotīvu iegādei, kā arī to, ka 2014. gada nogalē tiks uzsākta lokomotīvu 2M62U modernizācija, kuras rezultātā tiks iegūtas lokomotīves ar palielinātu jaudu;

-2014. gada 1. oktobrī notiek telefonsaruna starp /pers.A/ un /pers.B/, kurā abi vienojas par tikšanos nākamajā dienā /pilsēta/;

-2014. gada 4. novembrī SIA “/Nosaukums D/”, atsaucoties uz AS “/Nosaukums A/” piedāvājumu iegādāties 2TE116 sērijas lokomotīves, ir aprēķinājis iespējamo nomas maksu: 1409 EUR diennaktī bez PVN, un gadījumā, ja SIA “/Nosaukums H/” piekrīt šādai nomas maksai, tad SIA “/Nosaukums D/” izskatīs iespēju iegādāties četras lokomotīves;

-2015. gada 15. janvārī SIA “/Nosaukums D/” nosūtījis vēstuli SIA “/Nosaukums H/” par 2TE116 sērijas lokomotīvēm. Pamatojoties uz SIA “/Nosaukums H/” vēstuli par vēlmi kravu pārvadājumos izmantot palielinātas jaudas lokomotīves, un ņemot vērā AS “/Nosaukums A/” piedāvājumu iegādāties 2TE116 sērijas lokomotīves, SIA “/Nosaukums D/” ir aprēķinājusi iespējamo nomas maksu- 650 EUR diennaktī bez PVN. Vēstulē SIA “/Nosaukums H/” tiek lūgta informēt par pieņemto lēmumu, pozitīvas atbildes gadījumā SIA “/Nosaukums D/” izskatīs iespēju iegādāties 4 lokomotīves 2TE116;

-2015.gada 21.janvārī SIA “/Nosaukums H/” nosūta vēstuli SIA “/Nosaukums D/” par to, ka SIA “/Nosaukums H/” ir gatava nomāt četras 2TE116 sērijas lokomotīves četru 2M62 sērijas lokomotīvu vietā, ar nosacījumu, ka piedāvātā nomas maksa (650 EUR diennaktī par vienu lokomotīvi) netiks mainīta nākošo 10 gadu laikā, un pēc tam tiks mainīta uz 200 EUR diennaktī;

-2015. gada 28. janvārī izdots SIA “/Nosaukums D/” rīkojums par iepirkuma komisijas izveidošanu četru 2TE116 lokomotīvu iegādei.

-2015. gada 2. februārī SIA “/Nosaukums D/” nosūta vēstuli VAS “/Nosaukums C/” Iepirkumu biroja vadītājam /pers.U/ saskaņošanai iepirkuma procedūru četru lietotu 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegādei.

-2015. gada 6. februārī SIA “/Nosaukums D/” Iepirkumu komisija nolēmj izsludināt sarunu procedūru ar publikāciju un noteikt piedāvājuma atvēršanas laiku 2015. gada 7. aprīlī plkst. 11.00, kā arī apstiprināt sarunu procedūras nolikumu un iesniegt SIA “/Nosaukums D/” Iepirkumu komisijas sēdes protokolu Nr.1 apstiprināšanai SIA “Nosaukums D/” valdei.

-2015. gada 11. februārī SIA “/Nosaukums D/” valde nolēmj apstiprināt SIA “/Nosaukums D/” Iepirkumu komisijas 2015. gada 6. februāra sēdes protokolu Nr.RSSJŪ-1.2./8, kā arī SIA “/Nosaukums D/” valde nolēmj apstiprināt Iepirkumu komisijas 2015. gada 6. februāra sēdes protokolu Nr.1 un nolikumu sarunu procedūrai, un izsludināt sarunu procedūru.

2015. gada 15. februārī notiek telefonsaruna starp /pers.A/ un /pers.B/.

2015. gada 19. februārī AS “/Nosaukums/” iemaksā 70 EUR par piedalīšanos lokomotīvu iepirkumā.

2015. gada 23. februārī 70 EUR par piedalīšanos četru lokomotīvu iepirkumā iemaksā TMHB.

2015. gada 5. martā VAS “/Nosaukums C/” vēstule ar Iepirkumu biroja vadītāja /pers.U/ parakstu par plānotajiem iepirkumiem virs 142 287,18 EUR, un VAS “/Nosaukums C/” informē, ka ir saņēmusi Satiksmes ministrijas 2015. gada 3. marta vēstuli par to, ka ministrijai nav tiesību iejaukties valsts kapitālsabiedrības darbībā, SIA “/Nosaukums D/” valde ir izvērtējusi nepieciešamību iegādāties četras lietotas lokomotīves, un Satiksmes ministrija cer, ka SIA “/Nosaukums D/” valde rīkojas kā krietns un gādīgs saimnieks, un ministrija neiebilst pret šī iepirkuma veikšanu.

2015. gada 30. martā AS “/Nosaukums/” iesniedz finanšu un tehnisko piedāvājumu- par katru lokomotīvi 2 095 000 EUR bez PVN, kopējā piedāvājuma summa 8 380 000 EUR bez PVN.

Nemot vērā gan jau minētos, gan pārējos prokurores norādītos hronoloģiski sakārtotos faktus un notikumus saistībā ar četru lietotu dīzeļlokomotīvu iepirkumu, tiesa uzskata, ka “labvēlīgas attieksmes izrādīšana” nozīmē kādas aktīvas darbības no /pers.A/ puses saistībā ar četru lietotu dīzeļlokomotīvu iegādi. Taču lietā ir konstatēts, ka vienīgās reālās darbības no /pers.A/ puses saistībā ar četru lokomotīvu iegādi ir viņa paraksti uz Prezidentu padomes lēmuma, un uz Investīciju komitejas lēmuma, tātad kopā divi paraksti.

2015. gada 12. jūnijā ir notikusi VAS “/Nosaukums C/” finanšu komitejas sēde, kurā izskatīts jautājums par četru lokomotīvu iegādi, kredītsaistību ņemšanu un VAS “/Nosaukums C/” budžeta grozījumiem.

2015. gada 10. jūlijā SIA “/Nosaukums D/” nosūta VAS “/Nosaukums C/” Finanšu komitejai, VAS “/Nosaukums C/” viceprezidentam finanšu jautājumos un finanšu direktoram vēstuli, kurā lūdz ņemt aizdevumu 8 330 000 EUR apmērā ar mērķi nodrošināt lokomotīvu iegādi.

Lietas 5. sējuma 115.-116. lapā ir 2015. gada 31. marta “NORDEA BANK AB” garantijas raksts Nr./numurs/ par to, ka SIA “/Nosaukums D/”, reģistrācijas Nr./numurs/ saņem kredīta garantiju 100 000 EUR apmērā, kredīta garantijas pieprasītājs “/Nosaukums/”, reģistrācijas Nr./numurs/, kredīta garantijas beigu datums 06.07.2015.

No šī fakta (kredīta garantijas) tiesa secina, ka bankai “NORDEA BANK AB” nav bijuši iebildumi pret kredīta garantijas izsniegšanu.

2015. gada 16. jūnijā ir notikusi VAS “/Nosaukums C/” Prezidentu padomes sēde, kurā ir nolemts:

- piekrist SIA “/Nosaukums D/” 2015. gada 3. jūnija valdes sēdes lēmumam “Par SIA “/Nisaukums D/” 2015. gada budžeta grozījumu apstiprināšanu, un attiecīgi Sabiedrības 2015. gada budžeta grozījumu apstiprināšanai, ievērojot sekojošo: SIA “/Nosaukums D/” budžeta līdzekļus 62 380 EUR apmērā, kas ietverti budžeta pozīcijā “Rezerve”, izlietot pēc atsevišķas iepriekšējas dalībnieka piekrišanas saņemšanas;

- piekrist SIA “/Nosaukums D/” 2015. gada 3. jūnija valdes lēmuma “Par sarunu procedūras bez publikācijas “Četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegāde” rezultātu apstiprināšanu un līguma noslēgšanu 2.punktam un attiecīgi četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegādei un kredītsaistību ņemšanai 8 330 000 EUR apmērā.

Prezidentu padomes lēmums ir pieņemts vienbalsīgi un to ir parakstījuši /pers.A/, /pers.I/, /pers.K/ un /pers.J/ (6.sēj. lietas 107.-109. lapa).

2015. gada 16. jūnijā ir notikusi VAS “/Nosaukums C/” Investīciju komitejas sēde, kuru vadījis prezidents /pers.A/, un Investīciju komiteja ir vienbalsīgi nolēmusi piekrist četru 2TE116 sērijas dīzeļlokomotīvu iegādei.

Sēdē piedalījušies Investīciju komitejas locekļi: /pers.I/, /pers.J/, /pers.K/, /pers.L/, /pers.M/ un /pers.N/ (sēdes protokola kopija lietas 5. sējumā 70.-71. lapā).

Kā izriet no /pers.B/ un /pers.A/ telefona sarunām un personīgām sarunām, vajadzētu būt skaidram, ka šīs sarunas bijušas veltītas vienīgi Krievijas tematam, konkrēti- AAS “/Nosaukums E/” lokomotīvu remontam AS “/Nosaukums A/”. Viņš- /pers.B/- nav plānojis maksāt /pers.A/ no naudas par lokomotīvu pārdošanu, jo tas juridiski nav iespējams, turklāt dot “kukuli” /pers.A/ situācijā, kad četru lokomotīvu pārdošana SIA “/Nosaukums D/” ir sagādājusi /pers.B/ mantiskus zaudējumus, būtu nesaprātīgi vēl papildus maksāt /pers.A/ “kukuli”.

AS “/Nosaukums/” šajā lokomotīvu pirkšanas/pārdošanas darījumā neko nenopelnīja, bet /pers.A/ paredzētā nauda ir ņemta no viņa (pers.B/) personīgās naudas, kuru viņš saņēmis kā dividendes no AS “/Nosaukums B/”, un no šīs naudas ir samaksāti visi nodokļi.

Šādā situācijā, kad vienīgā /pers.A/ aktivitāte saistībā ar četru dīzeļlokomotīvu iegādi ir divi viņa paraksti (viens uz Prezidentu padomes lēmuma, otrs uz Investīciju komitejas lēmuma), tad šie paraksti nevar būt par pierādījumu tam, ka šādi /pers.A/ ir izrādījis īpašu “labvēlīgu attieksmi” pret /pers.B/ saistībā ar četru lietotu lokomotīvu iegādi.

Tiesas ieskatā ar “labvēlīgu attieksmi” šajā gadījumā būtu saprotamas aktīvas darbības no /pers.A/ kā AS “/Nosaukums C/” prezidenta puses, lai panāktu to, ka AS “/Nosaukums C/” meitas uzņēmums SIA “/Nosaukums D/” pretēji objektīvai nepieciešamībai un visa koncerna interesēm panāktu to, ka SIA “/Nosaukums D/” iegādājas faktiski nevajadzīgas lokomotīves.

Piemēram, ja lokomotīvu iepirkumu konkursā būtu piedalījušies vairāki pretendenti, un /pers.A/ būtu klaji, ar aktīvām darbībām centies panākt, lai iepirkumā uzvarētu viens no pretendentiem, tad varētu uzskatīt, ka /pers.A/ tiešām ir izrādījis labvēlīgu attieksmi pret šo pretendentu.

2015. gada 12. jūnijā notikusi VAS “/Nosaukums C/” Finanšu Komitejas sēde, kurā izskatīts jautājums par četru lokomotīvu iegādi, kredītsaistību ņemšanu bankā un budžeta grozījumiem

Tā kā piekrišana iegādāties četras lietotās 2TE116 sērijas lokomotīves ir bijis vienbalsīgs, koleģiāls gan prezidentu padomes, gan investīciju komitejas lēmums par piekrišanu iegādāties četras lietots lokomotīves, tad /pers.A/ nav bijis nekāda pamata neparakstīt šos abus lēmumus.

Lietā nav precizēts, kāda daļa no /pers.A/ saņemtajiem 499 500 EUR ir atlīdzība par viņa tā saucamo “labvēlīgo attieksmi” pret četru lokomotīvu iegādi, un kāda daļa no minētās /pers.A/ nodotās summas ir /pers.B/ samaksa /pers.A/ par viņa- /pers.B/- interešu lobēšanu AAS “/Nosaukums E/”.

Šajā sakarībā tiesa atsaucas uz /pers.B/ liecībām tiesas sēdē par to, ka /pers.A/ maksājamā summa ir ņemta nevis no ienākumiem par četru lokomotīvu pārdošanu, bet gan no viņa personīgajiem ienākumiem no AS “/Nosaukums/” peļņas.

Tiesa norāda uz to, ka 2014. gadā dažādu ģeopolitisku apsvērumu dēļ tika noteiktas Eiropas savienības sankcijas pret Krieviju, un attiecīgi tika noteiktas Krievijas sankcijas pret Eiropas savienības uzņēmumiem.

Realitātē tas nozīmēja to, ka AAS “/Nosaukums E/” pārtrauc savu lokomotīvu sūtīšanu remontēšanai uz AS “/nosaukums A/”, un tā kā pasūtījumi no AAS “/Nosaukums E/” tajā laikā sastādīja vairāk kā pusi no visa Rūpnīcas apgrozījuma, tad šajā nestandarta situācijā, kad reāli draudēja Rūpnīcas darba apturēšana, ir saprotami gan /pers.B/ kā AS “/Nosaukums/” īpašnieka, gan AS “/Nosaukums A/” vadības centieni pat ar nestandarta paņēmieniem panākt, lai rūpnīca saņemtu pasūtījumus, un tādā veidā glābtu rūpnīcu no bankrota, un nodrošinātu strādniekus ar darbu un attiecīgi ar ienākumiem.

Attiecībā par to, ka prokurore savā debašu runā ir norādījusi, ka “/pers.B/, lai nodrošinātu to, ka četras 2TE116 sērijas dīzeļlokomotīves tiek nopirktas, bija nepieciešams /pers.A/ kā valsts amatpersonas atbalsts tam, ka netiks likti šķēršļi tam, ka /Nosaukums D/ iegādājas šīs lokomotīves, un tiks saņemta piekrišana “/Nosaukums D/” budžeta grozījumu apstiprināšanai”, tiesa atzīmē, ka gan VAS “/Nosaukums C/” prezidentu padomē, gan Investīciju komitejā balsošana notikusi koleģiāli, katram balsošanas dalībniekam bijusi viena balss, un tā kā uz balsošanas brīdi, un arī vēlāk, nav bijuši iegūti nekādi argumenti par to, ka nebūtu pieļaujama četru minēto lokomotīvu iegāde, tiesai nav saprotams, kādēļ būtu vajadzīgs papildus vēl /pers.A/ kā valsts amatpersonas atbalsts lokomotīvu iegādei.

No lietas materiāliem to kopumā secināms, ka četru dīzeļlokomotīvu iepirkums ir sekmīgi noslēdzies, lokomotīvu iepirkums ir izrādījies izteikti izdevīgs SIA “/Nosaukums D/”.

Tajā pašā apsūdzības runas prokurore citē /pers.A/ un /pers.B/ 2015. gada 15. jūlija telefonsarunas atšifrējuma daļu, kurā runa ir par kaut kad nākotnē iespējamiem elektrovilcienu iepirkumiem. Uz to tiesa ir spiesta norādīt, ka izskatāmajā krimināllietā vispār nav runa par elektrovilcieniem.

Turpmāk debašu runā prokurore citē /pers.A/ un /pers.B/ 2014. gada 4. augusta telefonsarunas fragmentu, un no šīs telefonsarunas atšifrējuma apsūdzība secina, ka /pers.A/ ir zinājis, ka /pers.B/ bijusi vēlme realizēt 2TE116 sērijas lokomotīves.

Pat ja pieņem, ka /pers.A/ ir zinājis par šo /pers.B/ vēlmi, tiesai nav pamata uzskatīt, ka līdz ar to /pers.A/ pēc šīs sarunas kaut kādā veidā ir aktīvi iesaistījies minēto četru lokomotīvu iegādes procesā, vai būtu centies panākt, ka lokomotīves tiek nopirktas neraugoties uz to, ka iepirkums būtu uzskatāms par VAS “/Nosaukums C/” neizdevīgu, vai arī centies panākt, ka lokomotīves tiek iepirktas no kāda cita iepirkuma konkursa dalībnieka.

Tiesa spriedumā jau iepriekš ir norādījusi, ka 2015. gada 16. jūnijā ir notikusi VAS “/Nosaukums C/” Prezidentu padomes sēde, kurā ir nolemts:

-piekrist SIA “/Nosaukums D/” 2015. gada 3. jūnija valdes sēdes lēmumam “Par SIA “/Nosaukums D/” 2015. gada budžeta grozījumu apstiprināšanu, un attiecīgi Sabiedrības 2015. gada budžeta grozījumu

apstiprināšanai, ievērojot sekojošo: SIA “/Nosaukums D/” budžeta līdzekļus 62 380 EUR apmērā, kas ietverti budžeta pozīcijā “Rezerve”, izlietot pēc atsevišķas iepriekšējas dalībnieka piekrišanas saņemšanas;

-piekrist SIA “/Nosaukums D/” 2015. gada 3. jūnija valdes lēmuma “Par sarunu procedūras bez publikācijas “Četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegāde” rezultātu apstiprināšanu un līguma noslēgšanu 2. punktam un attiecīgi četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegādei un kredītsaistību ņemšanai 8 330 000 EUR apmērā.

Prezidentu padomes lēmums ir pieņemts vienbalsīgi un to ir parakstījuši /pers.A/, /pers.I/, /pers.K/ un /pers.J/.

Tālāk apsūdzības runā prokurore citē fragmentu no 2015. gada 15. jūlija telefonsarunas starp /pers.A/ un /pers.B/, un norādīts, ka sarunas atšifrējumi atrodas lietas 1. sējuma 5.-6., 7., un 10.-11. lapā.

Apskatot šos atšifrējumus, tiesa secina, ka 1. sējuma 5. lapā ir uzskaitīti vienpadsmit rokas pulksteņi, 6. lapā ir norādīti divi procesuālo termiņu datumi un četri dažādi procesuālie lēmumi. Pirmā sējuma 7. lapā ir aizstāvja J.Rozenberga paraksts par iepazīšanos ar kriminālprocesa reģistru.

Lietas 1. sējuma 10.-11. lapā ir 2015. gada 15. jūlijā /pers.A/ dzīves vietā /adrese/ starp /pers.A/ un /pers.B/ notikušas sarunas atšifrējums drukātā formātā, kurā lielākā daļa teksta ir krievu valodā, tāpat ne valsts valodā.

Lietas 1. sējuma 26.-34. lapā ir 2015. gada 15. jūlija audioieraksta atšifrējums (Disks Nr.12/96), taču tā kā sarunas tulkojumā uz latviešu valodu ir norādīts tikai “Nodaļas vadītājs (paraksts) Nr.056 un izpildītājs Nr.055, tad pieminētā 2015. gada 15. jūlija sarunas audioieraksta atšifrējums nav pieļaujams kā apsūdzēto vainas pierādījums.

Dokumentu juridiskā spēka likuma (redakcijā uz 2015. gada 22. septembri) bija noteikts, ka dokumenta juridiskais spēks nodrošina iespēju izmantot attiecīgo dokumentu savu tiesību īstenošanai vai likumisko interešu aizstāvībai. Dokuments, kuram nav juridiska spēka, citām organizācijām, iestādēm un fiziskajām personām nav saistošs, bet ir saistošs šā dokumenta autoram.

Secināms, ka lietas 1. sējuma 15. lappusē esošajam anonīmajam dokumentam ar nosaukumu “Par sarunu atšifrējumu”, kurš datēts ar 2015. gada 22. septembri, nepiemīt juridisks spēks un tādēļ tas nevar būt saistošs nevienai citai organizācijai, valsts iestādei, tai skaitā arī tiesai.

Lietas 1. sējuma 15. lappusē esošajam anonīmajam dokumentam ar nosaukumu “Par sarunu atšifrējumu”, kurš datēts ar 2015. gada 22. septembri, ir pievienoti pielikumi- CD disks Nr.63 un audioieraksta atšifrējums uz divpadsmit lapām.

Lietai pievienotajos CD diskos Nr.12/96 un Nr.12/101s esošo audioierakstu atšifrējumi it kā atrodoties lietas 1. sējumā no 16. līdz 20. lapai, un šis atšifrējums ir datēts ar 2015. gada 22. septembri, Nr.2395. Lietas 1. sējumā 15. lapā ir KNAB Operatīvo pasākumu nodaļas vadītāja (paraksts nesalāsams) Nr.056, un izpildītājs norādīts Nr.172. Dokumenta pielikumā pievienots CD Nr.63, un audioierakstu atšifrējumi uz divpadsmit lapām.

Tiesa atzīst, ka lietas 1. sējumā no 26. līdz 34. lapai ir audioieraksta, kas izdarīts 2015. gada 15. jūlijā, tulkojums, taču tulkojuma uz latviešu valodu beigās (1. sējuma 34. lapa), ir norādīts Nodaļas vadītājs Nr.056, un izpildītājs Nr.055, neatšifrējot tulkojuma izdarītāja identitāti.

Tiesai nav pamata apšaubīt to, ka 2015. gada 15. jūlijā /pers.B/ ir ieradies /pers.A/ dzīves vietā, un viņi galu galā, pārrunu rezultātā ir vienojušies par to, ka /pers.B/ nodos, un /pers.A/ pieņems skaidras naudas summu 500 000 EUR apmērā.

Apsūdzības ieskatā minēto summu /pers.A/ saņēma par to, ka viņš kā valsts amatpersona- VAS “/Nosaukums C/” prezidents- izmantojot savu dienesta stāvokli, izrādīs labvēlīgu attieksmi pret Igaunijas Republikā reģistrēto komercsabiedrību AS “/Nosaukums/” saistībā ar šīs komercsabiedrības piedalīšanos SIA “/Nosaukums D/” rīkotajā četru lietotu dīzeļlokomotīvu iepirkumā no minētās komercsabiedrības, kā arī par to, ka /pers.A/ izmantojot savas ilggadīgās draudzīgās un koleģiālās attiecības ar AAS “/Nosaukums E/” amatpersonām, panāks, ka AAS “/Nosaukums E/” augstākās amatpersonas tiekas ar SIA “/Nosaukums A/” amatpersonām attiecībā par AAS “/Nosaukums E/” lokomotīvu remontu turpināšanu arī pēc abpusējo sankciju noteikšanas.

Kā jau iepriekš spriedumā konstatēts, nav pierādīta nekāda aktīva rīcība no /pers.A/ puses saistībā ar četru dīzeļlokomotīvu iepirkumu, izņemot divus viņa parakstus- uz Prezidentu padomes lēmuma, un Investīciju komitejas lēmuma.

Nemot vērā visu iepriekš teikto, tiesa atzīst, ka nav pierādīts tas, ka /pers.A/ būtu kā valsts amatpersona izrādījis “labvēlīgu attieksmi” pret /pers.B/ piederošās AS “/Nosaukums/” piedalīšanos SIA “/Nosaukums D/” izsludinātajā četru lokomotīvu iepirkuma konkursā.

Lietas 18. sējuma 175. lapā atrodas Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2018. gada 30. janvāra Uzziņa Nr.7/18sl kā papildinājums 2015. gada 23. novembra uzziņai Nr.129/15sl, un no minētās 2018. gada 30. janvāra uzziņas secināms, ka 2015. gada 1. jūnijā ir akceptēts sevišķā veidā veicamais operatīvās darbības pasākums- /pers.A/ operatīvā nepublisku sarunu slepena noklausīšanās, pasākums akceptēts līdz 2015. gada 24. jūlijam.

No šāda viedokļa būtu pieļaujama /pers.A/ sarunu slepena noklausīšanās līdz 2015. gada 24. jūlijam, taču tālāk Uzziņā norādīts, ka tiek atsaukta (tiesa uzskata, ka atsaukta no tās izdošanas brīža) Augstākās tiesas Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam 2016. gada 5. jūlijā izsniegtā uzziņa Nr.52/16sl “Par /pers.A/ (papildinājums 23.11.2015. uzziņai Nr.129/15sl)”.

Uzziņu, pamatojoties uz Augstākās tiesas priekšsēdētāja 16.11.2017. rīkojumu Nr.8-2/20ro parakstījis Krimināllietu departamenta priekšsēdētājs /amatpersona A/.

No Uzziņas redzams, ka nav bijis tiešā tekstā atļauts KNAB biroja darbiniekiem iekļūt /pers.A/ dzīves vietā.

Atbildot tiesas sēdē uz aizstāvja jautājumu, /pers.A/ ir atbildējis, ka lai 2015. gada 15. jūlijā notikušās sarunas noklausīšanās būtu likumīga, būtu jābūt kādām atļaujām. No eksperta slēdziena saprotams, ka lai ierakstītu sarunu, ir bijis vajadzīgs mikrofons, kurš esot bijis iemontēts ārpusē pie mājas netālu no sarunas vietas. Lai mikrofonu iemontētu, ir vajadzīgas speciālas atļaujas, vai arī mājas īpašnieču piekrišana. Ne /pers.A/ sieva /pers.P/, ne viņas māte /pers.V/ šādas atļaujas nav devušas. Viņš- /pers.A/- neesot lietas materiālos redzējis, ka būtu izsniegtas atļaujas iekļūšanai nekustamajā īpašumā, un jebkādu darbību veikšanai viņa sievai un sievasmātei piederošajā īpašumā /adrese/.

Kriminālprocesa materiālos nav atrodamas ziņas par to, ka /pers.P/ vai /pers.V/ būtu devušas atļauju KNAB darbiniekiem iekļūt iepriekš minētajā nekustamajā īpašumā /adrese/.

Attiecībā par tiesas iepazīšanos ar operatīvās izstrādes lietas Nr.11212 materiāliem, tiesa konstatē, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 500. panta sesto daļu, ja krimināllietā kā pierādījumu izmanto operatīvās darbības pasākumos iegūtās ziņas, tikai tiesa pēc prokurora, cietušā, apsūdzētā vai viņa aizstāvja motivēta lūguma drīkst iepazīties ar tiem operatīvās darbības materiāliem, kuri nav pievienoti krimināllietai, un kuri attiecas uz pierādīšanas priekšmetu, lietas materiālos un nolēmumā norādot, ka šie materiāli ir izvērtēti.

Strīds lietā ir par to, vai /pers.A/ laika posmā no 2015. gada 16. jūlija līdz 4. augustam pēc /pers.B/ lūguma ir veicis pārrunas ar AAS “/Nosaukums E/” amatpersonām par sadarbības atjaunošanu ar AS “/Nosaukums A/” kā privātpersona vai kā valsts amatpersona.

Šajā jautājumā tiesa ir absolūti pārliecināta, ka ņemot vērā šo abu uzņēmumu apjomus un mērogus, ir izslēdzama varbūtība, ka VAS “/Nosaukums C/” prezidents kā Latvijas valsts amatpersona varētu dot AAS “/Nosaukums E/” vadošajām amatpersonām norādījumus, uz kuriem sūtit remontēšanai AAS “/Nosaukums E/” lokomotīves.

Tātad, tikai pamatojoties uz savām privātām un draudzīgām attiecībām, /pers.A/ privātā kārtā varētu piedāvāt AAS “/Nosaukums E/” amatpersonām izskatīt iespēju sūtit lokomotīves remontēt uz AS “/Nosaukums A/”.

Saistībā ar četru dīzeļlokomotīvu iepirkumu, tiesa uzskata par pierādītu to, ka šis iepirkums gan personīgi /pers.B/, gan AS “/Nosaukums/” ir sagādājis ievērojamus materiālos zaudējumus, un šādā situācijā vēl maksāt /pers.A/ “kukuli” no biznesmeņa viedokļa būtu absolūti nesaprātīgi.

No lietas materiāliem, konkrēti no /pers.A/ liecībām tiesas sēdē, izriet, ka viņam, atšķirībā no vairāku citu valstu dzelzceļa uzņēmumiem, ir bijusi “privilēģija” sazināties ar AAS “/Nosaukums E/” vadošajām amatpersonām, un tā kā šis fakts ir bijis zināms arī /pers.B/, tad viņš-/pers.B/- vērsies pie viņa kā pie privātpersonas pēc palīdzības, lai panāktu to, /Nosaukums E/ turpina sūtit savas lokomotīves remontēšanai uz AS “/Nosaukums A/”. Attiecībā par /pers.B/ piesolīto samaksu viņam par AS “/Nosaukums/” interešu lobēšanu AAS “/Nosaukums E/”, /pers.A/ ir liecinājis, ka nekādu materiālu atlīdzību no /pers.B/ nav prasījis, būtu viņam centies palīdzēt arī bez atlīdzības no /pers.B/ puses, taču, ņemot vērā /pers.B/ iespējamus ieguvumus no tā ka AAS “/Nosaukums E/” turpina sūtit remontēt uz AS “/Nosaukums A/” savas lokomotīves, 500 000 EUR nemaz nebūtu tik milzīga summa.

Tiesa neapstrīd to, ka 2015. gada 15. jūlijā /pers.B/ bijis ieradies /pers.A/ dzīves vietā /adrese/, kur runājuši par dažādām tēmām, tai skaitā par atlīdzību /per.A/ sakarā ar /pers.B/ centieniem panākt, lai AAS “/Nosaukums E/” turpina sūtit savas lokomotīves remontēt uz AS “/Nosaukums A/”. Sarunu rezultātā vienojušies par summu 500 000 EUR, un faktiski šādu summu /pers.B/ ir nodevis /pers.A/ Igaunijas Republikas teritorijā uz ceļa netālu no /pilsēta/ autobusu pieturā RAE.

Atsaucoties uz to, ka minēto četru lokomotīvu pārdošanas rezultātā viņam-/pers.B/- ir radušies finansiāli zaudējumi, viņi vienojušies par /pers.A/ maksājamās summas apmēru 500 000 EUR.

Naudas nodošanas vieta apzināti nolikta Igaunijas Republikas teritorijā, jo noskaidrots, ka Igaunijā vismaz 2015. gadā nav bijuši nekādi ierobežojumi darījumiem ar skaidru naudu. Sākotnēji naudas nodošana bijusi paredzēta /pilsēta/, bet tā kā /pers.A/ kavējies, tad vienojušies, ka naudas nodošana notiks autobusu pieturā RAE. Kad ieradusies pieturā, ievērojuši, ka netālu šosejas malā atrodas mikroautobuss, no kura acīmredzot notiek novērošana. Tā kā abi bijuši pārliecināti par savu darbību likumību, nav slēpuši savas darbības, bet nauda nodota turpat pie autobusu pieturas RAE. Tā kā naudas nodošana /pers.A/ nav apstrīdama (naudas nodošanas fakts ir fiksēts brīdī, kad /pers.B/ nodod naudu /pers.A/), tad acīmredzot ir bijusi iepriekšēja vienošanās starp /pers.B/ un /pers.A/ par naudas summas nodošanu/pieņemšanu. Ir izslēdzama varbūtība, ka /pers.A/ un /pers.B/ nejauši būtu sastapušies Igaunijas Republikas teritorijā pie autobusu pieturas RAE, pie tam vēl /pers.B/ nejauši atvedis sev līdz skaidru naudu. Naudas nodošanas/pieņemšanas fakts ir pierādīts ar KNAB izmeklētājas /amatpersona B/, kura darbojusies KNAB izmeklētājas /amatpersona/ uzdevumā, piedaloties KNAB speciālistiem /amatpersona C/, /amatpersona D/, un /amatpersona E/, veikto kratīšanu 2015. gada 6. augustā automašīnā /TL marka/ ar reģistrācijas numuru /numurs/, kas atrodas /pers.A/ lietošanā, ar mērķi atrast un izņemt skaidru naudu un dokumentus saistībā ar SIA "/Nosaukums D/" veikto iepirkumu par četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iepirkumu, kā arī saistībā ar uzņēmumu OU "/Nosaukums I/" un AS "/Nosaukums/" darījumiem ar VAS "/Nosaukums C/" un tās meitas uzņēmumiem (Kratīšanas protokols atrodas lietas 1. sējumā no 70. līdz 83. lapai, kuru apstiprinājusi Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūras Krimināltiesiskā departamenta Sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas nodaļas prokurore /amatpersona F/.

Kratīšanas laikā izņemts lielāks daudzums skaidras naudas kā arī citi priekšmeti.

Tiesa norāda uz to, ka /pers. A/ naudu no /pers.B/ saņēmis kā privātpersona, nevis kā Latvijas valsts amatpersona- VAS "/Nosaukums C/" prezidents.

Tiesa kategoriski nepiekrīt apsūdzības viedoklim, ka /pers.A/ kā salīdzinoši neliela uzņēmuma (VAS "/Nosaukums C/") prezidents varētu noteikt, kur AAS "/Nosaukums E/" sūtīt remontēšanai savas lokomotīves-uz AS "/Nosaukums A/" vai kur citur.

Patiesībā tikai pateicoties savām privātajām, draudzīgajām attiecībām ar AAS "/Nosaukums E/" augstākajām amatpersonām, /pers.A/ kā privātpersonai, nevis Latvijas valsts amatpersonai, bija salīdzinoši reāla iespēja satikties ar augstākajām AAS "/Nosaukums E/" amatpersonām un privātu sarunu ceļā panākt to, ka AAS "/Nosaukums E/" turpina sūtīt savas lokomotīves remontēšanai uz AS "/Nosaukums A/", un tātad nav nekāda pamata uzskatīt, ka /pers.A/ naudu 499 500 EUR apmērā ir saņēmis kā valsts amatpersona- VAS "/Nosaukums C/" prezidents.

Tiesas izmeklēšanā tika nopratināti vairāki liecinieki, tai skaitā:

-/pers.Z/- SIA "/Nosaukums D/" Iepirkuma daļas vadītājs un Iepirkuma komisijas priekšsēdētāja vietnieks- liecināja, ka Iepirkuma sarunu procedūras laikā no AS "/Nosaukums/" panākts piedāvāto lokomotīvu cenas samazinājums, kā arī priekš SIA "/Nosaukums D/" izdevīgāki apmaksas termiņi un samaksas veids, kā arī AS "/Nosaukums/"

piekrita uz sava rēķina veikt lokomotīvu pilnu kapitālo remontu pirms piegādes. Ja AS “/Nosaukums/” sarunu procedūras laikā nebūtu piekāpies, tad iepirkums būtu beidzies bez rezultāta;

-/pers.AA/- SIA “/Nosaukums D/” Iepirkuma komisijas loceklis liecināja, ka sarunu procedūras laikā panākts cenu samazinājums divām lokomotīvēm katrai pa 25 000 EUR. Sarunu procedūrā ar publikāciju ir iespējams runāt ar pretendentu par cenas samazināšanu un izdevīgāku noteikumu iegūšanu. Iepirkuma komisija to izmantoja, un lūdza samazināt cenu, kā arī izdevās panākt labākus samaksas nosacījumus. Bez tam /pers.AA/ kā SIA “/Nosaukums D/” Personāla un juridisko lietu direktors liecināja, ka Iepirkuma līguma izpildes gaitā divu lokomotīvu piegāde aizkavējusies tehnisku iemeslu dēļ, un tāpēc SIA “/Nosaukums D/” uzrēķinājis un saņēmis no AS “/Nosaukums/” līgumsodu 170 000 EUR apmērā. Tādējādi darījums priekš SIA “/Nosaukums D/” kļuvis vēl izdevīgāks.

-lieciniece /pers.AB/- SIA “/Nosaukums D/” Finanšu daļas vadītāja ir liecinājusi, ka Finanšu daļas galvenais uzdevums ir noslēgto līgumu maksājumu kontrole. AS “/Nosaukums/” ir pieļāvusi nokavējumu dažu iepirkto 2TE116 lokomotīvu piegādē un samaksājusi par to ievērojamu soda naudu, precīzu summu neatceras.

-lieciniece, SIA “/Nosaukums D/” Iepirkuma daļas galvenā iepirkumu speciāliste un Iepirkumu komisijas sekretāre /pers.AC/ ir liecinājusi, ka sarunu procedūras laikā ir panākts divu lokomotīvu cenas samazinājums par 50 000 EUR, un izdevīgi priekš SIA “/Nosaukums D/” samaksas nosacījumi. Sākotnēji bijis paredzēts maksāt AS “/Nosaukums/” 30% avansu no kopējās iepirkuma summas, bet sarunu rezultātā panākts, ka samaksa tiks veikta par katru piegādāto lokomotīvu atsevišķi. SIA “/Nosaukums D/” interesēs panākts arī, ka pirms piegādes lokomotīves tiek kapitāli izremontētas AS “/Nosaukums A/”.

-lieciniece /pers.AD/ tiesas sēdē ir liecinājusi, ka viņa 2015. gadā ir strādājusi SIA “/Nosaukums D/” par ekonomikas daļas vadītāju, bet pašā četru lokomotīvu iepirkuma procedūrā nav piedalījusies, bet četru lietotu lokomotīvu iepirkumu atceras. SIA “/Nosaukums D/” darbinieki kopā ar citiem uzņēmuma speciālistiem sagatavojuši iepirkuma pamatojumu, un šo iepirkuma pamatojumu sagatavot uzdeva SIA “/Nosaukums D/” vadība. SIA “/Nosaukums D/” bilancē atrodas viss maģistrālais lokomotīvu parks, un attiecīgi SIA “/Nosaukums D/” ir tas uzņēmums, kas apsaimnieko šo parku, un lai nodrošinātu kravu pārvadātājiem kvalitatīvus pārvadājumus, SIA “/Nosaukums D/” ir jāseko līdzi, lai šis parks būtu prasībām atbilstošs. SIA “/Nosaukums D/” pats atbild par to, un tas ir pirmais posms, ko SIA “/Nosaukums D/” izlemj: vai ir nepieciešamas jaunas lokomotīves, jo tā vai cita konkrētā lokomotīve ir novecojusi. Procedūra ir tāda, ka vispirms sagatavojam materiālu un tad iesniedzam uz saskaņošanu akcionāram. SIA “/Nosaukums D/” nevar patstāvīgi izlemt, par lokomotīvu iegādi. Lieciniece neatceras, ka 2015. gadā AS “/Nosaukums A/” būtu ar mieru pārdot sev piederošās lokomotīves.

AS “/Nosaukums C/” meitas uzņēmums SIA “/Nosaukums H/”, kurš reāli nodarbojas ar kravu pārvadājumiem, ir ieinteresēts, lai viņu rīcībā būtu jaudīgākas lokomotīves. Koncernā ir noteikta kārtība, kādā veidā notiek lokomotīvu iepirkumi, un saskaņā ar šo kārtību arī notiek lokomotīvu iepirkumi. Jautājuma izlemšanā par lokomotīvu iepirkšanu piedalās cilvēki no dažādām VAS “/Nosaukums C/” instancēm. Attiecībā

par VAS “/Nosaukums C/” prezidenta /pers.A/ līdzdalību lokomotīvu iepirkumā, lieciniece /pers.AD/ liecināja, ka /pers.A/ kā VAS “/Nosaukums C/” prezidents kopā ar citiem Investīciju komitejas locekļiem pieņem galīgo lēmumu par lokomotīvu pirkšanu vai nepirkšanu. Lieciniece precīzi neatceras, bet katrā ziņā lēmumam par lokomotīvu iepirkumu ir jāiziet cauri Investīciju komitejai.

Atbildot uz prokurores jautājumiem, lieciniece ir liecinājusi, ka SIA “/Nosaukums D/” par ekonomikas daļas vadītāju viņa sākusī strādāt 2007. gadā. SIA “/Nosaukums D/” ekonomikas daļa atradās Ekonomikas direktora pakļautībā.

Uz prokurores E.Masules jautājumu lieciniece /pers.AD/ atbild, ka SIA “/Nosaukums D/” jautājums par lokomotīvu iegādi konceptuāli ir aktuāls vienmēr, bet sarunās par lokomotīvu iegādi no AS “/Nosaukums A/”, šķiet, ka viņa nav piedalījusies.

Atbildot uz prokurores jautājumu, lieciniece neatceras, vai viņa 2014. gada 10. septembrī ir gatavojusi atbildi AS “/Nosaukums D/” sakarā ar dīzeļlokomotīvu piedāvājumu.

Lieciniece uz uzdoto jautājumu ir atbildējusi, ka neatceras, vai 2014. gadā SIA “/Nosaukums D/” budžetā bija paredzēti līdzekļi lietotu lokomotīvu iegādei. Lieciniece turpina, ka kaut kad, neatceras kurā gadā, iespējams 2014. vai 2015. gadā ir bijusi runa par finanšu līdzekļu paredzēšanu SIA “/Nosaukums D/” budžetā speciāli dīzeļlokomotīvu iegādei. Lieciniece turpina, ka viņa ir piedalījusies ekonomiskā pamatojuma aprēķināšanā saistībā ar četru lietoto dīzeļlokomotīvu iegādi. Lieciniece atceras, ka lokomotīvu iepirkuma ekonomiskā pamatojuma izstrādē ir piedalījusies arī SIA “/Nosaukums D/” ekonomiste /pers.AE/. Uz tiesas jautājumu lieciniece /pers.AD/ ir atbildējusi, ka četru lokomotīvu iepirkums viennozīmīgi bijis izdevīgs SIA “/Nosaukums D/”.

Uz aizstāvja J.Rozenberga jautājumiem par /pers.A/ personību, lieciniece ir atbildējusi, ka /pers.A/ viņa personīgi nepazīst, bet neko negatīvu par viņu nevar pateikt. Tā kā viņa ar /pers.A/ kopā nav strādājusi, tad par viņa profesionālo kompetenci neko daudz nevar pateikt.

Lieciniece turpina, ka 2014.-2015. gadā SIA “/Nosaukums D/” piederējušas apmēram 100 lokomotīves, bet SIA “/Nosaukums D/” pats šīs lokomotīves nelieto, lokomotīves tiek iznomātas dažādiem kravu pārvadātājiem, tai skaitā arī SIA “/Nosaukums H/”, un AS “/nosaukums J/”.

Uz aizstāvja J.Rozenberga jautājumu: Vai iespējams, ka SIA “/Nosaukums H/” nepieciešamība pēc lielas jaudas lokomotīvēm ir radusies no tā, ka SIA “/Nosaukums H/” bija nepieciešamas lielas jaudas lokomotīves, un gatavība tās nomāt bija noteicošais faktors, kādēļ SIA “/Nosaukums D/” nolēma uzsākt četru lokomotīvu iegādes procedūru, lieciniece atbild, ka tā tas varētu būt.

Uz aizstāvja J.Rozenberga jautājumu- vai lieciniecei ir kaut kas zināms, ka /pers.A/ būtu ietekmējis SIA “/Nosaukums D/” valdi vai atsevišķus valdes locekļus ar mērķi panākt, ka SIA “/Nosaukums D/” nolēmj iegādāties lokomotīves, lieciniece /pers.AD/ ir atbildējusi, ka viņai par to nekas nav zināms.

Pēc aizstāvja lūguma, tiesa uzrāda lieciniecei no lietas materiāliem (4. sējuma 162.-166. lapa) SIA “/Nosaukums D/” “Lokomotīvu 2TE116 iegādes pamatojumu” un lieciniece ar pietiekošu pārliecību liecina, ka

uzrādītais dokuments ir viņas gatavotais lokomotīvu iegādes pamatojums.

Uz aizstāvja J.Rozenberga jautājumu lieciniece ir atbildējusi, ka pēc "Lokomotīvu Iegādes pamatojuma" sagatavošanas viņai vairs nav bijušas nekādas šaubas par to, ka četru lokomotīvu iegāde ir bijusi izdevīga SIA "/Nosaukums D/". Viens no iemesliem pirkt lietotas lokomotīves bijis jaunu lokomotīvu cena un pārāk liels ieguldījumu atpelnīšanās periods. 2015. gadā SIA "/Nosaukums H/" bija diezgan steidzīga vajadzība pēc lielākas jaudas lokomotīvēm, sakarā ar pārvadājamo kravu apjoma palielinājumu.

Uz aizstāvja jautājumu- kāpēc neskatoties uz to, ka 2014. gadā ir nolemts neiepirkt lokomotīves, bet 2015. gadā tomēr tiek nolemts lokomotīves pirkt, lieciniece atbild, ka 2015. gadā ir tapis ekonomiskais pamatojums, un līdz ar to, tiek nolemts par minēto lokomotīvu pirkšanu. Lieciniece atbild, ka viedokļa maiņas pamatojums attiecībā par lokomotīvu pirkšanu varētu būt SIA "/Nosaukums H/" steidzama nepieciešamība iegūt jaudīgas lokomotīves priekš SIA "/Nosaukums H/", lai varētu vienlaicīgi pārvadāt vairāk kravas, kā arī ātrāk iegūt no SIA "/Nosaukums H/" nomas maksu par lokomotīvēm.

Lieciniece /pers.H/ tiesas sēdē 2018. gada 26. martā ir liecinājusi, ka 2014. gadā viņa strādājusi par valdes priekšsēdētāju un rīkotājdirektori SIA "/Nosaukums D/". 2014. gadā SIA "/Nosaukums D/" saņēmis no AS "/Nosaukums A/" komerc piedāvājumu, kurā rūpnīca piedāvāja izskatīt iespēju iegādāties lokomotīves. Piedāvātas tikušas apmēram septiņas lokomotīves. Principā SIA "/Nosaukums D/" galvenais darbības veids ir lokomotīvu remonts, modernizācija, un rūpes par to, lai lokomotīves būtu darboties spējīgas, kā arī SIA "/Nosaukums D/" nodarbojās ar lokomotīvu iegādi. SIA "/Nosaukums D/" iegādājas lokomotīves un uztur tās kartībā, bet SIA "/Nosaukums H/" šīs lokomotīves lieto.

SIA "/Nosaukums D/" sācis vērtēt šo piedāvājumu, un vērtēšanas rezultāts bija tāds, ka SIA "/Nosaukums D/" piekritis ka ir nepieciešams iegādāties četras lokomotīves, un SIA "/Nosaukums D/" bija gatavs organizēt konkursu, paskatīties cenu, un ja būtu izdevīgi iegādes nosacījumi, tad varētu četras lokomotīves nopirkt. Bijis nepieciešams visus lokomotīvu iegādes nosacījumus apspriest ar SIA "/Nosaukums H/", un vienošanās ar SIA "/Nosaukums H/" ilgusi apmēram pusgadu. Lokomotīvu iepirkuma cena tikusi saskaņota apmēram 2015. gada janvārī, un tad, pēc saskaņošanas, vajadzēja dabūt piekrišanu no Satiksmes ministrijas gan no akcionāra.

Parasti SIA "/Nosaukums D/" sūta Satiksmes ministrijai informāciju par iepirkumiem virs 100 000 EUR, un vispirms ir jāsaņem piekrišana, un tad iepirkums var virzīties uz priekšu. Bija izsludināta sarunu procedūra ar publikāciju, kas principā ir tas pats atklātais konkurss.

Dokumentus par piedalīšanos iepirkuma konkursā izņēma bez "/Nosaukums G/" arī kompānija "/Nosaukums K/" no Lietuvas. Pirmajā konkursa kārtā neuzvarēja neviens no pretendentiem, bet otrajā kārtā uzvarēja "/Nosaukums G/". Šķiet, ka "/Nosaukums G" īpašnieks tolaik bija /pers. B/ kungs. Iepirkuma konkursa pirmajā kārtā "/Nosaukums G/" piedāvājums neatbilda mūsu nolikuma prasībām un tehniskajām prasībām. Otrajā konkursā piedāvājums no "/Nosaukums G/" atbilda prasībām, un tāpat galu galā SIA "/Nosaukums D/" arī saņēma visas

četras lokomotīves. Uzskata, ka četru lokomotīvu pirkšana bija objektīvi pamatota. Iegādāties lokomotīves vajadzēja obligāti, jo vajadzēja attīstīt un modernizēt lokomotīvu parku. VAS “/Nosaukums C/”, konkrēti SIA “/Nosaukums D/”, principā nevar iegādāties lokomotīves no Krievijas tāpēc ka nav sertifikācijas, lokomotīves neatbilst Eiropas prasībām, un tāpēc SIA “/Nosaukums D/” var ekspluatēt tikai tās lokomotīves, kuras jau atrodas Eiropas Savienībā. Gadījumā, ja šīs četras lokomotīves beigs savu darba mūžu, SIA “/Nosaukums D/” viņas modernizēs.

Atbildot uz prokurores jautājumiem, lieciniece ir sniegusi liecības, ka viņa ir uzdevusi savam vietniekam /pers.F/ izvērtēt AS “/Nosaukums A/” piedāvājumu. SIA “/Nosaukums D/” ir kontaktējies ar SIA “/Nosaukums H/” attiecībā par AS “/Nosaukums A/” piedāvājumu. Kontaktēšanās bijusi ar /pers.AF/ kungu un ar /pers.AG/ kungu. Vispirms SIA “/Nosaukums D/” nosūtījis /Nosaukums A/ atbildi, ka SIA “/Nosaukums D/” 2014. gada budžetā nav paredzēti līdzekļi šim lokomotīvu iepirkumam.

SIA “/Nosaukums H/” nebija vienīgais klients un sadarbības partneris, kuri nomāja no SIA “/Nosaukums D/” lokomotīves, bija vēl arī AS “/Nosaukums J/”. Šajā iepirkumā 2TE116 sērijas lokomotīves tika iepirktas par 15% zemāku cenu, nekā iepriekšējo gadu iepirkumos.

Liecinieks /pers.AH/, SIA “/Nosaukums D/” Iepirkuma komisijas priekšsēdētājs, valdes priekšsēdētāja vietnieks, un Ražošanas un stratēģiskās attīstības direktors kopš 2011. gada, tiesas sēdē liecināja, ka lokomotīvu iepirkuma procedūras laikā SIA “/Nosaukums D/” centās gūt iespējami lielāku labumu savam uzņēmumam. Labums tika gūts, sarunu procedūras laikā panākot sākotnējās lokomotīvu iegādes cenas samazinājumu. Tika panākts, ka AS “/Nosaukums/” piekrīt veikt divu lokomotīvu pilnu kapitālo remontu, un izpildīja visas SIA “/Nosaukums D/” tehniskās prasības. Tika panākta priekš SIA “/Nosaukums D/” izdevīga pirmās iemaksas summa, un rēķinu apmaksas grafiks ar maksājumiem līdzīgās daļās. Līdz ar to, var teikt, ka SIA “/Nosaukums D/” attiecībā uz četru lokomotīvu iegādi ir noslēdzis maksimāli izdevīgu darījumu. SIA “/Nosaukums D/” ieguva labu produktu par adekvātu cenu.

Līdz ar to, tiesa konstatē, ka nav iegūti nekādi pierādījumi tam, ka /pers.A/ būtu “Izrādījis labvēlīgu attieksmi”, pie tam tiesai nav skaidrs, kā realitātē šī “labvēlīgās attieksmes izrādīšana” varētu izskatīties.

Šādā situācijā, kad iepirkuma procedūras laikā iepirkuma nosacījumi tiek mainīti par sliktu AS “/Nosaukums/” un lokomotīvu iepirkums gala rezultātā bija izdevīgs /Nosaukums D/, bet AS “/Nosaukums/” radīja tikai zaudējumus, no biznesmeņa /pers.B/ viedokļa būtu nesaprātīgi dot kukuli /pers.A/ par jau notikušu darījumu, turklāt uz naudas nodošanas brīdi 2015. gada 6. augustu četru lokomotīvu iepirkums jau bija noslēdzies, un līdz ar to “kukuļa” došanai vairs nebija nekādas jēgas, jo 2015. gada 17. jūnijā jau bija noslēgts lokomotīvu piegādes līgums, un tāpēc ar kukuļa nodošanu pēc iepirkuma pabeigšanas nav iespējams ietekmēt iepirkumu, kurš jau ir noslēdzies.

Nemot vērā konkrētos apstākļus, kādos notika lokomotīvu iepirkums, kuri bija viennozīmīgi neizdevīgi AS “/Nosaukums/”, ir nepārprotami skaidrs, ka ne pirms iepirkuma, ne arī pēc tam nav pastāvējusi nekāda vienošanās par kukuļošanu lokomotīvu iepirkuma sakarā.

Lietas izskatīšanas laikā tika nopratināti kopumā vairāk nekā divdesmit apsūdzības liecinieki, taču neviens no viņiem neliecināja, ka

/pers.A/ kaut kādā veidā būtu izrādījis īpašu "labvēlīgu attieksmi" pret /pers.B/ un viņam piederošo AS "/Nosaukums/" saistībā ar SIA "/Nosaukums D/" izsludināto četru lokomotīvu iepirkumu.

Tiesa atzīst, ka ir absurdi un neloģiski iepirkuma procedūras laikā prasīt līguma nosacījumu maiņu par sliktu AS "/Nosaukums/", kā arī iepirkuma līguma izpildes gaitā prasīt no AS "/Nosaukums/" līgumsoda samaksu gadījumā, ja jau pirms lokomotīvu iepirkuma būtu pastāvējusi vienošanās par labvēlīgas attieksmes izrādīšanu no /pers.A/ puses pret AS "/Nosaukums/". Līdz ar to tiesai ir pamatotas šaubas, vai vispār ir notikusi apsūdzībā norādītā noziedzīgā vienošanās par kukuļošanu un "labvēlīgas attieksmes izrādīšanu" no /pers.A/ puses.

Kukuli- pateicību vispār nav iespējams pieņemt, pirms amatpersona nav izdarījusi konkrētas darbības kukuļdevēja interesēs.

Atbilstoši lēmumam par krimināllietas un procesa par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu juridiskai personai nodošanu tiesai, /pers.A/ tiek apsūdzēts pēc Krimināllikuma 320. panta trešās daļas par to, ka viņš, būdams valsts amatpersona, izdarīja kukuļa, tas ir- materiālu vērtību lielā apmērā pieņemšanu par kādu jau izdarītu likumīgu darbību citas personas interesēs, izmantojot savu dienesta stāvokli.

Savukārt, /pers.B/ apsūdzēts pēc Krimināllikuma 323. panta otrās daļas par to, ka viņš izdarījis kukuļa, tas ir- materiālu vērtību piedāvāšanu lielā apmērā valsts amatpersonai, lai tā, izmantojot savu dienesta stāvokli, izdarītu kādu darbību citas personas interesēs (kukuļa piedāvāšanu), kā arī viņš apsūdzēts par kukuļa, tas ir- materiālu vērtību lielā apmērā nodošanu valsts amatpersonai, lai tā izmantojot savu dienesta stāvokli, izdarītu kādu darbību citas personas interesēs (kukuļa nodošanu).

Tiesa atkārtoti uzsver, ka nav konstatēta nekāda "labvēlīgas attieksmes" izrādīšana no /pers.A/ puses pret četru dīzeļlokomotīvu iepirkuma konkursa dalībnieku AS "/Nosaukums/", gluži otrādi- konkursa organizētājs SIA "/Nosaukums D/" ir panācis to, ka iepirkums ir klaji neizdevīgs AS "/Nosaukums/", bet izdevīgs SIA "/Nosaukums D/".

Pēc apsūdzības uzskatiem, "kukulis" /pers.A/ ir dots arī par to, ka viņš kā Latvijas valsts amatpersona- VAS "/Nosaukums C/" prezidents- tiksies ar AAS "/Nosaukums E/" vadošajām amatpersonām un centīsies panākt /pers.B/ interesēs to, lai AAS "/Nosaukums E/" arī noteikto sankciju apstākļos turpinātu sūtīt lokomotīves remontēšanai uz /pers.B/ piederošo AS "/Nosaukums A/".

/pers.B/ noziedzīgās vienošanās ar /pers.A/ pastāvēšana vispār nebija iespējama, jo vienošanās par kukuļa- pateicības pieņemšanu nav iespējama, pirms amatpersona nav izdarījusi darbības kukuļdevēja- /pers.B/- interesēs.

Krimināllikuma 320. panta trešajā daļā ir paredzēta atbildība par šī panta pirmajā vai otrajā daļā paredzēto darbību izdarīšanu lielos apmēros.

Lai noskaidrotu /pers.A/ un /pers.B/ norādītās vienošanās pastāvēšanu, būtiska nozīme ir tam, kāds "kukulis" ir pieņemts- kukulis- pateicība vai kukulis-uzpirkšana. Vienošanās par kukuļa-pateicības pieņemšanu vispār nav iespējama, pirms amatpersona jau nav izdarījusi darbību kukuļdevēja vai kādas citas personas interesēs.

/pers.A/ apsūdzībā ir norādīts, ka naudu par AS "/Nosaukums/" uzvaru lokomotīvu iepirkumā viņš ir saņēmis 2015. gada 6. augustā, tas ir- gandrīz divus mēnešus pēc līguma par dīzeļlokomotīvu pirkšanu-

pārdošanu noslēgšanas 2015. gada 17. jūnijā, secināms, ka /pers.A/ ir apsūdzēts par kukuļa pateicības pieņemšanu.

No objektīvās puses kukuļņemšana izpaužas valsts amatpersonas aktīvā darbībā, pieņemot kukuli vai tā piedāvājumu, kuru valsts amatpersona pieņem pati vai ar starpnieku, pie tam kukulis var būt domāts kā šai valsts amatpersonai, tā arī jebkurai citai amatpersonai par kādu jau izdarītu likumīgu vai nelikumīgu darbību, vai pieļautu bezdarbību, vai par kādas likumīgas vai nelikumīgas darbības izdarīšanu vai neizdarīšanu nākotnē. Savukārt darbība vai bezdarbība izdarīta (vai tiks izdarīta), vai bezdarbība pieļauta (tiks pieļauta) kukuļdevēja, kukuļa piedāvātāja, vai citas personas interesēs, izmantojot dienesta stāvokli (V.Liholaja, Tiesu prakse krimināllietās pēc Krimināllikuma 320., 321., 322., 323. panta, Rīga, 2014/2015, 5.lpp).

“Noziedzīgā vienošanās” sakarā ar lokomotīvu iepirkumu nevarēja notikt ātrāk, nekā brīdī, kad lokomotīvu iepirkums bija noslēdzies un SIA “/Nosaukums D” valde bija nolēmusi noslēgt līgumu ar AS “/Nosaukums”. SIA “/Nosaukums D” valde tikai 2015. gada 3. jūnijā ar savu lēmumu apstiprināja SIA “/Nosaukums D” Iepirkumu komisijas sēdes protokolu par AS “/Nosaukums/” uzvaru iepirkumā, un nolēma lūgt VAS “/Nosaukums C/” piekrišanu lokomotīvu iegādei, budžeta grozījumu izdarīšanai un kredītsaistību ņemšanai. (SIA “/Nosaukums D” valdes sēdes 2015. gada 3. jūnija protokols Nr.25-2015 atrodas lietas 5. sējuma 55.-56. lapā, un kā valdes sēdes ceturtais punkts ir “Par sarunu procedūras bez publikācijas “Četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegāde” rezultātu apstiprināšanu un līguma noslēgšanu, un valde ir vienbalsīgi nolēmusi lūgt VAS “/Nosaukums C/” piekrišanu lokomotīvu iegādei un kredītsaistību ņemšanai).

Tā kā nekādu šķēršļu pozitīva lēmuma pieņemšanai VAS “/Nosaukums C/” Investīciju komitejā un Prezidentu padomē nebija, tad nebija arī nepieciešamība /pers.B/ vienoties ar /pers.A/ par labvēlīga lēmuma pieņemšanu šajās VAS “/Nosaukums C/” institūcijās.

Prokurores 2017. gada 27. marta lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai 4. lappusē otrajā rindkopā ir teikts: “Ņemot vērā, ka tika saņemta VAS “/Nosaukums C/” Prezidentu padomes piekrišana, 2015. gada 17. jūnijā starp SIA “/Nosaukums D/”, un AS “/Nosaukums/” tika noslēgts līgums Nr.RSS/767/2015 par četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu pārdošanu un piegādāšanu”.

Tiesa jau kuru reizi atgādina, ka lokomotīvu darījums bija klaji neizdevīgs priekš AS “/Nosaukums/”, un tāpat no /pers.B/ interešu viedokļa būtu absurds maksāt kukuli par darījumu, kas viņam radījis būtiskus mantiskus zaudējumus.

Šī /pers.A/ apsūdzība kukuļa-pateicības pieņemšanā ir loģiskā pretrunā ar apsūdzībā norādīto, ka vienošanās par to, ka /pers.B/ nodos un /pers.A/ pieņems kukuli lielā apmērā, ir notikusi laikā no 2014. gada beigām līdz 2015. gada 14. martam. Pēc noziedzīgā nodarījuma sastāva, kas norādīts Krimināllikuma 320. panta pirmajā un otrajā daļā, nevar notikt kukuļa pieņemšana gadījumā, ja materiālas vērtības vēl nav nodotas. Pēc principa- nevar pieņemt to, kas vispār nav nodots.

Gadījumā, ja materiālās vērtības nav nodotas, kukuļņemšana ir iespējama tikai un vienīgi pieņemot kukuļa- uzpirkšanas piedāvājumu, taču par kukuļa piedāvājuma pieņemšanu kā patstāvīgu noziedzīgu darbību apsūdzība /pers.A/ vispār nav celta.

Savukārt, /pers.B/ apsūdzība celta gan par kukuļa piedāvāšanu kā patstāvīgu noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 323. panta otrās daļas, gan par kukuļa nodošanu kā patstāvīgu noziedzīgu nodarījumu arī pēc Krimināllikuma 323. panta otrās daļas.

Kas attiecas uz "laika periodu no 2014. gada beigām līdz 2015. gada 14. martam", kad /pers.A/ un /pers.B/, saskaņā ar viņiem celtajām apsūdzībām, ir vienojušies par kukuļa pieņemšanu/nodošanu, tad ir secināms, ka vienošanās par "kukuļa" pieņemšanu/nodošanu ir notikusi nepārtraukti vairāku mēnešu garumā, bet tas savukārt nozīmē, ka apsūdzētajiem ir apgrūtināta iespēja aizstāvēties pret šādām nekonkrētām apsūdzībām.

Pat gadījumā, ja /pers.A/ apsūdzībā par "vienošanos par kukuļa pieņemšanu" netieši ir domāta kukuļa piedāvājuma pieņemšana no /pers.A/ puses, tad par šo darbību izdarīšanu /pers.A/ nav saucams pie kriminālatbildības.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130. panta otrās daļas 4. punktu, par nepieļaujamām un pierādīšanā neizmantojamām atzīstamas tādas ziņas par faktiem, kuras iegūtas, pārkāpjot kriminālprocesa pamatprincipus.

Lietas 1. sējumā no 10. līdz 11. lapai atrodas Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Operatīvo izstrāžu nodaļas vadītāja /pers.T/ KNAB priekšnieka pienākumu izpildītājai /pers.AI/ adresēts dokuments Nr.1980 (datēts ar 2015. gada 5. augustu), kura lielāko daļu aizņem rakstisks teksts svešvalodā, iespējams krievu valodā. Viens no kriminālprocesa pamatprincipiem, ir tas, ka kriminālprocess notiek valsts valodā.

Kriminālprocesa likuma 449. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka pirmās instances tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā. Apsūdzību pamatojošo pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā virza valsts apsūdzības uzturētājs.

Saskaņā ar pastāvošo judikatūru- Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments 2013. gada 13. septembra lēmumā lietā SKK-409/2013 (lieta Nr. 11261002212) ir paudis atziņu, ka "Kriminālprocesa likuma 449. panta trešajā daļā norādītais jēdziens "rakstveida pierādījumi un dokumenti" nav attiecināms uz personu liecībām, kas, lai arī fiksētas rakstveida formā, ir pakļautas citiem pārbaudes kritērijiem, kuri ir noteikti Kriminālprocesa likuma 501. pantā un 503. panta ceturtajā daļā.

Kriminālprocesa likuma 501. pantā ir paredzēti gadījumi, kad jebkuras personas konkrētajā kriminālprocesā agrāk sniegtu liecību var nolasīt vai atskaņot tiesā.

Savukārt, Kriminālprocesa likuma 503. panta ceturtajā daļā ir noteikts, ka ja apsūdzētais izmanto savas tiesības neliecināt, bet iepriekš ir liecinājis kā persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, krimināllietā esošās liecības var pārbaudīt, tās nolasot.

Kriminālprocesa likuma 131. pantā ir skaidri definēts, kāda veida pierādījums kriminālprocesā var būt "liecības", savukārt Kriminālprocesa likuma 135. pantā ir definēts, kāda veida pierādījums kriminālprocesā var būt "dokuments".

Kriminālprocesa likumā noteiktās pierādījumu pārbaudes kārtības neievērošana un tiesas secinājumu pamatošana ar pierādījumiem, kuri nav pārbaudīti likumā noteiktajā kārtībā, atrodas pretrunā ar Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta pirmajā

daļā, Latvijas Republikas Satversmes 92. pantā un Kriminālprocesa likuma 15. pantā nostiprināto pamatprincipu- tiesībām uz taisnīgu tiesu.

Nemot vērā šos apsvērumus, tiesai nav tiesiska pamata vērtēt par sliktu apsūdzētajiem apsūdzības puses iesniegto precīzi neklasificēto pierādījumu ar visiem pielikumiem- krimināllietas 1. sējuma 10.-12. lappusē ievietoto KNAB Operatīvo izstrāžu nodaļas ziņojumu Nr.1980 no 2015. gada 5. augusta ziņojuma.

Apsūdzības puse lēmumā par lietas nodošanu tiesai ir norādījusi sekojošus pierādījumus, ar kuriem tiek pamatota apsūdzība:

- ar /pers.A/ operatīvo nepublisko sarunu noklausīšanos 2015. gada 15. jūlijā /pers.A/ dzīves vietā;

- ar 2015. gada 15. jūlijā fiksētās sarunas audioierakstu (CD Nr.12/96) -1. sējums lietas 12. lapa;

- ar 2015. gada 15. jūlijā fiksēto sarunu audioieraksta atšifrējumu 1. sējums lietas 16.-20. lapa, tas ir- audioieraksts ir atšifrēts un izdrukāts papīra formātā;

- ar sarunas atšifrējuma tulkojumu (1. sējumā lietas 26.-34. lapa; 2. sējums lietas 33.-37. lapa);

- ar 2016. gada 22. februāra eksperta atzinumu Nr.1513967/1513968 par kompleksās skaņu ierakstu ekspertīzes veikšanu (6. sējums lietas 5.-21. lapa), tulkojums 6. sējuma lietas 33.-67. lapa.

Lietas pirmā sējuma 15. lappusē atrodas anonīms dokuments ar nosaukumu "Par sarunu atšifrējumu", kurš datēts ar 2015. gada 22. septembri. No dokumenta satura nav identificējams ne tā sagatavotājs, ne parakstītājs.

Pamatojoties uz "Dokumentu juridiskā spēka likuma" 8. panta pirmo daļu, 2010. gadā Ministru kabinets ir pieņēmis noteikumus "Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība, un šo noteikumu trešajā nodaļā ir noteikti tie dokumentu rekvizīti, kuri ietekmē dokumenta juridisko spēku. Noteikumu redakcijā, kas bija spēkā 2015. gada 22. septembrī, 3.3. apakšnodaļas 18.3. punkts noteica, ka "organizācijas [...] dokumenta rekvizītā "paraksts" iekļauj amatpersonas personiskā paraksta atšifrējumu.

Dokumentu juridiskais spēks nodrošina iespēju izmantot attiecīgo dokumentu tiesību īstenošanai vai likumisko interešu aizstāvībai.

Secināms, ka anonīmajam dokumentam ar nosaukumu "Par sarunu atšifrējumu", kurš datēts ar 2015. gada 22. septembri, nepiemīt juridisks spēks un tādēļ tas nevar būt saistošs nevienai citai institūcijai, tai skaitā tiesai.

Anonīmajam dokumentam ar nosaukumu "Par sarunu atšifrējumu", kurš datēts ar 2015. gada 22. septembri, ir pievienoti vairāki pielikumi: CD disks Nr.63, un audioieraksta atšifrējumi uz 5 lapām. Kā arī, no audioieraksta atšifrējuma, kas atrodas 1. sējumā no 21. līdz 25. lapai, teksta secināms, ka sākot ar 1. sējuma 26. lapu līdz 34. lapai ir "tulkojums no krievu valodas", bet tā kā tulkojuma izpildītājs ir norādīts anonīms (Nr.055), un nodaļas vadītājs norādīts anonīms "Nr.056", tad šo tulkojumu nav iespējams atzīt par pierādījumu lietā.

Pamatojoties uz "Dokumentu juridiskā spēka likuma" 8. panta pirmo daļu, 2010. gada 28. septembrī Latvijas Republikas Ministru kabinets ir pieņēmis Noteikumus "Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība", un šo Noteikumu 3. nodaļā ir noteikti tie dokumentu rekvizīti, kuri ietekmē dokumenta juridisko spēku. Noteikumu 3.3. apakšnodaļas

18.3. punkts redakcijā, kas bija spēkā 2015. gada 22. septembrī, noteica, ka "organizācijas, tās struktūrvienības vai koleģiālas institūcijas dokumenta rekvizītā "paraksts" iekļauj amatpersonas personiskā paraksta atšifrējumu.

Tiesa norāda, ka lietas 1. sējuma lietas 10.-12. lapā zem uz papīra rakstītā teksta ir gan /pers.T/ pašrocīgs paraksts, gan paraksta atšifrējums.

SIA "/Nosaukums D/" veikto dīzeļlokomotīvu iepirkumu izvērtēja auditorkompānija SIA "/Nosaukums L/", un atzina šī iepirkuma procesa likumību. SIA "/Nosaukums L/" 2015. gada 13. augusta SIA "/Nosaukums D/" iepirkuma procesa izvērtējuma ziņojumā norādīts, ka ir konstatēta dīzeļlokomotīvu iepirkuma atbilstība iepirkuma procedūrai, kas noteikta SIA "/Nosaukums D/" Iepirkumu nolikumā, un Latvijas Republikas normatīvajos aktos un iepirkumu procesa labai praksei.

Auditorkompānijas "/Nosaukums L/" veiktais lokomotīvu iepirkuma izvērtēšanas ziņojums atrodas lietas 6. sējumā no 189. līdz 205. lapai.

VAS "/Nosaukums C/" iekšējais audits ir apstiprinājis, ka dīzeļlokomotīvu iepirkums ir veikts VAS "/Nosaukums C/" koncerna interesēs.

SIA "/Nosaukums D/" dīzeļlokomotīvu iepirkuma ekonomisko un juridisko apstākļu izvērtējumā ir secināts, ka:

- 2TE116 sērijas četru lokomotīvu iegāde par 8,33 miljoniem EUR ir ekonomiski pamatota, un SIA "/Nosaukums D/" piedāvātā nomas maksa lokomotīvu ekspluatācijas periodā nodrošinās peļņu SIA "/Nosaukums D/";

- 2TE116 sērijas lokomotīvu izmantošana koncernam ir ekonomiski izdevīga, konkrēti- koncerns ekspluatējot šīs lokomotīves, iegūst apmēram 1 miljonu EUR ekonomiju gadā (6. sējuma lietas 177.-188. lapa).

Lieciniece /pers.H/ ir liecinājusi, ka 2015. gada 17. jūnija līgumu Nr.RSS-767/2015 no SIA "/Nosaukums D/" puses ir parakstījusi viņa, un SIA "Nosaukums D/" stratēģiskās attīstības direktors /pers.AH/.

Pats līgums noslēgts 2015. gada 17. jūnijā. Tā oriģināls atrodas lietas 5. sējumā no 72. lapas līdz 83. lapai, un no AS "/Nosaukums/" puses līgumu ir parakstījuši valdes loceklis /pers.AJ/ un valdes loceklis /pers.AK/.

Liecinieks /pers.AL/ ir liecinājis, ka viņš 2014. -2015. gadā ir strādājis par AS "/Nosaukums J/" valdes priekšsēdētāju un par SIA "/Nosaukums D/" četru lokomotīvu iepirkumu uzzinājis no preses, taču viņam īpaša interese par šo SIA "/Nosaukums D/" iepirkumu nav bijusi. Atceras, ka iepirkums bijis par četrām 2TE116 lokomotīvēm, un šo konkursu organizējis SIA "/Nosaukums D/". Visi dzelzceļa pārvadājumu tirgus dalībnieki sākuši novērtēt, ka lokomotīves 2TE116 ir efektīvākas salīdzinājumā iepriekšējām lokomotīvēm. 2TE116 lokomotīvēm sanākusi būtiska degvielas ekonomija, līdz ar to, bijis iespējams vienlaicīgi pārvadāt lielākas kravas. AS "/Nosaukums J/" pirmie sākuši nomāt lokomotīves no /pers.B/. Šāda tipa lokomotīves (2TE116) ekspluatēja arī pārējie dzelzceļa pārvadājumu biznesa dalībnieki.

Tiesa uzskata, ka apsūdzības puse nav atspēkojusi aizstāvības iepriekš minētos pierādījumus par to, ka /pers.A/ nav pieņēmis vienpersoniskus lēmumus, kā arī nav iegūts neviens pierādījums par to, ka /pers.A/, izmantojot savu dienesta stāvokli, viltu vai spaidus, būtu

ietekmējis citus Investīciju komitejas un Prezidentu padomes locekļus attiecībā uz lēmumiem par četru lokomotīvu iegādi, kā arī nav pierādīts, ka būtu pastāvējusi iepriekšēja nepieciešamība kādu no Investīciju komitejas vai Prezidentu padomes locekļiem ietekmēt pozitīva lēmuma pieņemšanai.

Apsūdzot /pers.A/ kukuļņemšanā saistībā ar lokomotīvu iepirkumu, attiecībā par iespējamā nozieguma subjektīvo pusi, bija nepieciešams pierādīt, ka /pers.A/ naudu no /pers.B/ ir pieņēmis par to, ka ir balsojis VAS “/Nosaukums C/” Investīciju komitejā un Prezidentu padomē par labu lokomotīvu iepirkumam (tieša nodoma gribas moments). Taču šāds fakts lietā ne ar ko nav pierādīts.

2018. gada 6. aprīlī tiesas sēdē lieciniece /pers.E/, kura 2014. gadā ieņēmusi AS “/Nosaukums A/” valdes priekšsēdētājas amatu, bet 2015. gadā valdes locekles amatu, ir liecinājusi, ka 2014. -2015. gadā AS “/Nosaukums A/” finansiālais stāvoklis svārstījies no slihta līdz ļoti sliktam, un tam par iemeslu bijis katastrofālais remontdarbu apjoma kritums, kas bijis saistīts ar ilggadīgā partnera AAS “/Nosaukums E/”, kurš nodrošināja galveno darba apjomu, atteikšanās slēgt līgumu par lokomotīvu remontiem.

Gan kā AS “/Nosaukums A/” valdes priekšsēdētāja, gan kā valdes locekle viņa nodarbojusies ar rūpnīcas finanšu jautājumiem. AS “/Nosaukums A/” pamata nodarbošanās ir dzelzceļa ritošā sastāva, tajā skaitā lokomotīvu remonts un rezerves daļu ražošana ritošajam sastāvam. AS “/Nosaukums A/” akcionārs lietā aplūkojamo notikumu laikā bija AS “/Nosaukums/”, kam piederēja mazliet vairāk par 49% akciju. Darbību Latvijā AS “/Nosaukums B/” realizēja caur diviem uzņēmumiem- AS “/Nosaukums A/” un AS “/Nosaukums F/”. Dīzeļlokomotīves, kuras tika piedāvātas SIA “/Nosaukums D/”, bija AS “/Nosaukums/” īpašums un atradās tā bilancē. AS “/Nosaukums/” nodarbojas ar dīzeļlokomotīvu iznomāšanu, bet AS “/Nosaukums A/” šīs lokomotīves apsaimnieko. 2014. gada 24. augusta vēstulē AS “/Nosaukums A/” izteicis priekšlikumu SIA “/Nosaukums D/” iegādāties septiņas 2TE116 lokomotīves. Šī lokomotīvu pirkšanas priekšlikuma izteikšana bijusi saskaņota ar AS “/Nosaukums A/” padomes locekli /pers.O/, jo AS “/Nosaukums A/” valde ir pakļauta AS “/Nosaukums A/” padomei. Ar pašu /pers.B/, kurš tolaik bijis AS “/Nosaukums A/” padomes priekšsēdētājs, lokomotīvu pārdošanas priekšlikums nav apspriests, jo ar ikdienas jautājumu risināšanu /pers.B/ nav nodarbojies, un rūpnīcas operatīvajā darbībā nav iesaucies. Ar /pers.B/ viņa dīzeļlokomotīvu iepirkšanu nav apspriedusi, jo daudzo jautājumu vidū šis jautājums nav bijis īpaši nozīmīgs.

2014. gada augustā saņemts signāls, ka līgums ar AAS “/Nosaukums E/” noslēgts netiks. /pers. E/ pati vērsusies pie /pers.A/ 2014. gada rudens sākumā, jo kļuvis skaidrs, ka pati rūpnīca nebūs spējīga atrisināt radušos situāciju. Viņa pati zvanījusi personīgi pazīstamajam /pers.A/, izstāstījusi, kāda ir situācija, un viņš solījis palīdzēt. Pie /pers.A/ vērsusies tāpēc, ka viņš ir sabiedrībā zināms cilvēks, kura sieva esot /pers.C/ (AAS “/Nosaukums E/” prezidenta) radniece. Mērķis bijis panākt, lai pers.A/ veicina /pers.C/ atļaujas saņemšanu par līguma noslēgšanu starp AS “/Nosaukums A/” un AAS “/Nosaukums E/”. Taču nekādas izmaiņas no AAS “/Nosaukums E/” puses tā arī neesot notikušas. Līdz ar to, AS “/Nosaukums A/” valde bijusi spiesta paziņot /pers.B/ par galvenā klienta- AAS “/Nosaukums E/”- atteikšanos noslēgt līgumu. /pers.B/ bijis informēts

par izveidojušos situāciju un nolemts lūgt palīdzību /pers.A/. Apmēram 2015. gada vasarā /pers.E/ nodota informācija, ka visticamāk jautājums par AAS “/Nosaukums E/” lokomotīvu remontu AS “/Nosaukums A/” tiks atrisināts pozitīvi, taču tas diemžēl neesot piepildījies.

Lieciniece /pers.R/, AS “/Nosaukums B/” juriste, tiesas sēdē ir liecinājusi, ka AS “/Nosaukums B/” ir liels koncerns, kurā ietilpst vairāk nekā 40 uzņēmumi, un kura vienīgais akcionārs ir /pers.B/. Katra uzņēmuma direktori un valdes priekšsēdētāji nodarbojas ar ikdienas saimniecisko darbību savos uzņēmumos. AS “/Nosaukums/” ikdienas saimnieciskajā darbībā /pers.B/ nav iesaistījies, jo viņš piedalījies tikai stratēģisku lēmumu pieņemšanā. Viņa- /pers.R/- ir piedalījusies AS “/Nosaukums/” iekšējās izmeklēšanas komisijas sagatavošanā par lokomotīvu pārdošanas darījumu. Izmeklēšanā konstatēts, ka /pers.B/ vispār nav bijis iesaistīts lokomotīvu pārdošanas darījumā, un par šo darījumu viņš neko nav zinājis līdz pat lokomotīvu pārdošanas līguma parakstīšanai. Ar tāda veida, salīdzinoši nelieliem darījumiem nodarbojušies valdes locekļi un darbinieki uz vietām. Tas nebija /pers.B/ līmeņa darījums, un viņam tajā nebija jāpiedalās. Ar minēto četru lokomotīvu pārdošanu nodarbojās AS “/Nosaukums/” lokomotīvu saimniecības vadītājs /pers.G/, un AS “/Nosaukums A/” valdes priekšsēdētājs /pers.O/.

Lieciniece /pers.AM/ ir liecinājusi, ka 2016. gadā kā AS “/Nosaukums B/” Iekšējās izmeklēšanas komisijas locekle piedalījies minēto četru dīzeļlokomotīvu pārdošanas procesa izmeklēšanā, un komisija secinājusi, ka ar lokomotīvu pārdošanas darījumu /pers.B/ vispār nav nodarbojies, jo ar šo darījumu nodarbojušies AS “/Nosaukums A/” darbinieki.

Liecinieks /pers.AJ/ ir liecinājis, ka viņš strādājis kā AS “/Nosaukums/” valdes loceklis un finanšu direktors, un /pers.B/ pieder 100% AS “/Nosaukums/” akcijas. Tātad, /pers.B/ kā vienīgais koncerna īpašnieks fiziski nav spējis ikdienā pārvaldīt kādu atsevišķu koncernā ietilpstošu uzņēmumu. Lokomotīvu pārdošanas līguma noslēgšanas sarunās viņš nav piedalījies, bet tikai parakstījis jau sagatavotu līgumu, kuru viņam atnesis /pers.O/. Iepazīstoties ar lokomotīvu pārdošanas līgumu, viņš teicis, ka līgumu neparakstīs, jo tā nosacījumi neatbilst normālai komercpraksei. /pers.O/ pierunāts, viņš- /pers.AJ/- līgumu tomēr parakstījis. Darījums bijis ļoti izdevīgs SIA “/Nosaukums D/”.

Liecinieks /pers.AK/, AS “/Nosaukums/” valdes loceklis, ir liecinājis tiesas sēdē, ka četru lokomotīvu pārdošanu AS “/Nosaukums/” vārdā bijuši pilnvaroti veikt /pers.O/ un /pers.G/, un viņi arī veikuši pārrunas ar SIA “/Nosaukums D/”. AS “/Nosaukums/” operatīvajā darbībā /pers.B/ nav iesaistījies, un nav iesaistījies arī lokomotīvu pārdošanā.

Liecinieks /pers.K/, kurš 2015. gadā bija VAS “/Nosaukums C/” viceprezidents, bet kopš 2016. gada ir VAS “/Nosaukums C/” prezidents, uz aizstāvības jautājumu tiesas sēdē ir atbildējis, ka VAS “/Nosaukums C/” meitas uzņēmumi tajā skaitā SIA “/Nosaukums D/” un SIA “/Nosaukums H/” savu saimniecisko darbību veic neatkarīgi no mātes uzņēmuma VAS “/Nosaukums C/”, pretējā gadījumā būtu piezīme jebkura veida ziņojumos, ko veic ārējais auditors vai revidents. VAS “/Nosaukums C/” meitas uzņēmumi ir savstarpēji neatkarīgi viens no otra, un savu saimniecisko darbību veic neatkarīgi no VAS “/Nosaukums C/”, bet tikai ar pāris izņēmumiem, kuri ir noteikti normatīvajos aktos, attiecībā par to, kuros gadījumos šiem meitas uzņēmumiem ir vajadzīga VAS “/Nosaukums

C/" piekrišana, piemēram- budžeta apstiprināšanā. Tas, ka konkrētais projekts tiek iekļauts investīciju sarakstā, vēl nenozīmē, ka šis projekts tiek realizēts. Līdz ar to, var teikt, ka investīciju projektam ir rekomendējošs raksturs, bet tas nenozīmē konkrētu uzdevumu kādai no institūcijām viņu realizēt. Attiecībā par četru lokomotīvu iepirkumu, Investīciju komiteja piekrita, ka šāds iepirkums varētu būt. SIA "/Nosaukums D/" pie iepriekš minētajiem nosacījumiem tomēr varēja nerealizēt lokomotīvu iepirkumu. SIA "/Nosaukums D/" ir atsevišķa juridiska persona, kura pati atbild par saviem lēmumiem un izdarītām darbībām.

Liecinieks /pers.I/, VAS "/Nosaukums C/" viceprezidents finanšu jautājumos, kurš atbild par VAS "/Nosaukums C/" finansēm, ekonomiku un iepirkumiem, un kura pārraudzībā ir VAS "/Nosaukums C/" Iepirkumu birojs, ir liecinājis, ka primāri lokomotīvu iepirkuma ekonomiskā pamatojuma izvērtēšana ir SIA "/Nsaukums D/" valdes kompetencē, un galīgo lēmumu par lokomotīvu iepirkumu pieņem SIA "/Nosaukums D/" valde, jo SIA "/Nosaukums D/" savu saimniecisko darbību veic patstāvīgi. Arī pēc piekrišanas saņemšanas no VAS "/Nosaukums C/" Investīciju komitejas un Prezidentu padomes, SIA "/Nosaukums D/" valde varēja neveikt lokomotīvu iepirkumu, ja kaut kādu iemeslu dēļ viņi to vairs negribētu.

Kriminālatbildības juridiskais pamats ir noziedzīgā nodarījuma sastāvs, kas konstatējams personas nodarījumā. Noziedzīgā nodarījuma sastāvu veido noziedzīgā nodarījuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja trūkst kaut vai viena no minētajām nozieguma sastāva pazīmēm, tad vispār nav pamata atzīt, ka personas darbībā vai bezdarbībā ir noziedzīga nodarījuma sastāvs.(U.Krastiņš, V.Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa (I-VIII1 nodaļa), Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2015, 40-41. lapa).

No subjektīvās puses Krimināllikuma 320. pantā paredzēto noziegumu var izdarīt tikai ar tiešu nodomu, proti- valsts amatpersona apzinās, ka viņa saņem kukuli par kādas darbības izdarīšanu vai neizdarīšanu kukuļdevēja interesēs, izmantojot savu dienesta stāvokli, un vēlas šo kukuli pieņemt (U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre, Krimināltiesības. Sevišķā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2009, 766. lappuse).

Prokurores debašu runā nav vērtēta /pers.A/ subjektīvā attieksme pret nodarījumu kā pret vienu no noziedzīga nodarījuma sastāva elementiem. Nozieguma subjektīvās puses noskaidrošanai, tāpat kā citām noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmēm, ir izšķiroša nozīme konkrēta noziedzīga nodarījuma sastāva konstatēšanā, jo noziedzīga nodarījuma sastāva objektīvās un subjektīvās puses pazīmes tikai kopumā dod pamatu personas saukšanai pie kriminālatbildības (U.Krastiņš, Noziedzīgs nodarījums, Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2000., 20.lpp.).

Līdz ar to, tiesa secina, ka nav iegūti pietiekoši un pārliecinoši pierādījumi tam, ka /pers.A/ kā valsts amatpersona būtu pieņēmis kukuli- materiālu vērtību lielā apmērā par jau izdarītu likumīgu darbību citas personas interesēs, konkrēti par "labvēlīgas attieksmes izrādīšanu" attiecībā uz četru lokomotīvu iepirkumu, un tāvad šajā apsūdzībā /pers.A/ ir pilnībā attaisnojams, jo viņa darbībās nav konstatētas visas nepieciešamās noziedzīga nodarījuma pazīmes, konkrēti- nav konstatēta

noziedzīga nodarījuma subjektīvā puse, un tāvad viņš ir attaisnojams viņam inkriminētajā apsūdzībā.

Attiecībā par otru /pers.A/ izvirzīto apsūdzības daļu, tiesai nav pamata apšaubīt, ka 2015. gada 6. augustā Igaunijas Republikas teritorijā /pers.B/ pie autobusu pieturas RAE ir nodevis, un /pers.A/ ir pieņēmis papīra maisiņā ieliktu naudu 499 500 EUR, kuru /pers.A/ ielika savas dienesta automašīnas bagāžniekā, un kuru /pers.A/ neslēpjoties izņēma no automašīnas bagāžnieka, kad viņa automašīna, iebraucot atpakaļ Latvijā, tika apturēta.

Tiesa no savas puses uzskata par nepieciešamu norādīt, ka šāda tikšanās nav iespējama bez iepriekšējas vienošanās, kā arī nav apšaubāms tas, ka /pers.B/ uz šo tikšanos ir ieradies ar naudu 499 500 EUR, kas bijusi ielikta papīra maisiņā, un lietā nav nekāda informācija par to, ka šī naudas summa būtu domāta kam citam, nevis nodošanai /pers.A/. Taču, tiesa pamatoti ir pārliecināta, ka pieminētā naudas summa nav bijusi domāta kā kukulis Valsts amatpersonai /pers.A/ par viņa centieniem lobēt /pers.B/ intereses AAS “/Nosaukums E/” saistībā ar AAS “/Nosaukums E/” lokomotīvu remontu AS “/Nosaukums A/”. Kā jau iepriekš norādīts, tikai un vienīgi pamatojoties uz /pers.A/ draudzīgajām un personiskajām attiecībām bija iespējama /pers.A/ kā privātpersonas tikšanās ar AAS “/Nosaukums E/” augstākajām amatpersonām, ar mērķi noskaidrot AAS “/Nosaukums E/” augstāko amatpersonu viedokli par iespēju sūtīt AAS “/Nosaukums E/” lokomotīves remontēšanai AS “/Nosaukums A/”, un par attiecīgo dokumentu sagatavošanu.

Tiesa norāda, ka starp /pers.A/ un /pers.B/ nekad nav bijusi panākta vienošanās par to, ka /pers.B/ maksās /pers.A/ 800 000 EUR.

Strīds acīmredzot ir par to, vai minētā naudas summa (499 500 EUR) ir uzskatāma par “kukuli”, vai par samaksu /pers.A/ par viņa- /pers.B/-interesešu lobēšanu AAS “/Nosaukums E/”.

Vērtējot /pers.A/ izvirzīto otru apsūdzības daļu attiecībā par /pers.B/ biznesa interesešu lobēšanu AAS “/Nosaukums E/”, tiesa norāda, ka no Krimināllikuma 320. panta satura izriet, ka /pers.A/ nevar tikt apsūdzēts un notiesāts par darbībām, kuras viņš savu amata pienākumu un amata pilnvaru ietvaros nemaz nevar veikt. Tajā laikā, kad risinājās iepriekš minētie notikumi, /pers.A/ ieņēma VAS “/Nosaukums C/” valdes priekšsēdētāja un prezidenta amatu, bet šie amati viņam nepiešķīra nekādas tiesības un pilnvaras jebkādu lēmumu pieņemšanā akciju sabiedrībā AAS “/Nosaukums E/”. Kā arī, iepriekš minētie divi /pers.A/ amati nepiešķīra viņam nekādas tiesības un pilnvaras darboties AS “/Nosaukums A/” vai personīgi /pers.B/ interesēs.

/pers.A/ rakstveida liecībās, kuras viņš nolasīja tiesas sēdē 2019. gada 29. novembrī, ir uzsvērts, ka viņa palīdzība /pers.B/ nekādā veidā nav bijusi saistīta ar viņa darba pienākumu izpildi VAS “/Nosaukums C/”. Izmantojot savu plašo kontaktu loku, viņš varējis sniegt palīdzīgu roku grūtībās nonākušajai AS “/Nosaukums A/”, /pers.B/, kā arī apmēram tūkstotim Latvijas iedzīvotāju. /pers.A/ nenoliedza, ka viņš kā privātpersona ir centies panākt AAS “/Nosaukums E/” amatpersonu atbalstu /pers.B/, konkrēti lai AAS “/Nosaukums E/” turpinātu sūtīt savas lokomotīves remontēšanai uz AS “/Nosaukums A/”, un par šiem centieniem ir saņēmis atbildību.

Tiesai nav pamata apšaubīt to, ka /pers.A/ laika posmā no 2015. gada 16. jūlija līdz 20. jūlijam, izmantojot savu dienesta stāvokli, ir atradies

komandējumā Portugālē Lisabonā, kur viņš bija komandēts piedalīties "Eiropas dzelzceļu vadītāju ikgadējā samītā", un kur privātā kārtā ticies ar AAS "/Nosaukums E/" augstākajām amatpersonām: prezidentu /pers.C/ un pirmo viceprezidentu /pers.D/.

Pati apsūdzība lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai ir norādījusi, ka /pers.A/ viņa ilgo darba attiecību laikā bija izveidojušās ļoti labas attiecības ar jau pieminētajām AAS "/Nosaukums E/" amatpersonām, taču kā izriet no nolasītajām /pers.A/ rakstveida liecībām, viņam bijušas privātas draudzīgas attiecības ar abām pieminētajām AAS "/Nosaukums E/" augstākajām amatpersonām.

2019. gada 29. novembra tiesas sēdē /pers.B/ detalizēti izklāstījis iemeslus, kādēļ viņš devis naudu /pers.A/, konkrēti- naudas maksāšanu viņš uzskatījis par biznesa pasaulē ierasto savu interešu lobēšanu, par kuru pieņemts maksāt komisijas maksu. Tiesas sēdē /pers.B/ uzsvēra, ka /pers.A/ nekad nav prasījis nekādas dāvanas nodošanai tālāk kādām Krievijas valsts amatpersonām, jo par kaut kādām dāvanām nekāda saruna nekad nav bijusi, kā arī /pers.A/ nekad nav prasījis no /pers.B/ "atlīdzību" par viņa sniegto palīdzību.

Vairāki liecinieki ir norādījuši, ka /pers.B/ ir vērsies pie /pers.A/, lai viņš palīdzētu uzlabot AS "/Nosaukums A/" finansiālo stāvokli, konkrēti- tādā veidā, ka /pers.A/ "aizliktu labu vārdu AAS "/Nosaukums E/" prezidentam, tādā veidā panākot, ka palielinās pasūtījumu apjoms no AAS "/Nosaukums E/" AS "/Nosaukums A/".

Piemēram, no /pers.B/ šofera /pers.S/, kura notariāli apliecinātu liecību viņa nāves dēļ tiesas sēdē nolasīja advokāte J.Kvjatkovska, izriet, ka "attiecībā par lokomotīvu remontu pasūtījumiem no AAS "/Nosaukums E/", /pers.B/ cerējis, ka /pers.A/ ar savas sievas starpniecību panāks AS "/Nosaukums A/" labvēlīgu režīmu".

/pers.B/ liecības par to, ka viņš nav apspriedis lokomotīvu iepirkumu ar /pers.A/, apstiprina arī /pers.B/ ilggadīgā personīgā šofera /pers.S/ notariāli apliecinātas rakstveida liecības, kas ir pievienotas lietai, un tātad- liecinieks /pers.S/ ir liecinājis, ka no 2005. gada līdz 2016. gadam viņš strādājis par /pers.B/ privāto šoferi, un viņiem bijušas uzticības pilnas attiecības. /pers.B/ apspriedis ar viņu kā biznesa, tā arī privātus jautājumus, kā arī brīvi sarunājis viņa- /pers.S/- klātbūtnē ar saviem biznesa partneriem, darbiniekiem un citām personām. Viņš nekad nav dzirdējis, ka /pers.B/ vispār runātu par lokomotīvu iepirkumu ar /pers.A/ vai citām personām. Ja /pers.B/ būtu uzrunājis /pers.A/ saistībā ar lokomotīvu iepirkumu, tad viņam- /pers.S/- tas būtu bijis zināms, jo viņš- /pers.S/- ikdienā komunicēja ar /pers.B/, kurš pret viņu bija atklāts, un sešu mēnešu laikā, kamēr norisinājās iepirkums, šāda informācija būtu zināma viņam- /pers.S/.

No apsūdzības izriet, ka /pers.B/ bijuši divi pavisam atšķirīgi un savstarpēji nesaistīti nolūki: pirmais "kukuļa" došanas nolūks bijis panākt AS "/Nosaukums/" uzvaru SIA "/Nosaukums D/" rīkotajā četru 2TE116 sērijas dīzeļlokomotīvu iepirkumā, bet otrais kukuldošanas nolūks bijis panākt, lai /pers.A/ veiktu pārrunas ar AAS "/Nosaukums E/" prezidentu /pers.C/ un pirmo viceprezidentu /pers.D/, lai AAS "/Nosaukums E/" augstākās amatpersonas noorganizētu tikšanos starp AAS "/Nosaukums E/" amatpersonām un AS "/Nosaukums A/" atbildīgajām personām un atbilstoša līguma noslēgšanu par šādiem pasūtījumiem. Patiesībā neviens

no AS “/Nosaukums A/” atbildīgajiem darbiniekiem nekad nav izteicis vēlēšanos tikties ar AAS “/Nosaukums E/” vadošajām amatpersonām.

Debašu runā prokurore norādīja, ka kukulis /pers.A/ dots par divām atšķirīgām darbībām, bet /pers.A/ saņemtie finanšu līdzekļi uzskatāmi par iegūtiem koruptīvu darbību rezultātā, nodrošinot AS “/Nosaukums/” uzvaru SIA “/Nosaukums D/” izsludinātajā iepirkumā par četrus 2TE116 sērijas lokomotīvu iepirkumu, un centieniem panākt, ka AAS “/Nosaukums E/” augstākās amatpersonas nodrošina tikšanos starp AAS “/Nosaukums E/” un AS “/Nosaukums A/” atbildīgajām personām par lokomotīvu remontu.

Pastāvot iepriekš norādītajiem diviem pavisam atšķirīgiem un savstarpēji nesaistītiem kukuldošanas nolūkiem, par katru no sasniegtajiem rezultātiem vajadzēja būt samaksātai konkrētai kukuļa summai. /pers.A/ apsūdzībā nav precizēts, cik liela “Kukuļa” summa viņam nodota par AS “/Nosaukums/” uzvaru lokomotīvu iepirkumā un konkrēti cik liels “kukulis” nodots /pers.A/ par to, ka viņš panāks to, ka AAS “/Nosaukums E/” pasūta lokomotīvu remontus AS “Nosaukums A/”. Tā kā nav konkretizētas summas, kādas būtu nododamas pers.A/, ir secināms, ka pašai apsūdzībai nav skaidrs, par ko tieši pers.B/ ir maksājis pers.A/ 499 500 EUR- par abām iepriekš minētajām darbībām, vai tikai par vienu no tām.

Kukuļa apmēra nekonkretizēšana par katru no /pers.A/ inkriminētajām atšķirīgajām darbībām ir uzskatāma par Kriminālprocesa likuma 20. panta pirmajā daļā paredzēto /pers.A/ tiesību uz aizstāvību būtisks pārkāpums, jo nav iespējams aizstāvēties pret nekonkrētu apsūdzību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 20. panta pirmo daļu, katrai personai, par kuru izteikts pieņēmums vai apgalvojums, ka tā izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, ir tiesības uz aizstāvību, tas ir –tiesības zināt, kāda nodarījuma izdarīšanā to tur aizdomās vai apsūdz, un izvēlēties savu aizsardzības pozīciju.

Tā kā naudu no /pers.B/ /pers.A/ ir saņēmis 2015. gada 6. augustā, tas ir- divus mēnešus pēc līguma par četrus lokomotīvu pirkšanu-pārdošanu noslēgšanas 2015. gada 17. jūnijā, tad var izdarīt secinājumu, ka pers.A/ tiek apsūdzēts par “kukuļa- pateicības”, nevis kukuļa-uzpirkšanas pieņemšanu, jo pēc 2015. gada 6. augusta /pers.A/ zināmu iemeslu dēļ vairs /pers.B/ nekādus “pakalpojumus” nevarēja izdarīt. Tiesa secina, ka /pers.A/ naudu kā privātpersona par /pers.B/ biznesa interešu lobēšanu AAS “/Nosaukums E/” ir saņēmis tajā pašā 2015. gada 6. augustā. Kā privātpersona tāpēc, ka tikai kā privātpersona, nevis kā Latvijas valsts amatpersona- AS “/Nosaukums C/” prezidents /pers.A/ diezgan reāli varēja panākt, ka AAS “/Nosaukums E/” dažādu sankciju un pretsankciju apstākļos turpina sūtīt savas lokomotīves remontam uz AS “/Nosaukums A/”.

Tiesa konstatē, ka /pers.A/ sarunas ar AAS “/Nosaukums E/” augstākajām amatpersonām ir notikušas laika posmā no 2015. gada 16. jūlija līdz 20. jūlijam, un ievērojot to, ka naudas nodošana pers.A/ ir notikusi 2015. gada 6. augustā, tad secināms, ka /pers.A/ tiek apsūdzēts par “kukuļa pateicības” pieņemšanu.

Kā izriet no /pers.A/ izvirzītās apsūdzības, /pers.B/, dodot “kukuli, ir bijuši divi atšķirīgi un savstarpēji nesaistīti nolūki: vispirms panākt AS “/Nosaukums/” uzvaru SIA “/Nosaukums D/” rīkotajā četrus 2TE116 sērijas

dīzeļlokomotīvu iepirkumā, bet otrais /pers.B/ nolūks bijis panākt, lai /pers.A/ veic pārrunas ar AAS “/Nosaukums E/” prezidentu /pers.C/ un pirmo viceprezidentu /pers.D/, lai tiktu noorganizēta tikšanās starp AAS “/Nosaukums E/” un AS “/Nosaukums A/” amatpersonām par lokomotīvu remontu AS “/Nosaukums A/”, un atbilstoša līguma noslēgšanu par šiem pasūtījumiem.

No apsūdzības secināms, ka ir pastāvējuši divi pavisam atšķirīgi un savstarpēji nesaistīti kukuļdošanas nolūki, un līdz ar to, vajadzēja būt noteiktai konkrētai summai par katru /pers.A/ darbību. Taču apsūdzībā nav konkretizēts, kāda summa /pers.A/ ir maksāta par katru no viņa “pakalpojumiem”.

Apsūdzības debašu runā prokurore par 2014. gada 4. augustā notikušo telefonsarunu starp /pers.A/ un /pers.B/ ir izteikusi viedokli, ka minētajā telefonsarunā /pers.B/ ir informējis /pers.A/, ka viņš- /pers.B/, jeb patiesībā AS “/Nosaukums A/”, uzrakstīs oficiālu piedāvājumu SIA “/Nosaukums D/” par vēlēšanos piedalīties lokomotīvu iepirkuma konkursā. No tā prokurore secina, ka /pers.A/ esot bijis informēts par gaidāmo lokomotīvu iepirkumu. Uz šo prokurores viedokli tiesa norāda, ka lietā neatrodas nekāda informācija, kas dotu pamatu uzskatīt, ka /pers.A/ ir aizliegts zināt, ka SIA “/Nosaukums D/” gatavojas iepirkt četras lietotas dīzeļlokomotīvas.

Attiecībā par minēto 2014. gada 4. augusta telefonsarunu, tiesa secina, ka šī telefonsaruna tīri hronoloģiski nevar pierādīt vienošanos starp /pers.A/ un /pers.B/, jo saskaņā ar apsūdzību, vienošanās notikusi laikā no 2014. gada beigām līdz 2015. gada 14. martam. 2014. gada 4. augustā notikušu telefonsarunu tīri hronoloģiski nevar uzskatīt par notikušu 2014. gada beigās.

Bez tam, šo telefonsarunu nevar attiecināt uz lokomotīvu iepirkumu, jo minētajā telefonsarunā ir runa par vilcieniem, nevis dīzeļlokomotīvēm.

Vērtējot prokurores debašu runu, tiesa, atsaucoties uz četrus lokomotīvu iepirkuma konkrētajiem faktiskajiem apstākļiem, norāda, ka /pers.A/ nebija nekādas vajadzības speciāli “Izrādīt labvēlīgu attieksmi”, jo lokomotīvu iepircējs (SIA “/Nosaukums D/”) arī bez /pers.A/ palīdzības spēja panākt absolūti izdevīgu priekš SIA “/Nosaukums D/” lokomotīvu iepirkumu, bet klaji neizdevīgu priekš AS “/Nosaukums/”. Tiesa nesaskata pamatojumu prokurores viedoklim par “labvēlīgu attieksmi” no /pers.A/.

Ir nepārprotami secināms, ka /pers.A/ tiek apsūdzēts tikai un vienīgi par kukuļa- pateicības pieņemšanu, un tāvad viņam ir jāaizstāvas tikai pret šo apsūdzību. Par /pers.B/ izteiktā kukuļa- uzbekšanas piedāvājuma pieņemšanu /pers.A/ nav apsūdzēts, un tāvad /pers.B/ piedāvāto kukuli- uzbekšanu /pers.A/ nav pieņēmis.

/pers.A/ netiek apsūdzēts par to, ka viņš būtu prettiesiski ietekmējis VAS “/Nosaukums C/” Investīciju komitejas un Prezidentu padomes locekļus ar nolūku panākt priekš AS “/Nosaukums/” labvēlīga lēmuma pieņemšanu. Apsūdzības ievaddaļā norādīts, ka /pers.A/ pieņēma kukuli par kādu jau izdarītu “likumīgu darbību” citas personas interesēs, izmantojot savu dienesta stāvokli. Arī apsūdzības debašu runā prokurore divas reizes norādījusi, ka /pers.A/ pieņēmis kukuli par jau izdarītu “likumīgu darbību”. No teiktā tiesa secina, ka apsūdzība uzskata Investīciju komitejā un Prezidentu padomē notikušos koleģiālos balsojumus saistībā ar lokomotīvu iepirkumu par likumīgu un atbilstošu VAS “/Nosaukums C/” un tās meitas sabiedrību interesēm.

No /pers.A/ izvirzītās apsūdzības ir redzams, ka viņš netiek apsūdzēts par lokomotīvu iepirkumā iesaistīto SIA “/Nosaukums D/” darbinieku prettiesisku ietekmēšanu, lai tiktu pieņemts AS “/Nosaukums/” labvēlīgs lēmums.

Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments ir atzinis, ka Kriminālprocesa likuma 20. panta pirmajā daļā ietvertā prasība par apsūdzētās personas tiesību ievērošanu uz aizstāvību apskatāma kopsakarībā ar Kriminālprocesa likuma 405. pantā paredzētām prasībām par apsūdzības saturu, un tieši- apsūdzības saturam jābūt tādām, lai apsūdzētā persona varētu zināt ne tikai to, par kāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanu tā tiek apsūdzēta, bet arī, konkrēti kādas darbības šai personai tiek inkriminētas uzrādītās apsūdzības ietvaros (Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2009. gada 21. oktobra lēmums lietā SKK-520/2009). Minētais nosacījums ietver sevī prasību par apsūdzības konkrētību.

Apsūdzībai ir jābūt tādai, kas pilnībā ļauj izprast lietas būtību, nemeklējot papildus izskaidrojumus krimināllietas materiālos (Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2012. gada 4. jūnija lēmums lietā SKK-8/2012).

Pirms lēmumu pieņemšanas VAS “/Nosaukums C/” Investīciju komitejā un Prezidentu padomē, jautājums par lokomotīvu iepirkumu ir skatīts VAS “/Nosaukums C/” Finanšu komitejā 2015. gada 12. jūnijā, un Finanšu komiteja ir nolēmusi piekrist SIA “/Nosaukums D/” valdes 2015. gada 3. jūnija lēmumam par lokomotīvu iegādi un kredītsaistību ņemšanu 8 330 000 EUR apmērā. No VAS “/Nosaukums C/” Finanšu komitejas 2015. gada 12. jūnija sēdes protokola Nr.19/2015 redzams, ka pirms piekrišanas došanas lokomotīvu iepirkumam un kredītsaistību ņemšanai, jautājums ir vispirms izskatīts VAS “/Nosaukums C/” Finanšu komitejā.

Krimināllietas 6. sējuma 149. lapā atrodas VAS “/Nosaukums C/” Finanšu komitejas sēdes 2015. gada 12. jūnija protokola Nr.19/2015 kopija, un no protokola kopijas redzams, ka viens no izskatāmajiem jautājumiem sēdē ir bijusi SIA “/Nosaukums D/” valdes priekšsēdētājas /pers.H/ informācija par sarunu procedūras bez publikācijas “Četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegāde” rezultātiem un SIA “/Nosaukums D/” valdes lēmumu pieņemšanu.

VAS “/Nosaukums C/” Finanšu komiteja vienbalsīgi balsojot, ir nolēmusi piekrist SIA “/Nosaukums D/” 2015. gada 3. jūnija valdes sēdes lēmuma “Par sarunu procedūras bez publikācijas “Četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegāde” rezultātu apstiprināšanu un līguma noslēgšanu” 2. punktam un attiecīgi četru 2TE116 sērijas lietotu dīzeļlokomotīvu iegādei un kredītsaistību ņemšanai 8 330 000 EUR apmērā.

Tiesas sēdē tika nopratināti VAS “/Nosaukums C/” Finanšu komitejas locekļi: /pers.I/, /pers.M/ un /pers.H/, un visi minētie liecinieki liecināja, ka lēmumu par lokomotīvu iegādi Finanšu komiteja ir pieņēmusi neviena neietekmēta, objektīvi un rūpīgi izvērtējot iepirkuma procedūru un SIA “/Nosaukums D/” valdes pieņemto lēmumu. Ar pers.A/ neviens no viņiem lokomotīvu iegādi nav apspriedis, kā arī /pers.A/ ne ar vienu no viņiem nav apspriedis, un nekādā veidā /pers.A/ nav ietekmējis nevienu Finanšu komitejas locekli, lai tiktu pieņemts priekš AS “/Nosaukums/” labvēlīgs lēmums.

Liecinieks /pers.I/, /Nosaukums C/ viceprezidents finanšu jautājumos, ir liecinājis, ka viņš bijis arī /Nosaukums C/ Finanšu komitejas priekšsēdētājs. Finanšu komiteja pārrauga un koordinē naudas plūsmas VAS "/Nosaukums C/" koncernā, tāpēc bijusi nepieciešama Finanšu komitejas piekrišana kredīta ņemšanai lokomotīvu iepirkumam. Finanšu komiteja vērtē iespējas, kā iepirkumu maksimāli izdevīgāk nofinansēt.

Lieciniece /pers.M/- Finanšu komitejas locekle un vienlaikus VAS "/Nosaukums C/" Ekonomikas direktore, ir liecinājusi, ka jautājums par kredīta ņemšanu un SIA "/Nosaukums D/" budžeta grozīšanu ir skatīts VAS "/Nosaukums C/" Finanšu komitejā. Izvērtējot SIA "/Nosaukums D/" 2013. un 2014. gada finanšu rādītājus, Finanšu komiteja ir secinājusi, ka var ļaut SIA "/Nosaukums D/" ņemt kredītu lokomotīvu iegādei.

Lieciniece SIA "/Nosaukums D/" valdes priekšsēdētāja /pers.H/ ir liecinājusi, ka lokomotīvu iepirkums ir bijis ekonomiski pamatots, un balstījies uz SIA "/Nosaukums D/" iepriekš izstrādāta 2TE116 lokomotīvu iegādes pamatojuma, kas nodots arī VAS "/Nosaukums C/" Finanšu komitejas un Investīciju komitejas rīcībā, kad abas komitejas izvērtēja šo iepirkumu.

Līdz ar to, ir apstiprinājusies /pers.A/ liecība par to, ka pirms VAS "/Nosaukums C/" Investīciju komitejas 2015. gada 16. jūnija sēdes, jautājums par lokomotīvu iepirkumu ir bijis saskaņots ar VAS "/Nosaukums C/" Iepirkumu biroju, izvērtēts VAS "/Nosaukums C/" Finanšu daļā un izskatīts VAS "/Nosaukums C/" Finanšu komitejā, kur saņēmis vienbalsīgu atbalstu. Minētajā Finanšu komitejas sēdē /pers.A/ nav piedalījies, jo viņš nav bijis tās loceklis. No VAS "/Nosaukums C/" viceprezidentiem Finanšu komitejas sēdē piedalījies tikai VAS "/Nosaukums C/" valdes loceklis /pers.I/, jo tieši viņa kompetencē bija VAS "/Nosaukums C/" finanšu jautājumi.

/pers.A/ amata aprakstā ir norādīts, ka viņa darbavietas struktūrvienība ir Prezidentu padome, viņa amats ir prezidents, un šī amata mērķis ir VAS "/Nosaukums C/" un no tā atkarīgo sabiedrību vispārējā, un šī amata mērķis ir VAS "/Nosaukums C/" un atkarīgo sabiedrību vispārējā un komercdarbības organizatoriskā vadība, VAS "/Nosaukums C/" interešu pārstāvēšana starptautiskajās organizācijās. Viņa kā VAS "/Nosaukums C/" prezidenta amata pienākumi ir organizēt un vadīt Prezidentu padomes darbu un VAS "/Nosaukums C/" koncerna vispārējās vadības komitejas darbu, pārraudzīt Personāla, Komunikācijas, Drošības, Ārējo sakaru direkcijas, Iekšējā audita un projektu vadības daļu realizētās politikas uzraudzība un citi pienākumi.

/pers.A/ kā VAS "/Nosaukums C/" prezidenta amata apraksts atrodas krimināllietas 6. sējuma 136. lapā, un šajā aprakstā ir uzskaitīti visi /pers.A/ kā VAS "/Nosaukums C/" Prezidenta amata pienākumi.

Līdz ar to, ir apstiprinājusies /pers.A/ liecība par to, ka viņa kā VAS "/Nosaukums C/" prezidenta atbildības joma bijusi tikai VAS "/Nosaukums C/" vispārējā vadība, bet VAS "/Nosaukums C/" budžeta, investīciju un iepirkumu jautājumi nav bijuši viņa kompetencē. Tāpat, /pers.A/ kompetencē nav bijis atkarīgo kapitālsabiedrību lokomotīvu un vagonu parka tehniskā stāvokļa uzraudzība.

No lēmuma par /pers.A/ saukšanu pie kriminālatbildības izriet, ka /pers.A/ ir apsūdzēts arī par to, ka viņš, ņemot vērā, ka viņa kā VAS "/Nosaukums C/" prezidenta atbildībā saskaņā ar Prezidentu padomes nolikumu bija ārējo sakaru un komunikācijas ar ārējo vidi jautājumi, viņa

ilgo darba attiecību laikā, pildot savus amata pienākumus, bija izveidojušās ļoti labas attiecības ar AAS “/Nosaukums E/” augstākajām amatpersonām- prezidentu /pers.C/ un pirmo viceprezidentu /pers.D/, panāks pasūtījumu piegādi no AAS “/Nosaukums E/” AS “/Nosaukums A/”, kuras lielākais akcionārs bija AS “/Nosaukums/”, konkrēti- sarunu ceļā ar abām minētajām amatpersonām panāks, ka AAS “/Nosaukums E/” augstākās amatpersonas noorganizē tikšanos starp AAS “/Nosaukums E/” un AS “/Nosaukums A/” atbildīgajām personām par lokomotīvu remontu, un par to, ka AAS “/Nosaukums E/” turpina piegādāt savas lokomotīves remontēšanai AS “/Nosaukums A/”, un noslēdz attiecīgus līgumus par šiem pasūtījumiem.

Attiecībā par mantiska labuma pieņemšanu no /pers.A/ puses, tiesa konstatē, ka Krimināllikuma 320. panta 3. daļā ir paredzēta kriminālatbildība “valsts amatpersonai”, kura pati vai ar starpnieka palīdzību ir izdarījusi kādu likumīgu vai nelikumīgu darbību vai pieļautu bezdarbību, izmantojot savu dienesta stāvokli, taču /pers.A/ kā Latvijas valsts amatpersona nekādus obligāti izpildāmus rīkojumus AAS “/Nosaukums E/” augstākajām amatpersonām attiecībā par lokomotīvu remontēšanu tajā vai citā remonta rūpnīcā, vispār nevar dot. Lietā nav noskaidrots neviens kukuļdošanas- kukuļņemšanas starpnieks.

No vairāku liecinieku, tai skaitā /pers.E/, liecībām izriet, ka bijis publiski zināms, ka /pers.A/ ir personiskas, vai pat radniecīgas attiecības ar AAS “/Nosaukums E/” augstākajām amatpersonām, un tāvad tiesa secina, ka tikai pateicoties šīm savām draudzīgajām attiecībām, /pers.A/ varējis “aizlikt labu vārdu” par to, lai AAS “/Nosaukums E/” arī pretkrievisko sankciju apstākļos turpinātu sūtīt savas lokomotīves remontēšanai uz AS “/Nosaukums A/”.

/pers.A/ amati VAS “/Nosaukums C/” nedeva viņam nekādas oficiālas tiesības vai pilnvaras jebkādu lēmumu pieņemšanā AAS “/Nosaukums E/”, kā arī nepiešķīra nekādas tiesības un oficiālas pilnvaras darboties AS “/Nosaukums A/” interesēs.

/pers.B/ 2019. gada 29. novembra tiesas sēdē ir detalizēti izklāstījis iemeslus, kuru dēļ viņš nodevis iepriekš minēto naudas summu /pers.A/, un konkrēti- /pers.B/ /pers.A/ palīdzību esot uzskatījis par biznesa pasaulē ierasto interešu lobēšanu, par kuru esot arī pieņemts maksāt komisijas maksu. /pers.A/ nekad nav prasījis nekādas dāvanas nodošanai tālāk kādām Krievijas valsts amatpersonām, un priekš sevis arī nekad /pers.A/ neko nav prasījis.

Arī /pers.G/, kurš kopš 2014. gada ir strādājis AS “/Nosaukums/” kā lokomotīvu virziena vadītājs, savās liecībās ir apstiprinājis, ka AAS “/Nosaukums E/” pārtraucot sadarbību ar AS “/Nosaukums A/”, rūpnīcai radušās finansiālas problēmas, un šīs problēmas /pers.B/ plānojis risināt, cenšoties atgūt pasūtījumus lokomotīvu remontam no AAS “/Nosaukums E/” ar /pers.A/ starpniecību. Konkrēti /pers.B/ esot teicis, ka ir iespēja rūpnīcas finansiālās problēmas atrisināt “caur .pers.A/ kunga sievu”, kas ir /pers.C/ radniece.

Lietas materiālos ir atrodamas ziņas, kuras apstiprina AAS “/Nosaukums E/” pasūtījumu būtisko lomu AS “/Nosaukums A/” darbības nodrošināšanai:

-AS “/Nosaukums A/” 2014. gada 3. marta vēstules kopija Ārkārtas pilnvarotajam Krievijas Federācijas vēstniekam Latvijas Republikā /pers.AN/ (2. sējuma 53. lapa, tulkojums 54. lapa), kurā izteikta pateicība

vēstniekam par palīdzību AAS “/Nosaukums E/” pasūtījumu saņemšanā, neraugoties uz ilgstošo finanšu krīzi pasaulē;

-kā arī AS “/Nosaukums A/” 2014. gada 27. marta vēstules kopija, kas adresēta AAS “/Nosaukums E/” (2. sējums 78. lapa, tulkojums 79. lapa), kurā ietvertās ziņas uzskatāmi pierāda, AS “/Nosaukums A/” ievērojamo atkarību no AAS “/Nosaukums E/” pasūtījumiem, proti- 60% no visiem pasūtījumiem rūpnīcai nākuši tieši no AAS “/Nosaukums E/”;

-AAS “/Nosaukums E/” prezidenta /pers.C/ 2014. gada 12. februāra vēstules Nr.IZEJ-2161 kopijā (2. sējums 50. lapa, tulkojums 2. sējuma 51. lapa), adresēta Ārkārtas un pilnvarotajam Krievijas Federācijas vēstniekam Latvijas Republikā /pers.AN/, apstiprina, ka AAS “/Nosaukums E/” daudzu gadu garumā ir sekmīgi sadarbojies ar AS “/Nosaukums A/” dīzeļlokomotīvu remontdarbu veikšanā;

-AAS “/Nosaukums E/” reģionālās filiāles 2014. gada 14. marta vēstules Nr.IZEJ-2781/CT, kas adresēta AS “/Nosaukums A/”, kopijā (2. sējums 58. lapa, tulkojums 2. sējums 59. lapa), kurā teikts, ka lai uz 2014. gadu noslēgtu līgumu, nepieciešams AAS “/Nosaukums E/” Cenu komisijā apstiprināt norādīto dīzeļlokomotīvu remonta izmaksas;

-AS “/Nosaukums A/” 2014. gada 16. augusta vēstules, kura adresēta AAS “/Nosaukums E/” filiālei, kopijā (2. sējums 141. lapa, tulkojums 2. sējums 143. lapa) norādītās ziņas apstiprina, ka pat 2014. gadā AAS “/Nosaukums E/” ir turpinājis sadarboties ar AS “/Nosaukums A/” lokomotīvu remontēšanā, bijis paredzēts pasūtīt vienpadsmit dīzeļlokomotīvu sekciju remontu 2014. gadā;

-AS “/Nosaukums A/” 2015. gada 10. aprīļa vēstules AAS “/Nosaukums E/” viceprezidentam /pers.AO/ (2. sējums 117. lapa), kalpo kā pierādījums tam, ka 2015. gada aprīlī AS “/Nosaukums A/” ir lūgusi AAS “/Nosaukums E/” turpināt lokomotīvu remontus AS “/Nosaukums A/”, un norāda, ka joprojām nav saņemts no AAS “/Nosaukums E/” apstiprinājums iepriekš nosūtītajām remontu izmaksām.

Bez tam, šīs vēstules saturs apliecina arī to, ka starp AS “/Nosaukums A/” un AAS “/Nosaukums E/” ir notikusi sarakste par pasūtījumu iegūšanu, un šo saraksti /pers.A/ ir nodevis /pers.C/.

No lietā esošajiem dokumentiem, un saraksti starp AS “/Nosaukums A/” un AAS “/Nosaukums F/”, tiesa secina, ka AS “/Nosaukums A/” pastāvēšana ir bijusi apdraudēta bez AAS “/Nosaukums E/” pasūtījumiem. Tāpat tiesa uzskata par pierādītu to, ka pirms /pers.A/ tikšanās ar /pers.C/ ir notikusi sarakste starp AS “/Nosaukums A/” un AAS “/Nosaukums E/”, un ka /pers.A/ šo vēstuli kopā ar citām jau minētajām vēstulēm 2015. gada 16. jūlijā ir nodevis /pers.C/.

Būtiski ir arī tas, ka šīs vēstules kopija tika atrasta un izņemta /pers.A/ darba kabinetā 2015. gada 6. augusta kratīšanas laikā. Šādas AS “/Nosaukums A/” vēstules, kas adresēta AAS “/Nosaukums E/” prezidentam /pers.C/, atrašanās /pers.A/ darba kabinetā, papildus apstiprina faktu, ka šī sarakste tiešām ir bijusi nodota /pers.A/, un bijusi viņa rīcībā. No tā secināms, ka arī jau pirms /pers.A/ satikšanās ar /pers.C/, AS “/Nosaukums A/” ir centusies panākt pasūtījumus no AAS “/Nosaukums E/” AS “/Nosaukums A/”.

/pers.B/ 2019. gada 29. novembra tiesas sēdē ir izklāstījis iemeslus naudas summas nodošanai /pers.A/, tas ir- /pers.B/ /pers.A/ palīdzību viņam, esot uzskatījis par biznesa pasaulē ierastu interešu lobēšanu, un par šādiem privātiem pakalpojumiem ir pieņemts maksāt komisijas

maksu. /pers.A/ nekad nav prasījis nekādas dāvanas, lai nodotu tālāk vēl kādām Krievijas valsts amatpersonām vai kur citur.

Uzmanība pievēršama arī 2016. gada 22. februāra ekspertīzes atzinumā par komplekso skaņu ierakstu ekspertīzi (6. sējums lietas 5.-21. lapa) veiktajam audio ieraksta atšifrējumam, kurā lasāma 2015. gada 15. jūlija saruna starp /pers.A/ un /pers.B/. No šī atšifrējuma redzams, ka /pers.B/ ir vērsies pie /pers.A/ vairāku jautājumu sakarā, vispirms par dīzeļlokomotīvu remontēšanu AS “/Nosaukums A/”, kā arī par atlīdzības samazināšanu /pers.A/.

Jautājumā par remonta pasūtījumu trūkumu AS “/Nosaukums A/”, būtiskas ir bijušas /pers.A/ tuvās personiskās attiecības ar dažādām augsta līmeņa AAS “/Nosaukums E/” amatpersonām, un proti- /pers.A/ tika lūgts lobēt /pers.B/ personiskās biznesa intereses.

No /pers.B/ telefonsarunām ar /pers.A/, un personiskām abu sarunām ir skaidrs, ka 2015. gada 15. jūlija sarunas bijušas veltītas vienīgi tam, lai AAS “/Nosaukums E/” turpinātu sūtīt savas lokomotīves remontēšanai uz AS “/Nosaukums A/”. /pers.B/ nav plānojis maksāt /pers.A/ no naudas par lokomotīvu pārdošanu, jo tas nav juridiski iespējams. /pers.A/ ir maksāta /pers.B/ personiskā nauda, kuru viņš saņēmis kā dividendes no AS “/Nosaukums B/”, un no šīs naudas ir samaksāti visi nodokļi.

Lietā nav strīda par to, ka 2014. -2015. gadā /pers.A/ ir bijis Latvijas valsts amatpersona- VAS “/Nosaukums C/” prezidents un valdes priekšsēdētājs. Tomēr ir jānorāda, ka amatpersonas statusa esamība pati par sevi nav pietiekams iemesls, lai personas darbībās konstatētu noziedzīga nodarījuma izdarīšanu valsts institūciju dienestā.

Kriminālatbildības vienīgais juridiskais pamats ir noziedzīga nodarījuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā.

No apsūdzībā aprakstītām /pers.A/ darbībām neveidojas Krimināllikuma 320. panta trešās daļas objektīvās puses pazīmes, jo ar /pers.A/ darbībām netiek aizskartas valsts dienesta normālas darbības intereses. Vedot sarunas ar AAS “/Nosaukums E/” augstākajām amatpersonām, /pers.A/ nekādā gadījumā nav izmantojis savu dienesta stāvokli.

Lai personu sauktu pie kriminālatbildības un sodītu par “kukuļa-pateicības” pieņemšanu lielā apmērā, ir jāizpildās vairākiem obligātiem priekšnoteikumiem, tas ir- jākonstatē, ka:

- materiālo vērtību pieņem valsts amatpersona saistībā ar savu dienesta pienākumu veikšanu;

- materiālā vērtība tiek pieņemta par kādu likumīgu vai nelikumīgu jau izdarītu darbību vai pieļautu bezdarbību;

- pieņemtā materiālā vērtība domāta šai valsts amatpersonai, vai arī jebkurai citai personai. (Hamkova D. Komentārs Krimināllikuma 320. pantam. Grāmata: U.Krastiņš, V.Liholaja, D.Hamkova “Krimināllikuma komentāri”. Trešā daļa (XVIII-XXV). Otrais papildinātais izdevums. Rīga Tiesu namu aģentūra, 2019.)

Latvijas Republikas Augstākā tiesa attiecībā uz valsts amatpersonu izdarītiem noziegumiem ir norādījusi, ka likuma griba ir aizsargāt valsts intereses kā valsts pārvaldē, tā saimnieciskajā darbībā. Tāpēc neatkarīgi no tā, kā laika gaitā mainās valsts ietekmes formas mantas un īpašuma pārvaldīšanā, likuma mērķis ir noteikt to amatpersonu atbildību, kam valsts deleģējusi veikt kontroli pār valsts mantas, tai skaitā arī valsts kapitāldaļu un akciju pārvaldīšanu.

No šīs Augstākās tiesas atziņas secināms, ka valsts amatpersona /pers.A/ nav saukts pie atbildības par to, ka viņš veicis kādas likumam neatbilstošas darbības, un attiecīgajā laikā bijusi arī valsts amatpersona, bet gan tādēļ, ka viņš, kā valsts amatpersona, kurai piešķirta zināma daļa no valsts varas, šīs “daļas” ietvaros ir rīkojusies neatbilstoši likumam.

Šis Augstākās tiesas secinājums sasaucas ar Krimināllikuma 316. pantā ietvertās valsts amatpersonas legāļdefinīcijas kodolu, un tieši- tajā (kodolā) uzsvars tiek likts uz personas kā valsts varas pārstāvja veiktajām funkcijām. No iepriekš teiktā tiesa secina, ka tieši šo funkciju konstatēšanas gadījumā persona ir atzīstama par valsts amatpersonu krimināltiesiskā nozīmē.

Kukuļņemšanas objektīvo pusi raksturojošais nosacījums, ka “kukuļa pieprasīšana, izspiešana vai pieņemšana notiek, valsts amatpersonai izmantojot savu dienesta stāvokli”, nozīmē to, ka valsts amatpersonai ir jāveic kāda no tām ekskluzīvajām izņēmuma funkcijām, kuras tai kā valsts varas pārstāvim ir uzticētas, jo tikai šo ekskluzīvo funkciju ietvaros var tikt aizskartas ar likumu aizsargātās intereses, un konkrēti- valsts un pašvaldību institūciju, kā arī valsts iestāžu normāla darbība.

Profesore V.Liholaja, izstrādājot tiesu prakses apkopojumu krimināllietās par Krimināllikuma 320.-323. pantos paredzētajiem noziegumiem, ir norādījusi, ka apsūdzībā ir norādāmas konkrētas tās darbības, ko amatpersona ir izdarījusi, izmantodama savu dienesta stāvokli. Šī atziņa izteikta V.Liholajas pētījumā “Tiesu prakse krimināllietās pēc Krimināllikuma 320., 321., 322., 323. pantiem, Latvijas Republikas Augstākā tiesa, 2014./2015.gads.

Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvencijas, kuras 15. pants Latvijai kā ANO dalībvalstij uzliek pienākumu kriminalizēt kukuļošanu, un šīs konvencijas ieviešanas vadlīnijās ir skaidrots, ka materiālās vērtības, mantiska vai citāda rakstura labumi valsts amatpersonai tiek doti par tādas vai citas darbības veikšanu savu oficiālo pienākumu ietvaros, vai arī par atturēšanos no šādām darbībām. Konvencijā tiek uzsvērts, ka kukulim, vai kādai nepamatotai priekšrocībai, ir jābūt sasaistītai ar amatpersonas pienākumiem.

Līdz ar to, lai ar Krimināllikumu tiktu aizsargāta valsts institūciju normāla darbība, valsts amatpersonai “kukulis” vai cita veida atlīdzība ir jāpieņem saistībā ar amatpersonas pienākumu izpildi valsts dienestā.

Kā jau iepriekš norādīts, nauda /pers.A/ tika nodota kā atlīdzība par sarunu vešanu ar AAS “/Nosaukums E/” amatpersonām par turpmāku lokomotīvu remonta pasūtījumu saņemšanu remontam AS “/Nosaukums A/”. Ja /pers.A/ šīs sarunas ar AAS “/Nosaukums E/” amatpersonām būtu vedis kā valsts amatpersona – VAS “/Nosaukums C/” prezidents, izmantojot savas amata pilnvaras, tad tādā gadījumā sabiedrības izpratne par valsts amatpersonu rīcību un valsts varas funkcionēšanu tiktu bojāta, un tiktu sekmēts tiesību nihilisms un korupcijas riska pieaugšana. Tomēr, spriedumā atkārtoti uzsvērts, ka /pers.A/ sarunas veda ar AAS “/Nosaukums E/” amatpersonām kā privātpersona, jo sarunu vešana ar “/Nosaukums E/” amatpersonām, ir sevišķi par labu kādām “trešajām” personām nekad nav ietilpusi /pers.A/ kā VAS “/Nosaukums C/” prezidenta amata kompetencē.

/pers.A/ kā VAS “/Nosaukums C/” prezidenta amata pienākumos nevar ietilpt, un arī neietilpst lēmumu pieņemšana AAS “/Nosaukums E/”. Šajā Krievijas uzņēmumā /pers.A/ nekad nav bijis nekāds amats, un nav

bijušas nekādas tiesības pieņemt jebkādus lēmumus AAS “/Nosaukums E/” vārdā. Līdz ar to, ir acīmredzami, ka attiecībā uz /pers.A/ nevar piemērot kukuļņemšanas tiesisko sastāvu, konkrēti- pieņemot atlīdzību par tādiem lēmumiem, kurus naudas devēja /pers.B/ interesēs varēja pieņemt tikai un vienīgi AAS “/Nosaukums E/” amatpersonas.

Turpinot tēmu par /pers.B/ biznesa interešu pārstāvēšanu privātās sarunās ar AAS “/Nosaukums E/” amatpersonām, tiesa ievēro, ka arī šādas sarunas nekādā veidā neietilpst /pers.A/ kā VAS “/Nosaukums C/” prezidenta amata pienākumos. Tātad var secināt, ka /pers.A/ AAS “/Nosaukums E/” ir pārstāvējis /pers.B/ un viņam piederošo uzņēmumu intereses nevis kā valsts amatpersona, bet gan kā privātpersona. Vedot pārrunas ar AAS “/Nosaukums E/” amatpersonām, /pers.A/ nav pildījis savus amata pienākumus, un nav izmantojis savas amata pilnvaras.

VAS “/Nosaukums C/” valdes loceklis un /pers.J/ tiesas sēdē ir liecinājis, ka AAS “/Nosaukums E/” prezidentu un viceprezidentu sazināt ir ļoti grūti, faktiski neiespējami, viņiem ir sekretāres un padomnieki. Ja /pers.A/ zvana /pers.C/ vai /pers.D/, viņi vienmēr ir aizņemti. /pers.A/ atzvanīja vienmēr. Citiem zvanītājiem neatzvanīja vispār.

/pers.I/, kurš ieņēma VAS “/Nosaukums C/” valdes locekļa amatu un viceprezidenta amatus, tiesas sēdē liecināja, ka pat VAS “/Nosaukums C/” amatpersonām sazināties ar V./pers.C/ vai /pers.D/ ir grūtības. Lieciniekam nav ne /pers.C/, ne /pers.D/ telefona numuru. Toties /pers.A/ varēja pazvanīt un viņam atbildēja.

Lieciniece /pers.R/, AS “/Nosaukums/” juriste un valdes locekle ir liecinājusi, ka /pers.A/ sarunas ar AAS “/Nosaukums E/” amatpersonām /pers.C/ un /pers.D/ noteikti esot varējis vest nesaistīti ar savu VAS “/Nosaukums C/” amatpersonas statusu, un vienīgi pateicoties /pers.A/ radnieciskajām saitēm būtu iespējams kaut kādā veidā ietekmēt /pers.C/ attiecībā par AAS “/Nosaukums E/” pasūtījumu nodrošināšanu AS “Nosaukums A/”. Vēl /pers.R/ ir liecinājusi, ka ir absurdi domāt, ka /pers.A/ ir kaut kādas spējas kā Latvijas valsts amatpersonai ietekmēt tāda gigantiska uzņēmuma kā AAS “/Nosaukums E/” amatpersonas. AS “/Nosaukums/” iekšienē radusies ideja par to, ka varētu vērsties pie /pers.A/ ar mērķi, lai viņš, izmantojot savas radnieciskās attiecības ar /pers.C/, un saprotot, kā viss notiek Krievijā, kur visu nosaka personiskas attiecības un sakari, radies plāns, lai AS “/Nosaukums/” vērstos pie /pers.A/ kunga, lai viņš izmantotu savus personiskos sakarus un pa tiešo izietu uz /pers.C/.

Liecinieks /pers.AP/, kurš līdz 2012. gada nogalei ieņēma “Nosaukums M/” ģenerāldirektora amatu, kas ir identisks VAS “/Nosaukums C/” prezidenta amatam, ir liecinājis, ka viņam kā “/Nosaukums M/” ģenerāldirektoram pat nav bijusi iespēja runāt ar AAS “/Nosaukums E/” vadošajām amatpersonām, līdz kamēr /pers.A/ personiski iepazīstinājis viņu ar tām. Bez tam liecinieks liecinājis, ka tieši /pers.A/ ir palīdzējis viņam- /pers.AP/- satikties ar /pers.C/, un beidzot ar viņu- /pers.AP/- kāds no AAS “/Nosaukums E/” vispār runāja.

Liecinieks /pers.AR/, kurš strādāja VAS “/Nosaukums C/” par /pers.A/ šoferi, liecināja tiesas sēdē, ka /pers.A/ un /pers.C/ vienojušas īpaši draudzīgas attiecības, un /pers.A/ lieciniekam esot stāstījis, ka viņiem ir ļoti labas, draudzīgas attiecības, viņi bieži apmeklējuši futbola spēles, /pers.C/ esot liels futbola kluba “Lokomotiv” līdzjutējs, un ka Soču olimpiādē abi kopīgi skatījušies sporta sacensības.

Jāņem vērā arī tas, ka žurnāla "Klubs" 2015. gada jūlija numurā bijusi plaša intervija ar /pers.A/, kurā viņš atklājis detaļas par savām privāti labajām attiecībām ar /pers.C/. Šajā intervijā /pers.A/ ir izteicies, ka viņš bijis pie /pers.C/ uz viņa 60 gadu jubileju.

Tāpat, intervijā /pers.A/ ir apstiprinājis, ka ir piedalījies lobēšanā un sarunu vešanā ar Latvijas Republikas Ārlietu ministriju, lai /pers.C/ netiktu iekļauts sankciju sarakstā. Viņu- /pers.A/- katru gadu aicina uz AAS "/Nosaukums E/" gada nobeiguma valdes sēdi, un šajās sēdēs viņš piedalās jau vairākus gadus. /pers.A/ /pers.C/ zvanot tikai tad, kad ir īpaša situācija, jo /pers.C/ darba grafiks ir saplānots pa sekundēm. Svarīgi ir tas, ka šo informāciju /pers.A/ ir izpaudis laikā, kad šis kriminālprocess vēl pat nav bijis uzsākts, līdz ar to, tiesa atzīst, ka /pers.A/ un /pers.C/ labās personiskās attiecības nav nekāds izdomājums, kas sacerēts aizstāvības vajadzībām, bet gan patiesība, kas kļuva publiski zināma vēl pirms šī kriminālprocesa uzsākšanas. Līdz ar to, nav pamata uzskatīt, ka /pers.A/ un /pers.C/ labās savstarpējās attiecības būtu izdomājums aizstāvības vajadzībām, bet gan patiesība.

Vēl bez tam, intervijā žurnālam "Klubs" /pers.A/ ir vairākkārt norādījis, ka viņu noklausās, un šajā sakarā būtu uzdodams jautājums- vai ir ticami, ka /pers.A/, zinot, ka viņu noklausās, būtu ielaidies koruptīvās attiecībās ar /pers.B/, būtu pa telefonu un klātienē apspriedis jautājumu par kukuļa pieņemšanu. Konkrētajā situācijā, kad /pers.A/ zināja, ka viņu noklausās, apspriest jautājumu par kukuļa pieņemšanu būtu priekš /pers.A/ pārāk mulķīgi, un neadekvāti viņa augstajam ieņemamajam amatam.

Krimināllietas ietvaros nopratināto liecinieku liecības apstiprina to, ka /pers.A/ kā Latvijas valsts amatpersonas pilnvarās neietilpa tiesības dot jebkādus norādījumus AAS "/Nosaukums E/" augstākajām amatpersonām, un viņa- /pers.A/- valsts amatpersonas statuss kontaktos ar /pers.C/ un /pers.D/ faktiski nav noteicis neko.

Ir ņemama vērā arī VAS "/Nosaukums C/" viceprezidenta /pers.K/ 2015. gada 6. novembra izziņa Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam Nr.DV-6.5.1./501-2015 (6. sējuma lietas 117. lapa), kura apstiprina, ka /pers.A/ tikšanās ar /pers.C/ un /pers.D/ nav notikusi viņa amata pienākumu pildīšanas ietvaros. Minētajā VAS "/Nosaukums C/" izziņā ir norādīts, ka 2015. gada 4.-5. augustā, kad /pers.A/ ticies ar /pers.D/, VAS "/Nosaukums C/" nav bijusi ieplānota tikšanās starp /pers.A/ un AAS "/Nosaukums E/" pārstāvjiem. Šis fakts norāda uz to, ka /pers.B/ interešu atbalstīšana tikusi veikta privātu attiecību ietvaros, un nekādā ziņā nebija saistīta ar /pers.A/ amatpersonas statusu un amata pienākumu pildīšanu VAS "/Nosaukums C/".

Bez tam, to, ka pati /pers.A/ tikšanās ar /pers.B/ ir bijusi privāta, pierāda lietā esošā 2015. gada 10. augusta Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas izziņa Nr.03-04/3159 (lietas 6. sējuma lietas 138. lapa) par to, ka VAS "/Nosaukums C/" valdes priekšsēdētājs /pers.A/ nav paziņojis Satiksmes ministrijai par došanos komandējumā 2015. gada 6. augustā. No tā secināms, ka /pers.A/ uz tikšanos ar /pers.B/ 2015. gada 6. augustā ir devies savās privātās darīšanās.

/pers.A/ liecībās tika skaidrots, ka 2015. gada 16. jūlijā /pers.A/ ir devies uz Eiropas dzelzceļu vadītāju tikšanos Lisabonā, kur ārpus komandējuma ietvaros pildāmajiem pienākumiem, esot nolēmis tikties ar /pers.C/, konkrēti- viņš nākamajā dienā pēc Lisabonas tikšanās noslēguma

ir privāti saticies ar /pers.C/ un nodevis viņam dokumentus- iepriekšējo saraksti starp AS “/Nosaukums A/” un “Nosaukums E/”, šo saraksti viņam jau iepriekš nodevis /pers.B/. Privātās tikšanās laikā viņš palūdzis, lai AAS “/Nosaukums E/” amatpersonas iedziļinās jautājumā par iespēju remontēt AAS “Nosaukums E/” lokomotīves AS “/Nosaukums A/”.

Lai paātrinātu jautājuma par lokomotīvu remontiem AS “/Nosaukums A/”, iespējami ātrāku atrisināšanu, viņš- /pers.A/- apsolījis /pers.B/ pārrunāt par iespējamiem AAS “/Nosaukums E/” pasūtījumiem arī ar /pers.C/ vietnieku /pers.D/. 2015. gada 3. vai 4. augustā Maskavā privātu vakariņu laikā ar /pers.D/ vēlreiz izteicis viņam priekšlikumu par AAS “/Nosaukums E/” iespējamo izdevīgo sadarbību ar AS “/Nosaukums A/” un nodevis /pers.D/ pirms tam notikušo AS “/Nosaukums A/” saraksti ar AAS “/Nosaukums E/”. /pers.D/ solījis organizēt nepieciešamās savu padoto tikšanās šī jautājuma tālākai risināšanai ar AS “/Nosaukums A/” pārstāvjiem.

Šī privātā tikšanās ir bijusi tiešā saistībā ar AAS “/Nosaukums E/” pasūtījumu trūkumu AS “/Nosaukums A/”. To apstiprina 2015. gada 5. augusta telefonsarunas starp /pers.A/ un /pers.B/ atšifrējums Nr.2311, un šajā atšifrējumā lasāms, ka /pers.A/ piekrīt /pers.B/ piedāvājumam pakavēties un pārrunāt sarunu rezultātus Maskavā par AAS “/Nosaukums E/” lokomotīvu remontiem AS “/Nosaukums A/”. /pers.A/ sarunas gaitā ir izteicies, ka “es tev pastāstīšu, ko es tur saplāpāju Maskavā. Nu, parunāt vajag, jā”. (Citāts no sarunas atšifrējuma lietas 16. sējumā, sākot ar 143. lietas lapu, tulkojums latviešu valodā līdz 149. lapai ieskaitot).

Tiesa uzskata par pierādītu to, ka /pers.B/ ir vērsies pie /pers.A/ pēc palīdzības saistībā ar AAS “/Nosaukums E/” lokomotīvu remontiem AS “/Nosaukums A/” tikai un vienīgi pamatojoties uz /pers.A/ tuvajām personiskajām attiecībām (ārpus darba attiecībām) ar AAS “/Nosaukums E/” prezidentu /pers.C/, un citām AAS “/Nosaukums E/” amatpersonām.

/pers.B/ ir liecinājis, ka /pers.A/ varējis vienkārši piezvanīt /pers.C/ un atrisināt jebkuru jautājumu, un viņš- /pers.B/- ir samaksājis /pers.A/ par to, ka viņš panāk, ka tiek noslēgts līgums par AAS “nosaukums E/” lokomotīvu remontu AS “/Nosaukums A/”, /pers.A/ panāktu /pers.C/ lēmumu par līguma noslēgšanu, un viņš- /pers.B/- par /pers.A/ pakalpojumiem ir samaksājis kā privātpersona privātpersonai.

Pieņemot minēto naudas summu, /pers.A/ nav rīkojies kā valsts amatpersona, un tāvad /pers.A/ darbībās nav saskatāma viena no objektīvās puses pazīmēm, un konkrēti- nav konstatēta “dienesta stāvokļa izmantošana”, un līdz ar to, nav konstatēta viena no nozieguma sastāva pazīmēm, lai konstatētu /pers.A/ darbību atbilstību Krimināllikuma 320. panta trešās daļas sastāvam. Nav konstatēta pilnīga atbilstība starp viņa izdarītā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm un lietas faktiskajiem apstākļiem. Un tieši- nav nodarīts kaitējums ar Krimināllikumu aizsargātajām valsts dienesta normālas darbības interesēm, un līdz ar to, /pers.A/ nevar būt atbildīgs par neesošu kaitējumu. Tiesa īpaši uzsver to, ka lietā neviens par cietušo tā arī nav atzīts, un tāvad secināms, ka /pers.A/ ar savām darbībām nevienam nekādu kaitējumu nav nodarījis.

Krimināllikuma 320. panta trešajā daļā paredzētā nozieguma objekts ir valsts un pašvaldību institūciju, kā arī valsts dienesta normāla darbība. Ikviens valsts vai pašvaldības darbinieks pienākums ir godprātīgi un atbildīgi veikt savu darbu, nepieprasot un nepieņemot par to nekādu papildus labumu, ne papildu samaksas ne kādā citā veidā, un nodrošinot

ikvienam cilvēkam iespēju saņemt gan valsts, gan pašvaldības iestāžu sniegtos pakalpojumus tādā apjomā un kārtībā, un par tādu samaksu, kādu ir noteikusi Iestāde.

Taču, prokurores iepriekš teiktais nekādā veidā neattiecas uz /pers.A/ un viņam izvirzīto apsūdzību. Par savu VAS “/Nosaukums C/” prezidenta un valdes priekšsēdētāja amata pienākumu pildīšanu /pers.A/ nav pieprasījis un nav pieņēmis nekādu mantisku labumu. Atlīdzību no /pers.B/ /pers.A/ ir saņēmis par darbībām, kurām nav nekāda sakara ar viņa- /pers.A/- amata pienākumu pildīšanu VAS “/Nosaukums C/”, bet gan par savu privāto un draudzīgo attiecību izmantošanu attiecībās ar AAS “/Nosaukums E/” amatpersonām, “aizliekot kādu vārdu” par AS “/Nosaukums A/” interesēm. Te jānorāda, ka /pers.A/ darba pienākumos nekad nav ietilpušas rūpes par AS “/Nosaukums A/” likteni.

Tiesa atzīmē, ka /pers.A/ šajā lietā tiek apsūdzēts tikai un vienīgi pēc Krimināllikuma 320. panta trešās daļas, un tiesas ieskatā, tieši valsts apsūdzībai būtu pienākums izlemt, vai /pers.A/ darbības gadījumā nesatur Krimināllikuma 326.1 panta pirmajā daļā paredzētā nozieguma pazīmes.

Vērtējot tirgošanās ar ietekmi sastāva neesamību /pers.A/ darbībās, ir jānorāda, ka personas rīcība, ietekmējot valsts amatpersonu, būs sodāma tikai tad, ja valsts amatpersona tiks ietekmēta prettiesiski, savukārt gadījumā, ja valsts amatpersonas darbības pēc sava satura nav prettiesiskas, tad par šādu rīcību atbildība nav paredzēta. Šāda atziņa ir izteikta Augstākās tiesas 2011. gada 15. marta lēmumā lietā SKK-79/2011. Prokurore savā debašu runā ir atsaukusies uz likuma “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonas darbībā” 9. panta ceturtās daļas 1. punktu, kas aizliedz valsts amatpersonai, kamēr tā ir publiskas personas kapitāla daļu turētāja pārstāvis, tieši vai ar trešo personu starpniecību saņemt jebkāda veida mantiskus labumus, tai skaitā finanšu līdzekļus, kas nav saistīti ar tās pienākumu pildīšanu.

Prokurores piesauktais likuma “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonas darbībā” 9. panta ceturtās daļas 1. punkts nav attiecināms uz /pers.A/, jo viņš nekad nav bijis publiskas personas kapitāla daļu turētāja pārstāvis. Attiecībā uz VAS “/Nosaukums C/”, kas ir Latvijas Republikai Satiksmes ministrijas personā piederoša valsts akciju sabiedrība, kapitāla daļu turētāja pārstāvis ir Satiksmes ministrijas iecelts pārstāvis, kurš realizē no Komerclikuma izrietošās akcionāra tiesības, nevis VAS “/Nosaukums C/” valdes priekšsēdētājs /pers.A/.

Pat ja prokurores apsvērumi par likuma “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonas darbībā” pārkāpumiem /pers.A/ darbībās būtu korekti, tad tiesa ir spiesta atgādināt, ka /pers.A/ nav izvirzīta apsūdzība ne par Krimināllikuma 325. pantā paredzēto noziegumu, tas ir par valsts amatpersonai likumā noteikto ierobežojumu pārkāpšanu, ja ar to ir radīts būtisks kaitējums, ne arī par Krimināllikuma 326. pantā paredzētā nozieguma izdarīšanu, tas ir par neatļautu piedalīšanos mantiskos darījumos, ja to izdarījusi valsts amatpersona, kurai tas sakarā ar dienesta stāvokli ir aizliegts ar likumu. No lietas materiāliem secināms, ka /pers.A/ apsūdzība ne pēc 325. panta, ne pēc 326. panta nav izvirzīta, un tāpat tiesai nav pamata vērtēt /pers.A/ vainīgumu abās pret viņu tā arī neizvirzītajās apsūdzībās.

Saskaņā ar likuma “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” otrā panta būtību, par koruptīvu rīcību ir uzskatāma tāda rīcība, kas vērsta uz amatpersonu [...] piekukuļošanu ar

mērķi panākt, lai valsts amatpersonas brīvā griba lēmuma pieņemšanā tiktu izslēgta vai izkropļota un nodrošināt, lai valsts amatpersona savus lēmumus pieņem brīvi, ievērojot tiesību normu jēgu un mērķi.

Tiesa norāda, ka šajā gadījumā ir runa par citas valsts- Krievijas Federācijas- uzņēmuma AAS “/Nosaukums E/” augstāko amatpersonu ietekmēšanu no /pers.A/ puses ar mērķi panākt, lai AAS “/Nosaukums E/” turpina (vai atjauno) savu lokomotīvu nosūtīšanu remontēšanai uz AS “Nosaukums A/”.

Kaut arī lietā ir vairāk vai mazāk ticama informācija par to, ka starp /pers.A/ un AAS “/Nosaukums E/” augstākajām amatpersonām ir pastāvējušas, un iespējams, pastāv arī tagad, draudzīgas un radnieciskas attiecības, tomēr tiesas rīcībā nav absolūti nekādas informācijas par to, ka /pers.A/ būtu spējīgs izmainīt, un būtu arī izmainījis, AAS “/Nosaukums E/” augstāko amatpersonu viedokli par turpmāku lokomotīvu sūtīšanu remontēšanai uz AS “/Nosaukums A/”.

Nemot vērā visu teikto, tiesa secina, ka arī daļā par /pers.B/ biznesa interešu lobēšanu /pers.A/ ir atzīstams par nevainīgu un attaisnojams.

Attiecībā par /pers.B/ vainīgumu vai nevainīgumu, tiesa konstatē, ka /pers.B/ tiek apsūdzēts par kukuļa piedāvāšanu, kas tika izteikts “izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, un konkrētāk- laika periodā no 2014. gada augusta līdz 2015. gada sākumam, bet ne vēlāk kā līdz 2015. gada 14. martam”, kā arī par paša kukuļa nodošanu /pers.A/ 2015. gada 6. augustā. Savukārt, /pers.A/ tiek inkriminēta tikai kukuļa pieņemšana. No šīs izveidojušās situācijas ir secināms, ka vai nu apsūdzība uzskata, ka /pers.A/ ir atteicies no kukuļa piedāvājuma pieņemšanas, vai arī nekāds kukulis viņam netika piedāvāts. Ja /pers.A/ nav pieņēmis viņam it kā izteikto piedāvājumu, vai arī nekāda kukuļa piedāvājuma vispār nav bijis, tad viņš arī nav neko darījis, lai nodrošinātu AS “/Nosaukums/” uzvaru lokomotīvu iepirkuma konkursā.

Tiesa uzskata, ka no /pers.B/ puses būtu riskanti dot /pers.A/ kukuli, iepriekš nenoskaidrojot, vai /pers.A/ vispār ir ieinteresēts kukuļa pieņemšanā, un tāvad /pers.B/ pirms kukuļa došanas būtu jānoskaidro, vai /pers.A/ ir gatavs pieņemt kukuli, un līdz ar to, viņam būtu jāizsaka /pers.A/ kukuļa piedāvājums, ko /pers.B/ arī, saskaņā ar lēmumu par krimināllietas nodošanu tiesai, ir veicis ne mazāk kā pusgada garumā.

Tiesa jau iepriekš spriedumā ir norādījusi, ka vienīgā /pers.A/ saistība ar četrus lokomotīvu iepirkumu ir divi viņa paraksti, viens uz VAS “/Nosaukums C/” prezidentu padomes lēmuma, un otrs uz VAS “/Nosaukums C/” Investīciju komitejas lēmuma. Bez tam, lokomotīvu iepirkuma konkursā piedalījās viens vienīgs pretendents- AS “/Nosaukums/”, pie tam jautājumu par to, pirkt lokomotīves vai nepirkt, pēc būtības izlēma VAS “/Nosaukums C/” meitas uzņēmuma SIA “/Nosaukums D/” darbinieki.

Neviens no apsūdzības pieaicinātiem lieciniekiem nav sniedzis tādas liecības, kas pierādītu apsūdzēto vainu, tieši otrādi- vairums no viņiem sniedza liecības par labu apsūdzētajiem.

Apsūdzība kā uz apsūdzēto vainas pierādījumu ir norādījusi uz 2015. gada 15. jūlija sarunas ierakstu, kurš, ir atzīstams kā nepieļaujams pierādījums, jo ir iegūts pārkāpjot Operatīvās darbības likuma pamatprincipus, otrkārt, šis pierādījums nav ticams, jo ekspertīze nav varējusi apstiprināt ieraksta autentiskumu, un treškārt, ieraksts nepierāda to, ka naudas līdzekļi tika nodoti /pers.A/ par uzvaru

lokomotīvu iepirkumā. Bez tam, lietā nav neviena pierādījuma tam, ka /pers.B/ būtu izteicis /pers.A/ kukuļa piedāvājumu, kas viņam inkriminēts kā atsevišķs noziedzīgs nodarījums, pie tam, nav noskaidrots, kad un kur, un kādā veidā kukuļa piedāvājums ir izteikts, nav neviena pierādījuma tam, ka /pers.A/, atpelnot no /pers.B/ saņemto kukuli, būtu reāli ietekmējis, vai pat potenciāli varējis ietekmēt AAS “/Nosaukums E/” prezidentu un viceprezidentu, izmantojot savu dienesta stāvokli VAS “/Nosaukums C/”, ar mērķi panākt, lai AAS “/Nosaukums E/” prezidents un viceprezidents mainītu savu viedokli attiecībā par AAS “/Nosaukums E/” lokomotīvu sūtīšanu remontēšanai uz AS “/Nosaukums A/”.

Abi šie apsūdzībā izteiktie apgalvojumi, tai skaitā par kukuļa piedāvājumu /pers.A/ un viņa kā Latvijas valsts amatpersonas spēju ietekmēt citas valsts amatpersonas, nekad nav pārbaudīti.

Krimināllikuma 320. panta otrajā daļā ir paredzēta amatpersonas atbildība par kukuļa piedāvājuma pieņemšanu, taču šis pants /pers.A/ inkriminēts netiek. Ja prokurore uzskata, ka /pers.A/ nav pieņēmis /pers.B/ piedāvājumu, tad ir jāsecina, ka vai nu /pers.A/ no kukuļa piedāvājuma ir atteicies, vai arī nekāds kukulis /pers.A/ nav piedāvāts, bet ir bijusi “pateicība” par /pers.A/ jau paveiktām likumīgām darbībām. Līdz ar to, apsūdzība par to, ka /pers.A/ ir nodrošinājis /pers.B/ interešu atbalstu SIA “/Nosaukums D/” rīkotajā lokomotīvu iepirkšanas konkursā, vienkārši sabrūk.

Tiesa atgādina, ka lokomotīvu iepirkuma konkursā piedalījās tikai viens pretendents- AS “/Nosaukums/”, kurš arī tika atzīts par uzvarētāju. No lietas materiāliem secināms, ka četru lokomotīvu pārdošana bijusi izteikti neizdevīga priekš /pers.B/ un AS “/Nosaukums/”, un šādā situācijā maksāt kukuli par klaji neizdevīgu darījumu būtu nesaprātīgi no uzņēmēja viedokļa.

Ja /pers.A/ nav pieņēmis viņam it kā izteikto piedāvājumu, vai arī ja /pers.A/ nekas tā arī nav piedāvāts, tad viņš attiecīgi neko nav darījis, lai nodrošinātu AS “/Nosaukums/” uzvaru lokomotīvu iepirkuma konkursā. Nav saprotams, kādēļ /pers.B/ vajadzēja maksāt /pers.A/ kaut kādu naudu jau pēc lokomotīvu iepirkuma beigām, un īpaši pēc līguma par lokomotīvu pirkšanas/pārdošanas līguma parakstīšanas 2015. gada 16. jūnijā, kad pirmā no četrām lokomotīvēm jau tika nodota saņēmējam.

Ja /pers.A/ nav pieņēmis kukuļa piedāvājumu, vai arī piedāvājums vispār nav bijis, tad secināms, ka lokomotīvu iepirkums ir veiksmīgi noticis bez jebkādam “koruptīvām darbībām”. Ja kukuļa piedāvājuma nav bijis, tad arī pierādījumu par to, ka nauda, kura tika nodota /pers.A/ 2015. gada 6. augustā, būtu saistīta ar lokomotīvu iepirkumu, nav nekādu.

Bez tam, saskaņā ar apsūdzību, kukuļa piedāvājums ir izteikts “izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, laika periodā no 2014. gada augusta līdz 2015. gada 14. martam, taču prokurore debašu runā ir teikusi, ka “strīds ir par to, ka /pers.B/ 2015. gada 15. jūlijā piedāvāja, un 2015. gada 6. augustā nodeva /pers.A/ kā valsts amatpersonai materiālas vērtības lielā apmērā, lai /pers.A/, izmantojot savu dienesta stāvokli, veiktu darbības iepriekš minētās komercsabiedrības AS “/Nosaukums/” interesēs.

No šī prokurores teiktā secināms, ka kukuļa piedāvājums varētu būt izteikts vēlāk, nekā lēmumā par saukšanu pie kriminālatbildības norādītajā laika periodā, jo jūlija mēnesis hronoloģiski atrodas pēc marta mēneša, konkrēti četrus mēnešus vēlāk, un tas nozīmē, ka ir notikusi

apsūdzības faktisko apstākļu maiņa, kura ir iespējama tikai oficiāli grozot apsūdzību. Ņemot vērā šo izveidojušos situāciju, un to, ka visi apsūdzības liecinieki apliecināja, ka nav bijusi nekāda vienošanās par /pers.A/ iesaistīšanos lokomotīvu iepirkuma konkursā, un pat ja /per.A/ būtu zinājis, ka notiek šāds iepirkums, tad tas nebūt nenozīmē, ka viņš arī reāli ir iesaistījies lokomotīvu iepirkumā. /pers.A/ nav veicis nekādas darbības, lai nodrošinātu AS “/Nosaukums/” uzvaru minētajā lokomotīvu iepirkuma konkursā.

Attiecībā par Latvijas Republikas jurisdikcijas neesamību šajā kriminālprocesā, tiesa konstatē, ka ar Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūras prokurores E.Masules 2017. gada 29. marta pavadrakstu šis kriminālprocess ir nosūtīts izskatīšanai pēc būtības Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesai, bet ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017. gada 5. aprīļa pavadrakstu kriminālprocess Nr.16870001615 ir pārsūtīts izskatīšanai pēc būtības Latvijas Republikas Vidzemes rajona tiesai.

Ievērojot teikto, tiesa secina, ka nav pieļaujama krimināllietas vairākkārtēja pārsūtīšana no vienas tiesas uz citu. Bez tam, lietas izskatīšana pēc būtības uz šo brīdi ir pabeigta, arī tiesu debates ir pabeigtas, ir pasludināts saīsinātais spriedums, un tāpēc tiesa atzīst, ka nav pamata noteikt šai lietai citas valsts jurisdikciju. Pretējā gadījumā, var izveidoties situācija, ka vienā un tajā pašā lietā ir divi dažādu pirmās instances tiesu spriedumi.

Tiesa konstatē, ka /pers.B/ apsūdzībā nav norādīta viņam inkriminēto noziegumu izdarīšanas vieta. No pirmās apsūdzības, tas ir- 2016. gada 7. jūlija lēmuma par /pers.B/ saukšanu pie kriminālatbildības izriet, ka nozieguma izdarīšanas vieta ir Igaunijas Republika. Otrais, 2016. gada 28. oktobra lēmums par /pers.B/ saukšanu pie kriminālatbildības tika papildināts ar jauniem apstākļiem, taču nozieguma vieta tika norādīta Igaunijas Republika. Savukārt pēdējais, 2017. gada 10. janvāra lēmums par /pers.B/ saukšanu pie kriminālatbildības ir papildināts ar vēl vienu noziedzīgu nodarījumu- tā paša kukuļa piedāvāšanu, un šo noziegumu prokurore uzskata par patstāvīgu noziegumu. Šajā apsūdzības versijā nozieguma vieta nav norādīta vispār.

Augstākās tiesas judikatūrā ir atzīts, ka “Kriminālprocesa likuma 405. pants, kurā norādītas prasības apsūdzības saturam, jāaplūko kopsakarībā ar Kriminālprocesa likuma 20. panta pirmo daļu, kas paredz personas tiesības uz aizstāvību, un proti- apsūdzībai jābūt tādai, lai apsūdzētā persona varētu no izvirzītās apsūdzības saprast ne tikai to, par kāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanu tā tiek apsūdzēta, un arī to, kādas konkrēti un kādos apstākļos izdarītās darbības personai tiek inkriminētas, un šis nosacījums ietver sevī arī prasību par apsūdzības konkrētību. No tiesību doktrīnas izriet, ka apsūdzībā jānorāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laiks, veids, un vieta pat tad, ja šie apstākļi nav iekļauti noziedzīgā nodarījuma sastāvā kā tā obligātas pazīmes.

Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā ir nostiprināta atziņa, ka apsūdzētajam obligāti ir jāsaņem pietiekoša informācija, kas ir nepieciešama, lai apsūdzētais varētu pilnībā izprast pret viņu vērsto apsūdzību apmēru un būtību, lai spētu sagatavot pienācīgu aizstāvības pozīciju. Par pietiekamu informāciju Eiropas Cilvēktiesību tiesa atzīst inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izsmēlošu uzskaitījumu, kā arī katra inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietu un laiku, kā arī

atsauci uz attiecīgajiem Krimināllikuma pantiem, un apsūdzētās personas identitāti.

Ievērojot to, ka prokuratūras 2017. gada 10. janvāra lēmumā par /pers.B/ saukšanu pie kriminālatbildības vispār nav norādīta inkriminētā nozieguma- kukuļa piedāvāšanas- izdarīšanas vieta, tiesa secina, ka šī apsūdzība ir pārāk nekonkrēta un neskaidra, un līdz ar to, tā neatbilst ne likuma prasībām par lēmuma par saukšanu pie kriminālatbildības saturu, un neatbilst arī aktuālajai Augstākās tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrai.

Nemot vērā, ka lēmumā par /pers.B/ saukšanu pie kriminālatbildības ir norādīts "kukuļa" piedāvāšanas laiks no 2014. gada augusta līdz 2015. gada 14. martam, tad secināms, ka /pers.B/ "kukuli" ir piedāvājis 8 mēnešu garā periodā, un šādu termiņu nekādi nevar atzīt par pietiekami konkrētu un detalizētu, lai apsūdzētā persona varētu pilnvērtīgi izprast tai inkriminētā nozieguma izdarīšanas apstākļus. Tiesa ievēro, ka lēmums par /pers.B/ saukšanu pie kriminālatbildības ir pārāk nekonkrēts, un tātad /pers.B/ nebija iespējams realizēt Kriminālprocesa likuma 20. panta pirmajā daļā paredzētās tiesības uz aizstāvību.

Kā arī, vadoties vienīgi no apsūdzības teksta, /pers.B/ nevarēja pilnvērtīgi izmantot viņam saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 126. panta ceturto daļu paredzēto pienākumu norādīt uz savu alibi. Nemot vērā Kriminālprocesa likuma 67. panta pirmās daļas sestajā punktā ietverto alibi definīciju, nav iespējams uz to norādīt, nezinot precīzu inkriminētā nozieguma izdarīšanas laiku un vietu.

Jau pieminētajā Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojumā lietās pēc Krimināllikuma 320.-323. pantiem ir uzsvērts, ka "aprakstot lietas faktiskos apstākļus kukuļņemšanas lietā, apsūdzībā jānorāda konkrētas objektīvās puses pazīmes par kādas konkrētas darbības izdarīšanu vai neizdarīšanu konkrēta kukuļdevēja vai kukuļa piedāvātāja interesēs, vai citas konkrētas personas interesēs, no kuras amatpersona ir pieņēmusi kukuli, izmantodama savu dienesta stāvokli.

Tiesa konstatē, ka apsūdzībā neietilpst arī citi /pers.B/ inkriminēto noziegumu apstākļi, piemēram tas, cik liela "kukuļa" daļa tika paredzēta /pers.A/ par AS "Nosaukums/" uzvaru dīzeļlokomotīvu iepirkumā, un cik liela daļa paredzēta par /pers.A/ kā privātpersonas centieniem lobēt /pers.B/ intereses AAS "Nosaukums E/". Ir liela nozīme tam, cik liela "kukuļa" daļa ir domāta par katru no /pers.A/ "pakalpojumiem". Piemēram, ja no 500 000 EUR par uzvaru lokomotīvu iepirkumā būtu paredzēta summa, kas neveido Krimināllikuma 323. panta otrajā daļā paredzēto "lielo apmēru", tad /pers.B/ darbības būtu jāpār kvalificē pēc Krimināllikuma 323. panta pirmās daļas.

Apsūdzībā nav norādīts, kā tieši izpaudās /pers.A/ dienesta stāvokļa izmantošana AAS "Nosaukums E/" amatpersonu ietekmēšanā. Ja apsūdzībā būtu norādīts, tieši kā izpaudās /pers.A/ kā Latvijas valsts amatpersonas spējas ietekmēt AAS "Nosaukums E/" prezidentu /pers.C/, tad aizstāvība varētu sniegt nepieciešamos pretargumentus, taču aizstāvībai ir ierobežotas iespējas aizstāvēt savu klienta intereses, jo no apsūdzības nav secināms, tieši kādā veidā /pers.A/ ir ietekmējis /pers.C/, lai panāktu viņa labvēlīgo attieksmi pret AAS "Nosaukums E/" lokomotīvu remontēšanu AS "Nosaukums A/".

Ievērojot iepriekš minēto, ir secināms, ka 2017. gada 10. janvāra lēmums par /pers.B/ saukšanu pie kriminālatbildības neatbilst

Kriminālprocesa likuma 405. panta otrās daļas prasībām, tas ir nekonkrēts un pretrunīgs, un tātad liedz /pers.B/ pilnībā realizēt savas tiesības uz aizstāvību. Šīs tiesības izriet no Latvijas republikas Satversmes 92. panta, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 3. punkta, un Kriminālprocesa likuma 20. panta pirmās daļas, kurā teikts, ka katrai personai, par kuru izteikts pieņemums vai apgalvojums, ka šī persona izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, ir tiesības uz aizstāvību, tas ir- tiesības zināt, kāda nodarījuma izdarīšanā to tur aizdomās vai apsūdz, un izvēlēties savu aizstāvības pozīciju.

2017. gada 10. janvārī prokurore pieņēmusi jaunu lēmumu par /pers.B/ saukšanu pie kriminālatbildības, ar kuru vienlaicīgi atcelts iepriekšējais 2016. gada 28. oktobra lēmums. Jaunās apsūdzības vienīgā atšķirība no iepriekšējās bija jauna nozieguma inkriminēšana, konkrēti- kukuļa piedāvāšana /pers.A/, taču prokuratūra nav izvirzījusi apsūdzību pret /pers.A/ par kukuļa pieņemšanu. /pers.A/ tiek apsūdzēts par kukuļa lielā apmērā pieņemšanu par kādu jau izdarītu likumīgu darbību citas personas interesēs, izmantojot savu dienesta stāvokli, tas ir- tā saucamais kukulis-pateicība. Vienlaicīgi, /pers.B/ it kā veikta kukuļa piedāvājuma pieņemšanā /pers.A/ apsūdzēts netiek. No iepriekšējā rindkopā teiktā tiesa secina, ka nav iegūti nekādi pierādījumi par lokomotīvu iepirkuma "koruptīvo" raksturu.

No Augstākās tiesas judikatūras secināms, ka "lai kukuļa piedāvāšanu un piedāvājuma pieņemšanu kvalificētu kā patstāvīgu objektīvās puses izpausmi, ir jākonstatē, ka kukuldevējs vēršas pie valsts amatpersonas ar konkrētu priekšlikumu par amatpersonas darbību vai bezdarbību kukuļa piedāvātāja vai citas personas interesēs, kā arī par konkrētu labumu, tā veidu un apmēru, bet valsts amatpersona, uztvērusi šo priekšlikumu, piekrīt kukuļa piedāvātāja interešu apmierināšanai par šo priekšlikumā piedāvāto labumu.

No abām /pers.B/ celtajām apsūdzībām (2017. gada 10. janvāra lēmums un 2016. gada 28. oktobra lēmums) izriet, ka /pers.B/ it kā ir piedāvājis "kukuli" /pers.A/, kurš šo piedāvājumu nav pieņēmis, bet vēlāk šo pašu "kukuli" /pers.B/ nodevis /pers.A/, kurš galu galā "kukuli" ir pieņēmis.

Savā debašu runā valsts apsūdzības uzturētāja ir norādījusi gan uz /pers.A/ "balsojumu", nekonkretizējot, par kādu tieši balsojumu ir runa, gan arī ir norādījusi, ka lai lokomotīvu iepirkums notiktu, esot bijusi nepieciešama VAS "/Nosaukums C/" iepriekšēja piekrišana, VAS "/Nosaukums C/" budžeta palielināšana, gan arī neizprotamu "šķēršļu" nelikšana lokomotīvu iegādei.

Prokurores debašu runā ir teikts, ka "/pers.B/, lai nodrošinātu to, ka četras 2TE116 lokomotīves tiek pirktas, bija nepieciešams /pers.A/ kā valsts amatpersonas atbalsts tam, ka netiks likti šķēršļi tam, ka SIA "/Nosaukums D/" iegādājas minētās lokomotīves, un piekritīs budžeta grozījumu apstiprināšanai. Prokurore nav norādījusi, kāds tieši atbalsts bija vajadzīgs /pers.B/ un priekš kam, īpaši ņemot vērā, ka minētais darījums tika veikts SIA "/Nosaukums D/" interesēs. Lietā nav nekādu ziņu par to, ka /pers.B/ saistībā ar lokomotīvu pārdošanu būtu vajadzīgs kaut kāds atbalsts. Lietā nav ziņu par to, ka /pers.B/ būtu zināms par kaut kādiem šķēršļiem attiecībā par SIA "/Nosaukums D/" lokomotīvu iepirkumu no AS "/Nosaukums A/" (/Nosaukums/)". Šādos apstākļos abu

apsūdzēto iespējas aizstāvēties pret viņiem izvirzīto apsūdzību ir visai ierobežotas.

Tiesa norāda, ka savā debašu runā prokurore ir grozījusi apsūdzībā norādītos lietas faktiskos apstākļus, neņemot vērā Kriminālprocesa likuma 462. panta prasības, un norādījusi, ka /pers.B/ piedāvājis “kukuli” /pers.A/ 2015. gada 15. jūlijā, nevis “ne vēlāk kā 2015. gada 14. martā”, kā tas ir norādīts iepriekš. Līdz ar to, ir pārkāptas /pers.B/ tiesības uz aizstāvību, jo visā tiesas izmeklēšanas gaitā aizstāvība tika veikta pret apsūdzību par kukuļa piedāvāšanu pavisam citā laika periodā, nevis 2015. gada 15. jūlijā.

/pers.B/ tiek apsūdzēts par kukuļa piedāvāšanu /pers.A/ “par to, ka viņš kā Latvijas valsts amatpersona panāks pasūtījumus no AAS “/Nosaukums E/” AS “/Nosaukums A/”, kuras lielākā akcionāre ir AS “/Nosaukums/”, un proti- pārrunu ceļā ar /pers.C/ un /pers.D/ panāks, ka AAS “/Nosaukums E/” organizēs AAS “/Nosaukums E/” atbildīgo amatpersonu tikšanos ar AS “/Nosaukums A/” amatpersonām, kā arī panāks to, ka AAS “/Nosaukums E/” turpinās nodot savas lokomotīves remontēšanai AS “/Nosaukums A/”, un noslēgs attiecīgus līgumus. Patiesībā nevienā sarunā starp /pers.A/ un /pers.B/, nevienās liecinieku liecībās, nevienā lietā esošajā dokumentā nav neviena vārda par to, ka būtu bijusi sarunāta tikšanās starp AAS “/Nosaukums E/” un AS “/Nosaukums A/” amatpersonām.

Attiecībā uz lietā esošajiem apsūdzēto vainas pierādījumiem, tiesa norāda, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 124. panta otrajai daļai, kriminālprocesā ir pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un šajā likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 124. panta otrajai daļai, kriminālprocesā ir pierādāms noziedzīga nodarījuma sastāvs, ko veido četri obligāti elementi- objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse.

Krimināllikuma 320. panta trešajā daļā paredzētā nozieguma objekts ir valsts un pašvaldību institūciju, un valsts dienesta normāla darbība. Lietā nav nekādas informācijas par to, ka /pers.A/ “koruptīvo” darbību rezultātā būtu traucēta VAS “/Nosaukums C/” normāla darbība, tātad nav konstatēts apdraudējums valsts un pašvaldību institūciju, un valsts dienesta normālai darbībai. Līdz ar to, /pers.A/ darbībās, pieņemot skaidru naudu, nav saskatāmas visas nepieciešamās Krimināllikuma 320. panta trešajā daļā paredzētā nozieguma pazīmes, konkrēti- nav konstatēta noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse.

Kriminālprocesa likuma 124. panta otrajā daļā ir noteikts, ka kriminālprocesā pierādāmie apstākļi ir Krimināllikumā paredzētā nozieguma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā. Katrā konkrētā krimināllietā ir nepieciešams konstatēt visas četras noziedzīgā nodarījuma pazīmes. Ja trūkst kaut vai viena no nepieciešamajām nozieguma sastāva pazīmēm, tad vispār nav pamata atzīt, ka personas darbībā vai bezdarbībā ir saskatāms noziedzīga nodarījuma sastāvs. Šī atziņa izteikta U.Krastiņa un V.Liholajas grāmatā “Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa (I-VIII1 nodaļa), Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2015, 40.-41. lpp.).

No subjektīvās puses Krimināllikuma 320. pantā paredzēto noziegumu var izdarīt tikai ar tiešu nodomu, tas nozīmē, ka valsts amatpersona apzinās, ka viņa saņem kukuli par kādas darbības izdarīšanu vai neizdarīšanu kukuļdevēja interesēs, izmantojot savu dienesta stāvokli, un vēlas šo kukuli pieņemt. Apsūdzības debašu runā nav vērtēta /pers.A/ subjektīvā attieksme pret viņam inkriminētajām darbībām ka viens no noziedzīga nodarījuma pastāvēšanas elementiem, taču subjektīvās puses noskaidrošanai, kā to norādījis profesors U.Krastiņš, tāpat kā citām noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmēm, ir izšķiroša loma tā vai cita noziedzīga nodarījuma sastāva konstatēšanā, jo noziedzīga nodarījuma sastāva objektīvās un subjektīvās pazīmes tikai kopumā dod pamatu personas saukšanai pie kriminālatbildības. Šī atziņa izteikta U.Krastiņa grāmatā "Noziedzīgs nodarījums", Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2000., 20. lpp.).

Lai pareizi konstatētu formāla noziedzīga nodarījuma subjektīvo pusi, ir jānoskaidro apsūdzētās personas psihiskā attieksme pret prettiesisko darbību vai bezdarbību. Savukārt, personas psihiskās attieksmes formas var izpausties kā nodoms vai neuzmanība, savukārt nodoma veidi ir tiešs, un netiešs nodoms.

Tā kā Krimināllikuma 320. panta trešajā daļā paredzētais noziegums ir ar formālu sastāvu, kuru var izdarīt tikai ar tiešu nodomu, tad ir jākonstatē, ka /pers.A/ ir apzinājies savu darbību kaitīgumu un apzināti tās veicis. Darbības vai bezdarbības kaitīguma apzināšanās nozīmē to, ka šī persona nozieguma izdarīšanas brīdī saprot noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, un izdarītā kaitīgumu attiecībā pret ar likumu aizsargātām citu personu interesēm, kā arī vainīgais saprot, ka viņa darbība vai bezdarbība ir prettiesiska. Darbības vai bezdarbības prettiesiskuma apzināšanās ir tieša nodoma intelektuālais moments, bet vainojamās personas vēlēšanās, lai viņa darbības vai bezdarbības rezultātā iestātos kaitīgas sekas, norāda uz to, ka persona ir vēlējusies kaitīgo seku iestāšanos, un tas ir tieša nodoma gribas moments.

Tiesa norāda uz šādiem faktiem, kas pierāda, ka /pers.A/ ir labticīgi pildījis savus dienesta pienākumus, un rīkojies tikai un vienīgi VAS "/Nosaukums C/" un SIA "/Nosaukums D/" interesēs. VAS "/Nosaukums C/" Investīciju komitejas un Prezidentu padomes lēmumi attiecībā uz lokomotīvu iepirkumu ir balstījušies tikai un vienīgi uz SIA "/Nosaukums D/" valdes un Iepirkumu komisijas jau iepriekš pieņemtiem lēmumiem par iepirkuma procedūras rezultātu apstiprināšanu un līguma noslēgšanu par šo lokomotīvu iegādi, un šos lēmumus /pers.A/ kā VAS "/Nosaukums C/" prezidents un valdes priekšsēdētājs nevarēja ietekmēt un arī neietekmēja.

Tiesas sēdē 2019. gada 29. novembrī, atbildot uz prokurores jautājumiem, /pers.A/ ir paskaidrojis, ka pie viņa neviena SIA "/Nosaukums D/" vai SIA "/Nosaukums H/" amatpersona nav vērsusies, kaut vai tāpēc, ka tēma par lokomotīvu iepirkumu ir ļoti tāla no viņa kompetences, par iepirkumiem atbildēja citi viceprezidenti, un "zem viņiem" ir iepirkumu direktors, un tā šī "ķēdīte ir gājusi uz leju".

Liecinieki /pers.H/, /pers.F/, /pers.Z/ /pers.AA/ un /pers.AC/ tiesā ir liecinājuši, ka lokomotīvu iepirkumam vajadzēja saņemt Satiksmes ministrijas piekrišanu, un ministrija varēja vai nu apstiprināt, vai arī atcelt to nelietderīguma dēļ.

Dizēļlokomotīvu iepirkums ir bijis saskaņots ar Satiksmes ministriju, ko pierāda VAS "/Nosaukums C/" Iepirkumu biroja vadītāja /pers.U/

2015. gada 5. marta vēstule Nr.1B-6.5.1./91-2015-RSS, kurā VAS “/Nosaukums C/” Iepirkumu birojs atsaucas uz Satiksmes ministrijas atzinumu daļā par plānoto dīzeļlokomotīvu iepirkumu, un tieši: “...Ņemot vērā, ka SIA “/Nosaukums D/” ir izvērtējusi plānotā iepirkuma nepieciešamību, un novērtējusi šo iepirkumu kā atbilstošu un samērīgu, kā arī palaujoties uz to, ka SIA “/Nosaukums D/” valde ar sabiedrības finanšu līdzekļiem rīkojas ar krietna un gādīga saimnieka rūpību, Satiksmes ministrijai nav iebildumu pret šī iepirkuma veikšanu”.

/pers.A/ liecību patiesumu par to, ka iepirkumu procesu pārraudzība nav viņa kā VAS “/Nosaukums C/” prezidenta un valdes locekļa kompetence, un par to, ka iepirkumu procesus viņš nepārtrauga, kā arī par to, ka Investīciju komitejas un Prezidentu padomes lēmumus par iepirkumu saskaņošanu viņš vienpersoniski pieņemt nevar, apstiprina VAS “/Nosaukums C/” iekšējais normatīvais regulējums, un konkrēti tas, ka:

-“LDz Investīciju komitejas nolikuma” 1.2.punktā ir noteikts, ka Investīciju komiteja ir LDz Prezidentu padomes institūcija LDz Investīciju projektu un atkarīgo sabiedrību Attīstības projektu izvērtēšanai;

-“Investīciju komitejas nolikuma” 2.1.punkts nosaka, ka Investīciju komitejas sastāvā ietilpst ļoti plašs LDz vadošo darbinieku loks, tai skaitā visi LDz Prezidentu padomes locekļi, un protams arī LDz prezidents;

-Nolikuma 4.7.punkts paredz, ka katram Investīciju komitejas loceklim ir viena balss un komitejā lēmumi tiek pieņemti ar vienkāršu komitejas locekļu balss vairākumu.

Tātad, ir pierādījusies /pers.A/ liecība par to, ka VAS “/Nosaukums C/” Investīciju komiteja ir koleģiāla VAS “/Nosaukums C/” izpildinstitūcija, kuras locekļi ir patstāvīgi lēmumu pieņemšanā, savstarpēji neatkarīgi viens no otra, un viņiem ir līdzvērtīgas tiesības lēmumu pieņemšanā.

Saskaņā ar 2014. gada 16. jūnijā noslēgto līgumu starp VAS “/Nosaukums C/” un /pers.A/ par VAS “/Nosaukums C/” valdes priekšsēdētāja pienākumu izpildi, /pers.A/ amata pienākumi ir pildīt VAS “/Nosaukums C/” statūtos noteiktos valdes priekšsēdētāja pienākumus un pārstāvēt VAS “/Nosaukums C/” atbilstoši likumam “Par valsts un pašvaldību kapitāla daļām un kapitālsabiedrībām”, un “Komerclikumu”, un saskaņā ar “Līguma” 7. punktu, sekmēt VAS “/Nosaukums C/” sadarbību ar Satiksmes ministriju.

/pers.A/ amata aprakstā ir norādīts, ka viņa darba vieta ir VAS “/Nosaukums C/” Prezidentu padome, amats- prezidents, un prezidenta amata mērķis ir VAS “/Nosaukums C/” un atkarīgo sabiedrību vispārējā un komercdarbības organizēšanas vadība, kā arī VAS “/Nosaukums C/” interešu pārstāvniecība starptautiskajās organizācijās. Viņa kā VAS “/Nosaukums C/” prezidenta amata pienākumi ir organizēt un vadīt Prezidentu padomes darbu un VAS “/Nosaukums C/” koncerna vispārējās vadības komitejas darbu.

VAS “/Nosaukums C/” Prezidentu padomes nolikumā ir teikts, ka Prezidentu padome ir VAS “/Nosaukums C/” valdes koleģiāla izpildinstitūcija, kas nodrošina VAS “/Nosaukums C/” ikdienas lietu pārzināšanu, pārstāvību un darījumu slēgšanu VAS “/Nosaukums C/” vārdā. VAS “/Nosaukums C/” prezidentu padome sastāv no Prezidenta un viceprezidentiem atsevišķās VAS “/Nosaukums C/” pārvaldības jomās.

Prezidentu padomes nolikuma 21. punktā ir noteikts, ka VAS “/Nosaukums C/” prezidenta atbildībā ir VAS “/Nosaukums C/” vispārējās vadības, kravu un pasažieru pārvadājumu, mārketinga, loģistikas un ārējo sakaru jautājumi. Nolikuma 34. punktā ir noteikts, ka katram Prezidentu padomes loceklim ir viena balss, un Prezidentu padome pieņem lēmumus ar vienkāršu balsu vairākumu. Minētais nolikums nepiešķir Prezidentu padomei tiesības koncerna atkarīgajās sabiedrībās ar ierobežotu atbildību pieņemt vienīgā dalībnieka lēmumu. Līdz ar to, ir apstiprinājušās /pers.A/ liecības par to, ka viņa kā VAS “/Nosaukums C/” prezidenta atbildības joma bijusi tikai Sabiedrības vispārējā vadība, bet Sabiedrības budžeta, investīciju un iepirkumu jautājumi nav bijuši viņa kā prezidenta kompetences jautājums.

2015. gada 16. jūnija VAS “/Nosaukums C/” Investīciju komitejas sēdē /pers.A/ ir labticīgi pildījis savus dienesta pienākumus, un rīkojies tikai un vienīgi VAS “/Nosaukums C/” un meitas uzņēmuma SIA “/Nosaukums D/” interesēs.

Atbildot uz prokurores jautājumu, /pers.A/ tiesas sēdē ir liecinājis, ka viņa kā prezidenta funkcija ir darbu noorganizēt tā, lai viss darbojas pats, un ja viss pats strādā, tad paliek tikai uzraudzība. Piedalīšanās Investīciju komitejā un akcionāru sapulcēs ir ļoti formāla, jo VAS “/Nosaukums C/” ir ļoti kvalitatīvs vidējā līmeņa darbinieku aparāts. Kad viņam atnesti kādi dokumenti, tad reāli dokumentos viss jau ir bijis skaidrs. Viņa- /pers.A/-politika bijusi tāda, ka uz valdi vai uz Investīciju komiteju, uz visām sapulcēm, kuras vadījis viņš, un kur jāpieņem galīgie lēmumi, tur strīdu vairs nevar būt.

Visi Investīciju komitejas locekļi, un sēdes ziņotājs /pers.AS/ savās tiesas sēdē sniegtajās liecībās ir liecinājuši, ka no /pers.A/ puses Investīciju komitejas lēmuma pieņemšanā nekādu ietekmi nav jutuši, kā arī /pers.A/ nevienu no viņiem ne pirms Investīciju komitejas sēdes, ne arī tās laikā nav ietekmējis, lai tiktu pieņemts pozitīvs lēmums, un Investīciju komitejas locekļi uzskata, ka pamatoti ir devuši piekrišanu dīzeļlokomotīvu iepirkšanai. /pers.A/ nav bijis nekāda pamata iebilst pret Investīciju komitejas un Prezidentu padomes lēmumu pieņemšanu par lokomotīvu iegādi, un šāds lēmums bijis ekonomiski pamatots, un bijis SIA “/Nosaukums D/” un visa VAS “/Nosaukums C/” koncerna interesēs.

Tiesa nepiekrīt prokurores viedoklim, ka priekš SIA “/Nosaukums D/” izdevīgāk būtu bijis iegādāties jaunas, nevis lietotas lokomotīves

Bet ņemot vērā tiesas sēdēs dzirdēto, tiesai ir radusies pārlicība, ka vispārzināmajos, arī šobrīd pastāvošajos ģeopolitiskajos apstākļos runāt par jaunu, nelietotu lokomotīvu iegādi ir praktiski neiespējami, un tāpat patiesībā būtu jāprieccājas par katru kaut vai lietotu lokomotīvu, kuru SIA “/Nosaukums D/” ir izdevies iegādāties.

Cetru lokomotīvu iepirkšana ir bijusi ekonomiski pamatota rīcība, kas atbildusi gan SIA “/Nosaukums D/”, gan SIA “/Nosaukums H/” interesēm.

Nauda, ko /pers.A/ pieņēma no /pers.B/, nav uzskatāma par kukuli lokomotīvu iepirkumā, jo tā pieņemta kā atlīdzība par AS “/Nosaukums A/” interešu privātu lobēšanu AAS “/Nosaukums E/”.

Apsūdzot /pers.A/ kukuļņemšanā lokomotīvu iepirkumā, apsūdzībai attiecībā par nozieguma subjektīvo pusi bija jāpierāda, ka:

-/pers.A/ naudu no /pers.B/ ir pieņēmis par balsošanu VAS “/Nosaukums C/” Investīciju komitejā un Prezidentu padomē par labu AS “/Nosaukums/” (tieša nodoma gribas moments);

-/pers.A/, pieņemot naudu no /pers.B/, ir apzinājies, ka šādas naudas pieņemšana ir aizliegta ar Krimināllikumu, jo tas ir kukulis (tieša nodoma intelektuālais moments).

Tiesa uzskata, ka apsūdzība nav pierādījusi ne tieša nodoma gribas momentu un nolūku, ne tieša nodoma intelektuālo momentu.

Nav pierādīts, ka /pers.A/ ir pieņēmis naudu par savu pozitīvo balsojumu VAS “/Nosaukums C/” Investīciju komitejā un Prezidentu padomē, kā arī nav pierādīts, ka /pers.A/, pieņemot naudu no /pers.B/, būtu apzinājies, ka šāda darbība ir aizliegta ar Krimināllikumu.

Tiesa uzskata, ka 2015. gada 16. jūnija /Nosaukums C/ Investīciju komitejas un Prezidentu padomes sēdēs /pers.A/ ir labticīgi pildījis savus dienesta pienākumus, un ir rīkojies tikai un vienīgi VAS “/Nosaukums C/” un tā meitas uzņēmuma SIA “/Nosaukums D/” interesēs.

Tā kā apsūdzība nav pierādījusi pretējo, tad tiesas pienākums nav meklēt pa lietas materiāliem iespējamus /pers.A/ vainas pierādījumus.

Līdz ar to, tiesa secina, ka tā arī nav iegūti neapšaubāmi pierādījumi tam, ka /pers.A/ saistībā ar četru lokomotīvu iepirkumu būtu pieņēmis no /pers.B/ mantisku labumu par viņa- /pers.A/- “labvēlīgas attieksmes” izrādīšanu. Diemžēl, bet tiesai tā arī nav izdevies saprast, kas konkrēti ir domāts ar “labvēlīgas attieksmes” izrādīšanu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 19. panta otro daļu, personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību, nav jāpierāda savs nevainīgums. VAS “/Nosaukums C/” Investīciju komitejas un Prezidentu padomes lēmumi attiecībā uz lokomotīvu iepirkumu balstījās uz jau iepriekš pieņemtiem SIA “/Nosaukums D/” Iepirkumu komisijas un valdes lēmumiem par iepirkuma procedūras rezultātu apstiprināšanu un līguma noslēgšanu par lokomotīvu iegādi, SIA “/Nosaukums D/” budžeta grozījumu apstiprināšanu un kredītsaistību ņemšanu, un šīs SIA “/Nosaukums D/” aktivitātes /pers.A/ nekādi nevarēja ietekmēt un arī neietekmēja, jo nebija nekādas vajadzības ietekmēt lokomotīvu iegādes procesu.

Attiecībā par viena un tā paša pretendenta aicināšanu uz otro iepirkuma procedūru, tiesa konstatē, ka jau pirmajā lokomotīvu iepirkumā piedalījās tikai viens pretendents- AS “/Nosaukums/”, un tāpat bija reāls pamats uzskatīt, ka arī atkārtotajā iepirkumā piedalīsies tikai AS “Skinest Rail” un neviens cits. KNAB veiktais 2015. gada 15. jūlija sarunas audioieraksts ir iegūts nelikumīgi, tas ir nepieļaujams kā pierādījums, un lai sarunas audioierakstu, kas tika iegūts operatīvās darbības pasākumu rezultātā, drīkstētu izmantot pierādījumu, tas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 127. panta trešo daļu, bija jāpārbauda procesuālā kārtībā, un tieši- veicot skaņu ierakstu ekspertīzi.

Tas, ka naudas nodošana no /pers.B/ /pers.A/ ir notikusi atklāti, neslēpjoties, publiskā vietā, liecina par to, ka /pers.B/ un /pers.A/ nav interpretējuši savas darbības kā noziedzīgas, un no tā var secināt, ka viņu uztverē, /pers.B/ nododot un /pers.A/ pieņemot skaidru naudu, nav noticis nekāds noziegums, bet gan ir nodota no /pers.B/ puses atlīdzība /pers.A/ par viņa centieniem lobēt AS “/Nosaukums A/” intereses AAS “/Nosaukums E/”.

Lai personu sauktu pie kriminālatbildības par “kukuļa-pateicības” pieņemšanu lielā apmērā, ir jāizpildās vairākiem priekšnoteikumiem, un

tieši- ir jākonstatē, ka materiālo vērtību pieņem valsts amatpersona, materiālo vērtību valsts amatpersona pieņem par kādu likumīgu vai nelikumīgu jau izdarītu darbību vai pieļautu bezdarbību, valsts amatpersona izmanto savu dienesta stāvokli, un pieņemtā materiālā vērtība domāta šai valsts amatpersonai, vai arī jebkurai citai personai.

Kukuļņemšanas objektīvo pusi raksturojošais nosacījums, ka kukuļa pieprasīšana, izspiešana vai pieņemšana notiek, valsts amatpersonai izmantojot savu dienesta stāvokli, nozīmē to, ka amatpersonai dienesta pienākumos ir jāveic kāda no tām ekskluzīvajām funkcijām, kuras personai kā valsts varas pārstāvim ir uzticētas, jo tikai šo funkciju ietvaros var tikt aizskartas aizsargājamās intereses, tas ir- valsts un pašvaldību institūciju un valsts dienesta normāla darbība. Apsūdzībā ir norādāmas tās konkrētās darbības, ko amatpersona ir izdarījusi, izmantojot savu dienesta stāvokli.

Profesore V.Liholaja, strādājot pie tiesu prakses apkopojuma krimināllietās pēc Krimināllikuma 320-323.pantiem, ir norādījusi, ka tiesu nolēmumos netiek pamatota amatpersonas statusa esamība un inkriminēto noziedzīgo darbību saistība ar amatpersonas statusu un tātad arī pilnvarām. Apsūdzībā ir norādāmas tās konkrētās darbības, ko amatpersona ir izdarījusi, izmantodama savu dienesta stāvokli. Šī tiesu prakses apkopojuma secinājumos tiek uzsvērts, ka apsūdzībā ir norādāmas tās konkrētās darbības, kuras amatpersona ir izdarījusi, izmantojot savu dienesta stāvokli.

Tā kā naudas nodošana no /pers.B/ /pers.A/ ir notikusi atklāti, neslēpjoties, tad tiesa secina, ka gan /pers.A/, gan /pers.B/ ir bijuši pārliecināti par savu darbību likumību, jo uzskatījuši, ka nauda tiek dota /pers.A/ ne jau kā atlīdzība par viņa "labvēlīgās attieksmes izrādīšanu" saistībā ar četru lokomotīvu iepirkšanu, un kā samaksa par /pers.A/ kā Latvijas valsts amatpersonas centieniem lobēt /pers.B/ biznesa intereses AAS "/Nosaukums E/". Pretējā gadījumā, apzinoties, ka viņi atrodas dažādu specdienestu redzeslokā, diezgan vai viņu būtu veikuši naudas nodošanu absolūti atklātā un labi pārredzamā vietā.

Līdz ar to, ņemot vērā, ka /pers.B. darbībās nav konstatēta subjektīvā puse- tiešais nodoms, gan objektīvā puse- /pers.B/ darbību rezultātā nav traucēta valsts iestāžu un pašvaldības iestāžu, kā arī komercuzņēmumu normāla darbība, tiesa atzīst, ka /pers.B/ darbībās nav konstatēts neviens no viņam inkriminētajiem noziedzīgā nodarījuma sastāviem, un tātad viņš ir atzīstams par nevainīgu un attaisnojams abās viņam izvirzītajās apsūdzībās.

Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvencija uzliek Latvijai kā ANO dalībvalstij pienākumu kriminalizēt kukuļošanu, un šīs konvencijas ieviešanas vadlīnijās ir skaidrots, ka materiālas vērtības, mantiska vai citāda rakstura labumi valsts amatpersonai tiek doti par tās vai citas darbības veikšanu savu oficiālo pienākumu ietvaros, vai arī par atturēšanos no šīs darbības. Tiek uzsvērts, ka nepamatotajai priekšrocībai vai kukulim, ir jābūt saistītam ar amatpersonas darba pienākumiem.

Ņemot vērā, ka /pers.A/ un /pers.B/ ir atzīstami par nevainīgiem un attaisnojami, tad nav nepieciešams vērtēt viņu personības.

Tā kā nav konstatēta /pers.A/ vaina, tad attiecībā par lietiskajiem pierādījumiem tiesa secina, ka rokas pulksteņi "Chopard Monaco Historique Chronometer", "Lois Moinet 1806 Moscou Meteorite", "Chopard Geneva Depuis 1860", "Breitling Montbrilliant 1461

Jours", "A.Lange&Sohne" un naudas līdzekļi 80 070,00 EUR ir atdodami likumiskajai īpašniecei /pers.P/, personas kods /personas kods/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 366. panta pirmās daļas pirmo punktu, atceļams arests nekustamajam īpašumam zemes gabalam, kadastra Nr./numurs/, kas atrodas /adrese/, nekustamajam īpašumam zemes gabalam un mājai ar kadastra Nr./numurs/ /adrese/, automašīnai /TL marka/, ar reģistrācijas numuru /numurs/, rokas pulkstenim "Vacheron Constantin Geneve Swiss made", rokas pulkstenim "Cartier Swiss made", rokas pulkstenim "Montblanc Chronograph Nicolas Rieussec Swiss Made", bezskaidrai naudai 836 879,20 EUR apmērā, kas atrodas /pers.A/ norēķinu kontā AS "Luminor bank" (bijusī "Nordea bank Finland Plc Latvijas filiāle), skaidras naudas līdzekļiem 9000 EUR apmērā, kas izņemti kratīšanas laikā /pers.A/ lietošanā esošajā automašīnā /TL marka/ ar reģistrācijas numuru /numurs/.

Lietisko pierādījumu skaidro naudu 499 500 EUR apmērā, kas tika izņemta 2015. gada 6. augustā veiktās kratīšanas laikā /pers.A/ lietošanā esošajā automašīnā /TL marka/ ar reģistrācijas numuru /numurs/, atdot /pers.A/.

Lietisko pierādījumu skaidru naudu 9000 EUR apmērā atdot /pers.A/.

Papīra lapas, kas atradās papīra iepakojumā ar naudu, atstāt LR Prokuratūras rīcībā.

Lietiskos pierādījumus CD matricu Nr.1212/101 no 05.08.2015., un CD matricu "KNAB Nr.12/96 no 20.07.2015., CD matricu Nr.63 no 22.09.2015., CD Nr.64 no 26.09.2016., CD Nr.63 no 23.09.2016., CD matricu ar /pers.A/ balss paraugiem, CD matricu ar telefoniski iegūtiem /pers.A/ balss paraugiem, CD matricu ar O.Ossinovska balss paraugiem, CD matricu ar telefoniski iegūtiem /pers.B/ balss paraugiem, DVD matricu, kas saņemta no KAPO ar videoierakstu, un CD Nr.81 no 07.12.2015 ar atbildi no LMT- glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Cieto disku SEAGATE S/N Z1F4E2EG glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Procesuālos izdevumus sakarā ar tulka pakalpojumiem no /pers.A/ un /pers.B/ nepiedzīt.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz veikto un vadoties no Kriminālprocesa 511.-514. panta, 523.-529. panta, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers.A/, personas kods /personas kods/, atzīt par nevainīgu un attaisnot Krimināllikuma 320. panta trešajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā.

/pers.B/, Igaunijas Republikas personas kods /personas kods/, dzimis /gads/. gada /mēnesis/, Igaunijas Republikas pilsonis, atzīt par nevainīgu un attaisnot apsūdzībā pēc Krimināllikuma 323. panta otrās daļas par kukuļa piedāvāšanu /pers.A/.

/pers.B/, Igaunijas Republikas personas kods /personas kods/, dzimis /gads/. gada /mēnesis/ Igaunijas Republikas pilsonis, atzīt par nevainīgu un attaisnot apsūdzībā pēc Krimināllikuma 323. panta otrās daļas par kukuļa nodošanu /pers.A/.

Rokas pulksteņus:

- "Chopard Monaco Historique Chronometer",

- "Lois Moinet 1806 Moscou Meteorite",

- "Chopard Geneva Depuis 1860",

-“Breitling Montbrilliant 1461 Jours”,

-“A.Lange&Sohne”, un

Naudas līdzekļus 80070,00 EUR atgriezt likumiskajai īpašniecei /pers.P/, personas kods /personas kods/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 366. panta pirmās daļas pirmo punktu, atcelt arestu šādai arestētai mantai:

-nekustamajam īpašumam zemes gabalam, kadastra Nr./numurs/, kas atrodas /adrese/;

-nekustamajam īpašumam zemes gabalam un mājai ar kadastra Nr./numurs/ /adrese/;

-automašīnai /TL marka/, ar reģistrācijas numuru /numurs/;

-rokas pulkstenim “Vacheron Constantin Geneve Swiss made”;

-rokas pulkstenim “Cartier Swiss made”;

-rokas pulkstenim “Montblanc Chronograph Nicolas Rieussec Swiss Made”;

-bezskaidrai naudai 836879,20 EUR apmērā, kas atrodas /pers.A/ norēķinu kontā AS “Luminor bank” (bijusī “Nordea bank Finland Plc Latvijas filiāle);

-skaidras naudas līdzekļiem 9000 EUR apmērā, kas izņemti kratīšanas laikā /pers.A/ lietošanā esošajā automašīnā /TL marka/ ar reģistrācijas numuru /numurs/.

Lietisko pierādījumu skaidro naudu 499 500 EUR apmērā, kas tika izņemta 2015. gada 6. augustā veiktās kratīšanas laikā /pers.A/ lietošanā esošajā automašīnā /TL marka/ ar reģistrācijas numuru /numurs/, atdot /pers.A/.

Lietisko pierādījumu skaidru naudu 9000 EUR apmērā atdot /pers.A/.

Papīra lapas, kas atradās papīra iepakojumā ar naudu, atstāt LR Prokuratūras rīcībā.

Lietiskos pierādījumus CD matricu Nr.1212/101 no 05.08.2015., un CD matricu “KNAB Nr.12/96 no 20.07.2015., CD matricu Nr.63 no 22.09.2015., CD Nr.64 no 26.09.2016., CD Nr.63 no 23.09.2016., CD matricu ar /pers.A/ balss paraugiem, CD matricu ar telefoniski iegūtiem /pers.A/ balss paraugiem, CD matricu ar /pers.B/ balss paraugiem, CD matricu ar telefoniski iegūtiem /pers.B/ balss paraugiem, DVD matricu, kas saņemta no KAPO ar videoierakstu, un CD Nr.81 no 07.12.2015 ar atbildi no LMT- glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Cieto disku SEAGATE S/N Z1F4E2EG glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Procesuālos izdevumus sakarā ar tulka pakalpojumiem no /pers.A/ un /pers.B/ nepiedzīt.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 530. panta otro daļu, prokurors, apsūdzētais, aizstāvis 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā, 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnesis /personīgais paraksts/

Noraksts pareizs.

Vidzemes

rajona

tiesas

tiesnesis

K.Jansons

2021. gada 15. jūnijā.

DOKUMENTS IR PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU
UN SATUR LAIKA ZĪMOGU